

ຖុណ្ឌប៊ែងបិន

រឿង

କୃତ୍ତିବ୍ୟାକ୍ରମ ପ୍ରକାଶ ନିଧି

ଶିଳ୍ପିଦେବୀଯ ଲ୍ଲୁଙ୍କ ପ୍ରକାଶ

សេចក្តីផ្តើម

ដើម្បីរក្សាការពារករដំណឹលរប្បធមិ អក្សរសាស្ត្រជាតិ ត្រីវាស្ថានបាន៖ ពុម្ព និង
ថែកស្វាយ បានទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា រោងចារៈពុម្ព ពីរបៀប
“គុណបែងចែង” ដែលជាស្ថាដែនិកន្នរបស់លោក ល្អុក ថែង ឡើងវិញ ដើម្បីបំពេញ
សេចក្តីប្រការបស់ប្រិយមិត្តអ្នកអាជីវ និងសិស្សនុសិស្ស ។ ក្នុងការបាន៖ ពុម្ពផ្សាយឡើងវិញ
នៅយើងខ្លួនបានរក្សា អត្ថតួយ អត្ថរស ឪមសារ និងយោងយ្យ នៅដែលទាំងស្រួល ។

យើងខ្លួនវិករាយនិងរងចាំខ្លួនការវិវេកនៃកំលាំង ក្នុងតីម្មោះ និងសំណាក់ប្រិយ
មិត្តអ្នកអាជីវ និងសិស្សនុសិស្ស ដើម្បីធ្វើអាយការបាន៖ ពុម្ពផ្សាយលើកប្រាយការណ៍តែ
ស្ថាផ្ទុកចែងទៀត ។

បាន៖ ពុម្ពផ្សាយឡើងវិញតាមច្បាប់ដើម
រោងចារៈពុម្ព និងថែកស្វាយ
នៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

នីត្របត៉ិសទ្វាស់បន្ថែម នៅក្នុង ព្រៃន និង

លោក ព្រៃក ថែម តើកស៊ិច្ចិ ២២ មិថុនា ១៩០៣ នៅយុស្សាយត៉ា ស្រីកសង្កែ
ខេត្តបាត់ដំបង ។ មិតាលោកយោង ព្រៃក ឯមាតាយោង ហេវក ជាតិខ្មែរ ជាកសិករនៅក្នុង
អ្នកតិច យុស្សាយដៃស្រក ខេត្តបាត់ដំបង ។

កាលពីកុមារភាព តីក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៣ លោកបានថែរដ្ឋនាមត្រូវបានប្រើបាយ ស្រីក សង្កែ ខេត្តតាក់ដំបង ។ លោកបានសិក្សាអក្សរជាតិក្នុងសំណាក់លោកគ្រួមាពាយសន ហើយបានសិក្សាចិវិនិយក្នុងសំណាក់លោកគ្រួមឱ្យច្បាប់ អីវ.ទូច នៅត្រូវបានប្រើបាយ ។ នៅ ឆ្នាំ ១៩៧៤ លោកមានបញ្ជីជាសាមិទ្ធេ ។ ក្នុងបានជាសាមិទ្ធេនេះ លោកបានសិក្សា ធមិត្តិវិត្ស និង កាសាទាលីក្នុងសំណាក់គ្រួមាពាយផ្លូវក្នុងខេត្តតាក់ដំបង ។ លោកបានថែ សិក្សាដែលទេសដៃ តីក្នុងឆ្នាំ ៩៩ ៩ លោកបានបន្ទិន្ត្រានៅបានដក ប្រទេសថែ ។ លោកបានជាប់សញ្ញាប័ត្រ ធមួសិក្សាដាន់ត្រី នៅកំលុងឆ្នាំ ៩២១ និង ជាប់សញ្ញាប័ត្រ ធមួសិក្សាដាន់ទៅ ក្នុងឆ្នាំ ៩២៣ ។ នៅឆ្នាំ ៩២៤ លោកបានខសម្រៀងជាកិត្ត ហើយនៅ ក្នុងឆ្នាំ ៩២៦ លោកបានជាប់សញ្ញាប័ត្របិយក្តិ កាសាទាលី ឱមហាត្រប្រយោត ។ តី ឆ្នាំ ៩២៨ លោកបានជាប់សញ្ញាប័ត្របិយក្តិ កាសាទាលី ឱមហាត្រប្រយោត ហើយឆ្នាំ ៩៣០ តាមការប្រើបាយ និង ជាប់សញ្ញាប័ត្រ លោកបានជាប់ ឱមហាត្រប្រយោត នៅក្នុងឆ្នាំ ៩៣២ ។ លោកបានលាតកសិក្សាប៉ុង មកជាក្រហស្ស នៅឆ្នាំ ៩៣៦ ។

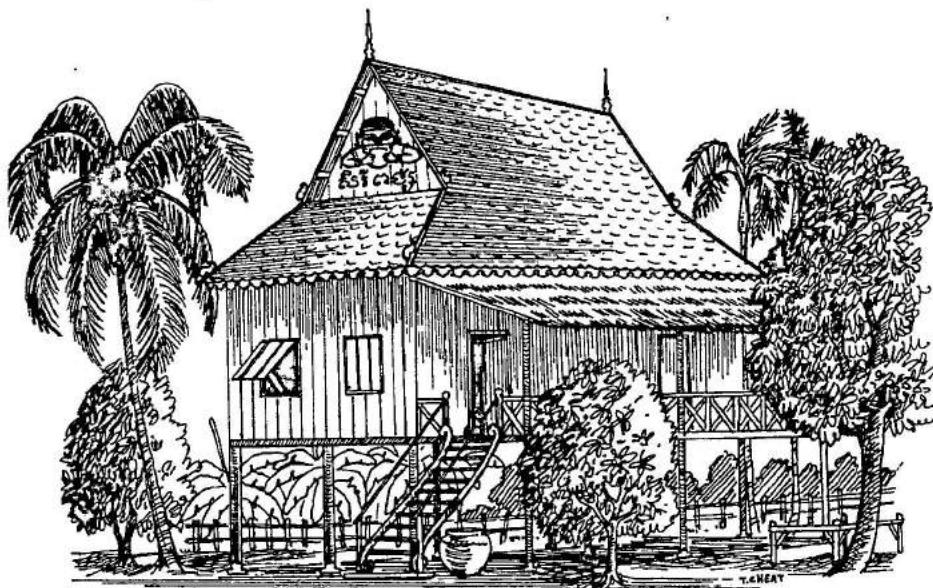
ពេលណាកទិន្នន័យប្រជែងចែង ណាកក៏បានធ្វើការនៅតីនោះដែរ ណែកធ្វើតាម
ក្រុមហ៊ុនសាសាតាលី នៅខេត្តក្រៀមបានកកចាប់ពី គ.ស. ១៩២៧ ទៅលីនីអ.ស ៩៣០
ទីប្រព័ន្ធបែងការនៃក្រុងភ្នំពេញវិញ ដោយចូលធ្វើជាសមាជិកណាង:កម្ពុជាប្រជាពលរដ្ឋ
ិមក នៅពួកសាសនបណ្តឹត ។ នៅឆ្នាំ ៩៣៤ ណាកធ្វើការនៅក្នុងប្រជាពលរដ្ឋនៅឯ
កម្ពុជា មានមុខនារជាអ្នកចាត់ថែងបានបុរាណុយនូវសៀវភៅផ្សេងៗ និង ៦ស្បែនារី
កម្ពុជសិរីយា ។ នៅឆ្នាំបន្ទាប់មក ៩៣៥ ណាកបានជាកំណងសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ
សុវារស និងជាមិបតិក្សុសាសនបណ្តឹត ក្នុងភ្នំពេញ ជាមួយកំណងផ្សេងៗឡើត នាន
ទៅរៀបចំកម្ពុជិន្នន័យ និង ពិធីសម្រាប់ពួកសាសនបណ្តឹតក្នុងប្រជាពលរដ្ឋនៅឯ

ក្រុងរៀបចំនូវ នាប្រទេសលារ ។ ឆ្នាំ៩ ៩ ៤២ លោកបានទៅសម្រាប់អាសយដ្ឋានបណ្តឹត រៀបចំប្រព័ន្ធប្រទេសរៀបរាយភាពខាងក្រោង និង ឆ្នាំ៩ ៩ ៣ ជាកំណងរៀបចំកម្មវិធី សិក្សាសំរាប់ក្នុងសាសនបណ្តឹត នៅថាក់សេប្រទេសលារ ។ លោក ព្រៃកចំណែង បានធ្វើជាសាស្ត្រាចាយខ្លួននៅថ្ងៃកំខីម នៃសាលាក្រុងព្រៃកនៅឆ្នាំ៩ ៩ ៤ នៅឆ្នាំ៩ ៩ ៦ លោកធ្វើការ នៅក្នុងសាសនបណ្តឹត ព្រមទាំងជាសាស្ត្រាចាយ នៅវិទ្យាល័យសុធនគ្គិច្ចេកដៃ ។ តែក្នុង ឆ្នាំ៩ ៩ ០ លោកណាយប៉ះពីសាសនបណ្តឹត ចូលមកបំពើគេក្រសួង សិក្សាចិការជាតិ ព្រាយពេលដែលបារាំងផ្លូវវិទ្យាល័យសុធនគ្គិច្ចេកដៃ មកជាសម្បត្តិជាតិ ហើយលោកធ្វើជាសាស្ត្រាចាយ ជាប់សម្រាប់បញ្ជី ការក្រុងពាក់ដំបង តែក្នុងឆ្នាំ៩ ៩ ៨ លោកបាន ផ្តាស់មកធ្វើការនៅវិទ្យាសាស្ត្រាចារិកគ្រប់ការ នាក្រុងក្នុងពេលវិញ ក្នុងមាន៖ ជាសាស្ត្រាចាយ ដែល និងអ្នកស្រាវជ្រាវនៅក្នុងសាស្ត្រាចាយ នៅវិទ្យាសាស្ត្រាចាយ ។ លោកជាសាស្ត្រាចាយខ្លួន នៅសាលាក្នុងខ្លួនដូចណាមី ។

ស្ថាដែល : កាលលោកទៅសិក្សា និងធ្វើការនៅប្រទេសចំណែក និងក្នុងស្រីរោគ ជាគារសារចំណែក ឬ ស្ថាដែលទាំងនេះ មានជាអាម៉ែតី៖ នៅម៉ោង ១៧ នាទីកក្រុងការសារ នៅថ្ងៃទី១៩ ក្នុងខែ ឧសភា ឆ្នាំ៩ ៩ ៨ ។

ព្រាយពីនេះលោកមានស្ថាដែលជាគារសារខ្លួនយ៉ាងព្រមទាំងមួយជាតិ :

១. ក្នុងប្រព័ន្ធសម្រាប់បាន	៤. ក្នុងប្រព័ន្ធដីលេខាប្រព័ន្ធផ្លូវការ “ ? ” ប្រ ៩ ៩ ៣
៥. អនុក្នុងប្រព័ន្ធភាព១ - ២	៥. ឯកសហវត្ថិ “ ភាពខ្លះ - ប្រ ”
៦. ប្រជុំភាសិត ភាព១ - ២	៦០. ចូលរួមនៅក្នុងប្រព័ន្ធប្រជុំ “ ប្រ ”
៧. មហារេស្សីន្ទោះជាតិក	៦២. ភន្លឹះអាសុធផូធម៌ “ ប្រ ”
៨. ប្រជុំក្នុងភាសិត	៦៣. បញ្ជាសជាតិកសម្រាប់បាន - ២
៩. ជាតិសាសនាមហាក្សត្រ	
១០. ចិសាថស្សីបាតា “ ប្រលោយ លោកបាន ក្នុងឆ្នាំ៩ ៩ ៤ ”	

វិធានី ៤

ព្រះអគ្គនាយកដៃខែឆ្នាំ

គ្រាល់សុវិយទេរបុត្រ ឯង់កង់លើវិមានកេរដលិក (ផ្សេក) ដែលជារេប្រចាំឆ្នាំ និងដោយសេះអាតានេយ្យ៉ា ពាន់ ឯង់បរបុទ្ទភូណិត្យេសិទ្ធិរុរួម តាំងអំពីសុខុប្បី ឬត្រាសំដែរឱ្យិសហស្ថិម តាមច្បាក់សិទ្ធិសុវិយច្រកវាទូ ឬ៖ ឯកសារកំណត់បំពាក់ព្រះរាជរដ្ឋ ចូលបានប្រជុំប្រជុំ និងច្បាក់សុវិយ កើតូច្បាក់ប្រជុំ កាន់សន្ត្រាក្រឹតិ, នារោលាក្រុង ជាតាងខ្លួន ១៥កើត ខែកកិក ឆ្នាំច ចាត់សំក ព.ស. ២៩៨០, ព្រះមន្ត្រីទេរបុត្រ យានឡើងកង់លើវិមានប្រាក់ ជាការបំព្រះទីតាំង, បរចេញ

មកដីទិសបុណ្ណោះពន្លឹងណាបីប្រាក់ ទៅសរួលដែនពសុធា ប្រះច្រោហាក់អូចជាមេរោងមិន
មកយ៉ាងស្រស់ព្រមទាំង ត្រូវបានដោលគេហស្ថានមួយ នៅខាងលិចផ្លូវស្តាយពេញ
ដែលជាអ្នករិល ក្នុងទីនូមខេត្តបាត់ដំបង ។

ឯគេហស្ថាននោះ ជាផ្ទៃៗបាន ប្រក់កែវីង ដំបូលពីរជាន់ ធម្មាំងភាព ក្រាល
ភាព សសរមួល នៅបោរាបានឱងមានរូបចម្លាក់ឈើដើរូបរាបូលបន្ថែម នៅខាងក្រោម
រូបនេះ គេដាក់ជាអក្សរមួលចំណាំ “ សិរីទូទុ ” ជាផ្ទៃំខ្លួនបែងចុរាប់ដែលនៅសេស
សល់មកសម្រេចតាមរូបនេះ ។

ក្នុងរោលភាគត្រីនោះ ពន្លឹងនូវឈុងចេញត្រា កំពុងចំងួនដូចមកតាមចន្លោះបង្កើច
ហើយមានខ្សោះត្រជាក់បក់ជាតិដោយចូលមកយ៉ាងវេតិយ៍ ឡើយត្រសៀវភៅកណ្ឌមត្រជាក់
ស្រួល នៅខាងក្នុងគេហស្ថាននោះមានកូនចម្លោះប្រើប្រាស់ការចងក្រោះនិងដាក់ធម្មាំងភាព
លួមគេដីទិស ឲ្យមិនមកយើងបុរសដរម្មាក់ មានវង់កាយស្តីដែលត្រូវបានចាត់បន្ថែម
មានតែស្រួលកណ្ឌមួយប៉ុណ្ណោះ ដែកសុកស្តីដែលត្រូវបានចាត់បន្ថែម នៅក្នុងបុរសដរម្មាក់
នេះ មានក្នុងប្រុសកំឡ្បែងម្នាក់ មុខមាត់ស្រស់បស់ អង្គុយចំបែង ឬចំក្បាច់មិនបានបស់
បុរសដរម្មាក់ ដោយកិរិយាប្រាសារប្រព័ន្ធដែលបានប្រើប្រាស់បុរសដរម្មាក់ នៅក្នុងប្រុសកំឡ្បែង
នេះ ដោយអ្នកវិទ្យាប្រាសារប្រព័ន្ធដែលបានប្រើប្រាស់បុរសដរម្មាក់ នៅក្នុងប្រុសកំឡ្បែង
អស់រោលពាណាព្វិមកហើយ ។

ឯបុរសដែលមានដីទិសជាទម្លៃ កំពុងដែកសុកស្តីដែលដោកនេះឈ្មោះ
“ ថែ ” កំពុងគេដាក់វីនិចនៅថែជាចំណុះការនៃរោគជាបន្ទាល់ ឲ្យរូបភាពដែលត្រូវបាន
ហើយភាពទាំងមិនត្រូវក្នុង ក្រឡាកចិនថែពាសពេញទាំងឈ្មោះបន្ថែមដែក ឲ្យចូកការទាំងក្នុង
របស់ភាពទាំងមិនត្រូវក្នុងថែចំខ្លួនកំឡ្បែងម្នាក់ ដែលអង្គុយនៅក្នុងខ្លួនភាព ។ ឯកំឡ្បែង
នោះឈ្មោះថែ “ ថ្វុ ” ជាកូនបណ្តុលមិត្តរបស់ភាព ហើយជាអ្នកទូលបន្ទាន់ឈ្មោះ
ក្រឡាកចិនរបស់ភាពទាំងអាពាត់ដែល ថីបភាពទាំងពីរបានក្រោមក្រោម ប្រើប្រាស់ការបង្ហាញដោយ

សូរសម្រេចព្រៀរា ឬ “មិត្ត ” ក្នុងមាសដោយខ្លួន ! យប់យល់ណាស់ហើយមិនទាន់ទៅ
ដោកទេប្រឹ ? ទៅក្នុង ! ទៅដោកទៅ “ តាទី គ្រឿនបង្វីអាយក្នុងទៅដោក ត្រូវអត់
ងងុយទៅជាមីថាប់ ” ។

ពៅ មិត្ត គ្រឿនក្នុងដោយអាការបន្ទិសន ព្រមទាំងមានទិកមុខប្រកបដោយ
មិត្តអាណិតអាសូរបិតា ធីបន្ទិយជីវាយជីវាយទិន្នន័យ “ ខ្ញុំពីពីមិនទាន់ងងុយទេលោក
ខ្លួន ! ប្រហែលជាលោកខ្លួនទីតុកមិនទាន់ពិសាទ្ហាបោះកម្លាំងទេដីន ? លោកត្រូវពេញពាន
ផ្តល់ខ្ញុំពីពី សូមចូរលោកខ្លួនពីសកំខាន ” ។

“ ប្រុំប្រុំក្នុង ” តាទី និយាយប្រុំប្រុំក្នុងបំពេក ទំនិញចំអកចូរប្រុំប្រុំនៅ៖ ព្រោះជា
ផ្តល់មិនទៅ ភេមានគុណវិសេសអីបាតិតិចឡើយ ហើយគាត់និយាយថា “ ខ្លួនអើយ
ខ្ញុំនៅខ្លួនដីកមកប្រើប្រាស់ឡើកហើយ មិនមែនប្រុំប្រុំគុណវិសេសអី នៃលអាចដូរ
បន្ទូរបន្ទូរយដ្ឋិសិទ្ធិប្រាកស្រាតសោះឡើយ ពាកជីពុកនេះ ខ្លួនស្អាត់ច្បាស់ថា ជារោគ
ប្រចាំការ ក្នុកកីស្សាប់ មិនក្នុកកីស្សាប់ ប្រើប្រាស់ប៊ូក្នុងខណៈនេះមិនវិសេស
ជាងទិកទេទេក្នុង ” ។

ពៅ មិត្ត មិនទាន់ពានពបេទេខ្លួន ស្រាប់តែលេចបុរសកណ្តាលអាយុវត្ថេក
ដើរចូលមកក្នុងបន្ទូប់ ហើយជាក់ក្នុងអង្គយក្បារាងអ្នកជី ហើយសូរថា “ ម៉ែមទៅ
តាទី ត្រូវនេះអាការរោគពានចូរស្រីយឆ្លែវទេ ? ” ។

ខ្លួន ពុទ្ធតា, ពុទ្ធតា, តាទី ណាន់មាត់ឡើង កាលពានរូបោកត្រូវពេញស្មូនស្មោះ
ហើយគាត់និយាយទៅឡើតថា “ ខ្លួន ! លោកត្រូវអើយ ! នៅនេះ ត្រូវកុំពាយ ស្មោះ
ស្ររាជា និង និង អស់ហើយ សូមអត់ទោសចុះ ខ្ញុំពីមិនមិនជាលោកត្រូវអង្គយនៅត្រូវ
ណានេ ” ។ និង ពៅ មិត្ត កាលមេចិតានរូបសំដីខ្លួនទីតុកនិយាយត្រូវត្រូវដូចណានេ ទិកត្រូវកី
ហោរបុរសស្រាក់ ដោយមិត្តអាណិតខ្លួនពេក ហើយកែសំឡូនមេលត្រូវពេញ
និយាយអង្គរក សុំចូរដូរយក្បារស្រាតស្រាត ឬតាទី ចូរមានជិវិត តែត្រូវពេញដែលស្ថាក់

ជំនាញក្នុងវិធីមិនធម៌ទៅដើម្បី ក៏ត្រូវរាយការណ៍ដោយអស់សង្កែម, ឯធម៌ប្រាប់ជិតគ្រប់ក ពេល ធម្មោះ : “ ផ្លូវមិនអូគពីយប់នេះទេ ” ។

តា មិន និយាយមួយយា ទាំងហាត់មួយកំបុរាណតាត់ស្ថាំងត្រូវចំប្រចាំខែិយាយទៀត ថា: ខ្ញុំបានអីដឹងមានដឹកនាំសំឡោះតែបានយើក្រុកនឹងរាជការ ក្នុងព្រឹកស្អែកនៃ ព្រៃតទេ, ខ្ញុំបានយល់ចាមិនមែនការចំឡើកខុសចរម្មតាមទេ ព្រារមនុយធម៌ ជាសការ: ទៀតងាត់ដែលមុនស្ថាបុរាណទៅត្រូវទទួលយក និង ចេះសាងឲ្យតុកកំបានទីឱ្យ, ឬ វិញ្ញាបាល និង រងការយបស់ខ្ញុំបាន តែមានស្របពេកអាមេរិក: អាលីយុបុំនានទេ ស្ថាប់ ហើយត្រូវទៅកើតជាផីរ ក៏តាមយកមួចទេ, ហើយបើបាននិយាយផ្លូវតាមក្នុងថា “ មិន ក្នុងសំឡាល្អាមាសខ្លួន ! កាលបិះខ្លួនអស់អាយុទៅហើយ ដឹកនាំក្នុងមួយជាសក់អណ្តូន៍ តែបាន ជាបង្កើករូចជាសំណាត់ដែលអណ្តូនក្នុងទេផ្សេងៗ ” ។

ឯពេល មិន អូលដើមកនិយាយអ្នីមិននូវចោរមានតែទីកន្លែកហុរសស្រាក់ និន មុខជ្រើនប្រាប់ចុះជិតដើរខ្លួនខ្លួន ។ ចំណោកវាងត្រូវពេរ ក៏បានមួយប៊ូច ស្ទើដែ ច្រោះប៉ូតិកន្លែកកំបាន ។

តា មិន និយាយទាំងហាត់ថា “ នេះ មិន ! ក្នុងសំឡាល្អាមិនខ្លួន ! កាលបិះខ្លួនស្ថាប់ ទៅហើយ ចូរបាច់លក្ខណ៍ខ្លួនខ្លួនថា “ ធម្មជាតិត្រូវប៉ែងក្នុងលោកនេះ ដែល មុនស្បែលោកសំណាល់ថា ជាការឱ្យរួមរឿងផ្លូវតាមទោះ តីជាការតាំងខ្លួនព្រារណាធិញ្ញាបាល ថ្មី ស្ថិកស្អែក ។

ឯការដែលរស់នៅតោកយ៉ាកទោះ អ្នកដឹងទាំងបូងគេមិនយកន្លែកមិនទេ ការ រស់នៅបើបាននេះមិនមែននាំឲ្យបានសុខសង្កាយទេ, បើតូចពេលនេះ ក្នុងដឹយ ! ខ្លួន និងប្រាប់អ្នកឲ្យធ្វើឱ្យចម្លៃច ទិន្នន័យសេចក្តីចំនួនទោះកំបានទេ សុំអោយគ្រាល់តែរលិក ដល់ក្នុងភាពិតវបុណ្យថា “ អត្ថបិអត្ថនោតាត់ថា ” ខ្លួនត្រូវឱ្យដឹងខ្លួនតែបុំណោះ ឲ្យ រឿយុទ្ធមុំ ។

កុនដើរ ពាក្យនេះមាននៅម៉ាយចា លោកមិនមែនទូទាត់បានយើងឱ្យគិតតែប្រយោជន៍
ផ្ទាល់ខ្លួន ឱ្យម៉ោងដីជាមុនអគ្គិភ័ណ្ឌភាពនោះទេ បុណ្យលេងឱ្យពិនិត្យពាក់អ្នកដែល បុណ្យលេងឱ្យ
អ្នកដែឡើងពិនិត្យពាក់លើខ្លួនវិញ្ញក់ទេដីរ។ ពួនភាសិតនោះ ទូទាត់បានយើងឱ្យម៉ោងខ្លួនដែលបាន
កសាងដីរភាពខ្លួន ឱ្យបានចំពើនឹង ឱ្យមានជំហាវឱ្យបិន្ទុងដោយវិធានម្បាតិ-គុណសម្បាតិ
សមគុណភាព-ទ្រព្យសម្បាតិ និងសុខភាព ទីបានយើងអាជីវកម្មសង្គមសុខសម្បាតិ ដែឡើង
បើយើងអាចផ្តល់បានទូរអភិប្រយោជន៍ បុគ្គលាប្រយោជន៍ដល់សង្គម ឱ្យបាន
ចំពើនឹងទ្រូវការងារ ។ កុនដើរស្រាប់បើយចា មនុស្សកើតមកក្នុងលោកនោះ មិនមាន
អ្នកណាមួយអាជីវកម្មដែឡើងបានទេគឺត្រូវមានការពិនិត្យពាក់ ទាក់ទងគ្នាទៅវិញ្ញក់
មកជាគិច្ច កុនត្រូវស្អាល់ បើយត្រូវខ្លួនពីរការណីយកិច្ចរបស់ខ្លួន ចំពោះខ្លួននឹង
ចំពោះសង្គម ចំពោះ ជាតិ-សាសនា-មហាក្សត្រ ដែលជាភុទ្ធមកពិរាលសំណើនាគាតិ
យើង បើយចំពោះមនុស្សជាតិទូទៅ ដែលជាភុទ្ធមកពិនៃព្រះពួនភាសិត ” ។

ឯកទេរី និយាយថ្វីកក្នុងឈណ៍នោះថា “ តាកំណាលអស់សង្គមរបៀបពេក រោគរបស់តារដលច្បល់ផ្តើម កើមិនទាល់ទៅជាអីឡូទេ នៅមានសង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ចនឹងវិញ ពាណ ។ ”

តាទី និយាយពើនិយាយថ្វីក “ សេដ្ឋកិច្ច ? លោកត្រូវតានីត្រូវសេដ្ឋកិច្ចនឹងវិញជាព្រាកដ មានតែផ្តើវស្ថាប់ ? មុខកុងត្រូវក្រើកស្មោគបួយប៉ែនេះ បួនឱ្យរោះ ក្នុងពេលណាមួយជាមិនមាន ” ។ តាទី ឈប់អ្នដឹងឈប់ស្របក់ ហើយចាប់និយាយតែទៀតថា

“ នៅ ! មិត្ត ក្នុងសំណាក្ស់ខ្លួន ខីពុកទីទីនៃគ្រុណាស់ ត្រានករមតិកបន្ទិចបន្ទិច ប្រើប្រាស់ទុកចុកឈើយ ដល់ខីពុកស្ថាប់ទៅហើយ មានតែសព និងពាក្យបណ្តាលទុកចុកឈើយ ក្នុង ” ។ វិនិយោគត្រូវបានបែងចាយ ដែលនិងបានទទួលបានចិត្តសុខក្រុមក្នុង ក្នុង លោកខាងមុខនោះ លីប៊ែកក្នុង ប្រពិបត្តិតាមបណ្តាលខីពុកទាំងបុំណានម៉ាត់នេះ ដែលជាបណ្តាលខីពុករោងបំផុត របស់ចិត្ត មួយទៀតវិញ្ញាតែលខីពុក ទុកដាក់រោយក្នុងរៀន សូត្រ ដរាបទាល់តែប្រឡាយជាប់ប្រកាសនិយប់ត្រនោះ ទុកដាមតិកដីមានដំលែមួយ និ ! តាំងពីថ្ងៃនេះទៅ ខីពុកអស់បានឲ្យដឹងទុកបំរុងក្នុងពេកហើយ ! ” ។

ថ្ងៃ មិត្ត កាលបីស្ថាប់ពាក្យបណ្តាលបែងចាយ និងបណ្តាលខីពុកចំសព្វត្រូវបែងហើយ កើសក់ទិក ត្រូវឈ្មោះ រោយមានចិត្តអាណាព័យ និងអាណិតខីពុកជាទីបំផុត ហើយខំនិយាយទាំង ឱ្យករួមឲ្យដឹងបានខីពុកថា “ លោកខីពុក ! បណ្តាលត្រូវបែងចាយ ខ្លួននិងកត់ត្រាចំទុកក្នុងចិត្ត ិនិមិត្តប្រពិបត្តិតាមបណ្តាលត្រូវបែងចាយ សូមលោកខីពុកកុំហិញព្រឹកបានអីឡូយ ខ្លួនបាន ដឹកនាំសំរាប់ទៅ ដរាបទាល់និងទាំងអ្ននៃប្រាកាសដំណឹងនូវត្រាមុន រោយបានចំនួន ធនាគារនោះ ” ។

តាំងពីពេលនោះ មក តាទី មានអាការដង្គុកការតែត្រូវបានខ្សោះខ្លាំងឡើង មាន អាការក្រោល ក្រវាយ ទាំងស្ថាបាយ ហើយទៀតប៉ែន រាល់ត្រាមរណស្រាម កំពុង ទ្រាមចូលមកដិតអ្នកដីប្របែងដី ទីបាត់ទាំងប្រើប្រាស់ និងប្រើប្រាស់បាន

មេត្តាឌីតុចាំពោះខ្លួន ដោយសូរសំឡេងខ្សោយ ជាចំនួនសេចក្តីថា “ ទានប្រោស លោក គ្រូ ! ខ្ញុំពិនិត្យដោចចុះស្អាប់ក្នុងពីរ-បិនាទិនេះហើយសូមអរព្រះគុណ និង សូមធ្វើន បុណ្យលោកគ្រូដែលមានគុណាណើនខ្ញុំពិនិត្យដោចចុះវាមេរក ដោយបានចំថែរក្សា ជាំងីមីភាគ ផ្សេងៗជាប្រើប្រាស់ ហើយមិនមានគិតតែថែរក្សា និង ផ្សេងៗបន្ទិចឡើយ, ខ្ញុំពិនិត្យតមានអ្និ គឺបស្ថិសង្គមុណ្ឌលោកគ្រូទេ, នឹង ! ព្រះគុណឡើយ, គ្រឿងក្នុំពិនិត្យលែងរួមហើយ, នឹង ! មិត្រក្នុន ! ពុទ្ធគរហំ ! ” ។

ថែ ឪត្រូ ឱិបីទុកជាប់ហាក់ស្មូចជាឌីនព្រមរោយវិញ្ញាបាក្នុន្យរបស់តាន ឪត្រូ នៃ ពេញពិរាងកាយថែពាណិជ្ជកម្ម ថែ ឪត្រូ ឧប្បជ្ជនៃបំបាត់បំបាត់យ៉ាងណា កីឡាដែលិន សម្រេចមួចបំណង ព្រោះជាតិ, ជាក, ព្រាធិ, មរណៈ: (គិត, ចាស់, ឈិ៍ស្អាប់) ជាមតិករបស់ស្តីលោក អតមានសត្វាមួយ គេចរោះថែសវានិញ្ញមួយចុះថែពាណិជ្ជកម្ម អម្ពាលមួចយ៉ាងព្រះអរហ័សម្ងាសមួចម៉ែចកីឡាដែត្របែងចូលបរិនិភានមិនាង ។

នៅថីបំផុតនេះ តាន ឪត្រូ កីឡាកំខ្លួនថែជាប័ណ្ណណីរាយបារិះមួចការដឹងកីឡាបំបាត់បំបាត់ ដើម្បីមកឯកសារបស់ថែ ឪត្រូ ជាក្នុន ។ តាន ឪត្រូ កីឡាកំខ្លួនមានការក្នុងខណ្ឌ: ដែលមួង មិនអស់គឺតាតតែតិន្នន័យ ព្រមជាមួយគ្មានក្នុងក្រាលោះនេះ ។

ខ្លួន បីនិង ខ្លួន

នីតិវរបស់គ្រួលកំព្យូន

កាលពានពាក់ចេងធ្វើបុណ្យបុរាណសកម្មប្រជាជាបីយ ទីបច្ចោ ធម្មតា ធម្ម ដឹងខ្លួន
ឲ្យសំលាស់ចា “ ី ! ឧនអញ្ញឱយ កណ្តុងកណ្តាថ ខ្លាចូរិតម្នាក់និងហេរីយ មិ
នាករឡើតិនិងបងបុន្តាតិសាច់សាលាហិតជិតខាងនិណាក់ត្រាន ណើយចុះត្រូវគេគស្ស
និងសេចក្តីទុកលំបាកក្រប់យ៉ាងចុះ ធ្វើម្អាចកើតមកជាប្រឈស កំព្រាម្ភាយខ្លួន សមរូច
ជាប្រសាសន៍លោកខ្លួន ឬកំពុងការ ឬកំពុងការ ” ធម្ម ក្នុង ! កាលដើម្បីអស់បុណ្យឱយ
ដឹវិតរបស់អ្នក មួចកំណាក់លើ ដែលអណ្តូតក្នុងកណ្តាលទេអ្នកខ្លោះ ” ។

ថា ធម្ម កំពិតយើងឱ្យចា ពិភពលោកទាំងមូលនេះ ជំខ្លួនឱយស្រួលសហរួម
ដែល សម្រាប់អ្នកដោយ តែបែរឡើងជាឌីកូចចម្រៀង លំបាករាល់ពេក ចំពោះខ្លួន ដែល
កំព្រាម្ភាយខ្លួន និង បងបុន្តាតិសាលាហិត និង នាកមុខ ឡើងក្រោកការនិងការ
អ្នកនិណាក់គេតែត្រូវការសោះ ព្រោះមនុស្សទិន្នន័យត្រូវបានរាយសក្រារកការងារឲ្យ
ធ្វើបានឡើយ ី ! ឧនអញ្ញឱយកើតមកក្នុងលោកនេះ លំបាកអ្នកឱ្យកំលំបាកឡ្វេកជាន់គេ
ឡើង, តែបានកើតមកជាអង់បុរសហឱយ មិនត្រូវខ្លាចសេចក្តីទុកក្រួយលំបាកទេតែគេតែ
កស្ស និងសេចក្តីទុកប្រួយលំបាកអស់នេះ ឲ្យយើងឱ្យសម្រេចចុះ ! ។

ថា ធម្ម កំពុងតែលើរដពីនិងគិតរកការធ្វើតែម្នាក់និងយ៉ាងស្អាត់ នៅ
ចំហេងខាងមុខផ្លូវ កំដើរឡើងជិតលើយើងទៅប្រព័ន្ធគ្រួមប្រុងប្រយោជន៍ ដែលការណាល់
ពណក បញ្ចាំងពន្លឹងសំណើដឹងសុំ កំពិតរកការ កំពិតរកការ កំពិតរកការ កំពិតរកការ
សំឡែងព្រះសង្ឃសុំត្រូវមិនត្រូវ ព្រះពិភិត្តការ យ៉ាងម្នាស់លាស់ អណ្តូតឡើង
លយមកតាមបណ្តាយទូល់ លុះថា ធម្ម នាងសុំសំណើព្រះសង្ឃសុំត្រូវមិនត្រូវ កំពិត
ហើយការណាល់បណ្តាយទូល់ នុះថា ធម្ម នាងសុំសំណើព្រះសង្ឃសុំត្រូវមិនត្រូវ កំពិត
ហើយការណាល់បណ្តាយទូល់ នុះថា ធម្ម នាងសុំសំណើព្រះសង្ឃសុំត្រូវមិនត្រូវ កំពិត

នៅឯណ៌នោះហើយដែលជាតិខ្លួនប៉ុម្ភសិកសង្គភាពជានិច្ឆ័ត់ឡើយនេះ មានពេល
ថ្ងៃ ទីផ្សារ ម្នាក់ងង ថ្ងៃ មិនអាណិតខ្លួនណាស់ ទិកនេត្រាក់ហូរចេញស្រាក់ដោយ
អតិថិជនខ្លួន ។

ឧណានោះ ថ្ងៃ ទីផ្សារ ក្រឡូកមិនធោទៅខាងមុខស្រាប់តែយើងទូទៅស្អាត់
ស្អើការការកំសង់រួមមក ដើម្បីថ្ងៃ ទីផ្សារ ក្រឡូកមិនបានក្នុងថា : នរណានី៖? គ្មានី៖
ទេ, ថ្ងៃ ទីផ្សារ បុនិនិង ? បុសនោះស្អួរមកវិញ ។ ថ្ងៃ ទីផ្សារ និកស្សានប្រហែលលោក
ក្រឡូក ដើម្បីប្រកាសពេញចិត្តថា “ ស្អួរពេញចិត្តលោកក្រឡូក ” ។

គ្រួយកីណិយាលដើរដឹងទីនីងដែលវិរោះលើផ្ទះ ហើយជាក់ក្នុងអង្គុយលើកោដ្ឋី
តាមសេចក្តីអពេញចិត្តរបស់ម្នាស់ផ្ទះ ។

“ សុខសហរដ្ឋបានទេ ថ្ងៃ ទីផ្សារ ? ” គ្រួយស្អួរដោយមេត្តិចិត្ត ។

ថ្ងៃ ទីផ្សារ តុលថា “ ទានប្រាស ! ចំណោកខាងក្រោមសុខសហរដ្ឋ បើនេះ
ចំណោកមិត្តសងកម្មជាធិបំផុត អតិថិជនបានបុរាណឱ្យ តាំងអំពីលោកខ្លួន
អនិច្ឆ័កម្មថា, វិញ្ញាបារបស់ខ្លួន បាក់មួចជាងិតលិងកុំដឹងអ្នីទីនីយ ! ” ។

គ្រួយកំភ្លាលទាំងដើរតាមសំណើថ្ងៃ ទីផ្សារ ដើម្បីប្រើប្រាស់ថ្ងៃ ទីផ្សារ “ ចុះសរុបថ្ងៃ
នេះ បានធ្វើការនៅក្នុងណាមានហើយបូន្មានទីនីយទេ ? ”

ថ្ងៃ ទីផ្សារ និយាយតមដោយក្រោមក្រោមសំណោះសង្គម ទានប្រាស ! នៅឯណ៌នោះ
ខ្លួនរកការធ្វើមិនទាល់បានទេ, ការងារគ្រប់ផ្តុកហាក់មួចជាមួនដែលរបស់ខ្លួន
បាន ដែលបានទាំងស្រុកប្រចាំថ្ងៃ ទីផ្សារ បាក់មួចគ្រាន់តែប្រើការបានត្រឹមតែ
មិនសំប្តូរត្រូវបានបន្ថែមទេ, មិនលើល្អោះហានវានិញ្ញាង។ និង មិនប្រើក្រាមតាម
រោងកុន- លោកស្រីណាម៉ោះ ! ” ។

ក្រុពេទ្យនិយាយដោយសេចក្តីអាណិត យ៉ាងស្មោះគ្រង់ថា “ ខ្ញុំកើតិកអាស្សរអ្នក ប្រើបាលាសំដែរ ! មិន ” ហើយនិយាយទូទ្ទានៅថា “ ខ្លួនអ្នកជាក្នុងប្រស ត្រូវតទល់និង វិស័យលោកឈាមទៅមុខពេទ្យប្រើបាលាសំ ហួរដឹងទូទ្ទិភីតិវិ-បិនាធិមិល ក្នុងខ្ញុំកើតិករក ឧបាយដ្ឋាយសប្បោរោះខ្លួនអ្នកងារបានឡើ ” ។

ថា មិន នៅតែស្ម័រ ។ ក្រុពេទ្យជាតីឱ្យគិតអ្នកយសបក់ក៏ញ្ចបីមលាន់មាត់ ចេញសំដីថា “ និកយើរហើយ ។ ខ្ញុំបានខិតកម្មាធាក់ ជាអ្នកមានចិត្តសម្រាល មាន សម្រាតិសកសម្ភ ត្រាន់បិះមិលទៅឈាកដ្ឋាយមុរោះ មុខជាអ្នកងារបានការធ្វើធនាគារ តែតែនៅឡើយហាល់បន្ទិចមុនដំបូង ” ។

ថា មិន ញ្ចបីមញ្ចប់ ហើយជំរាបទៅឈាកក្រុពេទ្យថា “ ខ្ញុំបានទទួលអត់ ធន់សេចក្តីលំបាកប្រចប់យ៉ាងទាំងអស់ សំចុះមានតែការធ្វើធនាគារ ក្រាល់និងបានចិត្តធម ដីវិត កំចុះមានពាក្យតែនិតិៗដៃលប់បុំណូនាំ ទុកជាឌីកដីលិសង នៅក ពុនយ៉ាងណាក់ ដោយ កំខ្ញុំបានស្អែកធ្វើទាំងអស់ ” ។

ឈាកក្រុពេទ្យមានទិកមុខវិករាយ ដោយសេចក្តីពេញចិត្តហើយថា “ ខ្ញុំគិតជាឌីចុះថាអ្នកងារបានក្នុងប្រស អាចទទួលធ្វើការប្រចប់ជំរុកបាន គំនិតអ្នកងារប្រុងចុះឯសរស់របស់ ណាស់ បុំនូវថា មិន ! ការដែលអ្នកងារប្រុងចុះឯសរស់នៅក្នុងទីនេះទេ តីនៅ ឯសរស់បែបលិនិនណោះ ” ។

“ បែបលិន ឯបានប្រាស ! ” ថា មិន ធ្វើយដ្ឋានពាក្យបាក់ទិកមុខញ្ចបីមិនវិក រាយមួយវំពេច ហើយនិយាយភ្លូច្បារថា “ បានប្រាស ! គេចាប់ស្រកនោះ ចាប់ ណាស់ មានគេច្បាក ភ្លូម ភ្លូន ឈិបច្ចារ៉ែកសុក្សុងទីនោះបាន ខ្ញុំបានទិកក្រោងគេច្ចា ប្រើធនាគារការសិកដីនោះទីនោះមិនបានទេដីន ? ” ក្រុពេទ្យនូវានៅថា “ អ្នកងារ និយាយដ្ឋានប្រចាំថ្ងៃដែរ បុំនូវអ្នកដែលទៅហើយជួចចាប់នៅទីនោះ ប្រើធនាគារប្រចាំថ្ងៃមិនចេះរក្សានែន ឬមុតដិជ្ជិត្យនិងចាប់ចុះចំណោកអ្នកងារកំបានរៀនសូត្រចេះ ប្រហែលមិនចេះរក្សានែន ឬមុតដិជ្ជិត្យនិងចាប់ចុះចំណោកអ្នកងារកំបានរៀនសូត្រចេះ ” ។

ក្បាសអនាម័យមក្តុះ កើលមនិងការពារវិនាទន, មួយវិញ្ញាឆ្សែត ដីច្បឹកបានៗនេះ មិន
ចំពោះតែជាតិយ៉ាងទេ ទុកជាតិណាក់ដោយ ត្រូវវិធីការពាររោគតាមក្បាស
ម័យហើយ មុខជាយើប់សុចត្តាចាំងអស់ ” ។ ត្រូវឈ្មោះយាយទូទាត់ ថា មិន ឬ
មានមាន៖ ភាគរាល់ទៀត ហើយពេលតែទៀតថា “ ឯធមុនមានខ្លួន ពីដើមបានធ្វើ
មតិមួយហើយតាមបណ្តាលកិចចា “ ឡូអេនីសម្បត្តិ ” រោលនេះ អាយុលោក៥០ឆ្នាំ
អាម៉ែរ លោកមានអច្ចាស់យល់ ពួកគុណា រូម នៅថ្ងៃនេះរបៀបអាជីវកម្មរបស់
កាលពី២ - ៣ អាជិត្យមុននេះ លោកមានសំបុត្រែងប្រើប្រាស់ សុចូរីសរកមនុស្ស
ម្នាក់ទៅធ្វើការលោក ចំពោះរូបអ្នកនិងមួយនេះខ្លួនកិចតាមការដើរត្រូវ
និមួយា តែត្រូវការតែងទុស្សសុចូរីសរកម្នាក់ ។

ថា មិន និយាយថា “ ការនេះ ជាការធ្វើបីក្នុងជីវិតរបស់ខ្លួន ” ។ ត្រូវ
ឈ្មោះ “ ត្រាល់បើជានិងជានិងទៅមានការអ្នកធ្វើថ្មីមែនទេ ? បើក្រោមទូទាត់ ឱ្យិន
ចាត់បញ្ចនឺងអ្នកនិងជាន់រោលរបៀបទៅនេះ ដោយខ្លួនមែនសេចក្តីសង្ឃឹមទុកចិត្តថាអ្នកនិងិត
ខ្លួនការយ៉ាងខ្លួនម៉ាកជានិងពេញចិត្តរបស់គេរីន ” ។

ថា មិន លើកដែលសំណែះ ធ្វើឯងអំណរគុណរោយសេចក្តីការណែនាំពេល
ត្រូវឈ្មោះ កីសរសេរសំបុត្រែងប្រើប្រាស់ ឬមិនមែនជានិងជានិងទៅនេះទេ ។

ខោត្តិត្រូវីត្តុខ្លួន

ពេទ្យិល

គារបង្កើតនិងការបង្កើត

ឱ្យថា ពីរដូចជាលស់បុគ្គលិកពីរប្រភេទហើយ ក៏ពាត់ចេងសំណែកអារម្មាត់វានិសដ្ឋៃ និង អីវានិសប្រាប់ធ្វើដើរទៅប្រចាំសប្តាហើយ ក៏ប្រះដោកសម្រាកដោយសេចក្តី ព្រៃកអរដើសលប់ ក្នុងយប់នោះស្ថិតិដោកមិនលក់ទាល់ភ្លើ ។ នៅម៉ោងដិតភ្លើ នាទីការងាររឹនរាយនូវសូរមិងៗ យ៉ាងច្បាស់លាស់ហួតដល់ផ្ទះថា ពីរទៅ ព្រៃក ទីនឹងលុបលាងមួយមាត្រូច ក៏ស្រួលពាក់យុទ្ធពានិសច្បៃពីផ្ទះ ដើរសំដែរទៅរាយរឹន ប្រចាំនៅទីនឹងចេងយន្ត ដែលដើរទៅផ្ទុរាតាត់ដំបង-បចំលិន ។ ថា ពីរ ទិញសំបុរាណនិងការងារប្រចាំសប្តាហើយ ក៏អង្គូយចំណាយដែលចេងយន្តចេញពីរាយក្រុងពាត់ដំបង ទៅ ។ រោហម៉ោង៦ និង ១៥ នាទី ចេងយន្តក៏បើកចេញសំដែរទៅទិសខាងក្រោម នៅ ទៅរាយរាជសាស្ត្រ ក៏បាត់ត្រង់ទៅនឹងលិចតាមផ្លូវបចំលិន ។ ថា ពីរអង្គូយចំណាយចិត្តចិត្ត ប្រទេសសង្គមាតិត្រានោះ មួយនាទីប្រចាំសប្តាហើយ អណ្តោតអណ្តាលក្នុងចិត្តជាប់ទ្រូវកណ្តាស់ និកដល់ខ្លួនចំណាយចិត្តក្នុងចិត្ត កាលណាង ទិកគ្រួកក៏បានដែល ចេងយន្តចាមួយគ្នា មានសេចក្តីសង្គមឱ្យមកដើរឡើង ហើយបន្ទីនិយាយសេចណែនកំសាន្ត ជាមួយនិងអ្នកជីវិត ទាំងអស់គ្នាបៀន្តុងៗ ។

ឯងផ្លូវដើរទីនឹងចេងយន្តបចំលិន មិនសូវច្បាយប៉ុន្មានពីក្រុងពាត់ដំបង ក៏ពីតម្លៃ តែជាដូចជាបន្ទីច គិតគ្រួចបរចេងយន្តទីនឹងកាត់ភ្លើ និងសេវាការណ៍ដើរក្នុងសំឡែង ហើយកោងបរចែតែបែលដរាយដល់ស្រុកបចំលិន ទុកជាបង្កុំយ៉ាងណាង ក៏តាត់តែចេងយន្ត

មិនលើវិនរហ័សដូចដឹងរាបទេ ។ ថ្ងៃ មិថ្ន ក្រឡូកមិនទៅសភាពតាមសង្គមជាងផ្លូវ
សិងເរេបាសទៅដោយស្របចំការឡ្តាហំណាំ និងក្នុមស្រកដោយអនីញ្ញា យុត្តិក្សាយ
ជាថំបាត់ ពីតាមឈុំដិតទៅដែលបែងលិន កំដើរឡើតែត្រួតពីក្នុំ លទារល្អ និងក្នុមជំប្រើ
អនេក ព្រមទាំងសក្ខុបក្សុបក្សិ និងសក្ខុចក្ខុណុទ កំមានកុំករប្រើប្រាស់នៅតាមឯងត្រូវ
ពីក្នុំអស់នោះ ។ ថ្ងៃ មិថ្ន បានយើងឲ្យសក្ខុអស់នោះ កំពើតមានចិត្តសង្គគិត
និងកសាល់ខិតការតែខាងក្រោម ស្រីវត្ថុប៉ុន្មោះ ស្រីវត្ថុប៉ុន្មោះ ។

ឬ៖ដែលរចយនុបរបើកកាត់ត្រូវក្នុំក្រំប្រួលជាប្រើប្រាស់ រោលម៉ោង ១១ ថ្ងៃគ្រោះ
រចយនុកំបានទៅដែលឱ្យបាន បង់បែនិនដោយស្រល ។ ថ្ងៃ មិថ្ន ឬ៖កីរចយនុ ដីរទៅ
សិបសុរកដូច៖ ឡូលទនសម្បត្តិ ។ មានក្នុមម្នាក់នៅឱ្យបាន ចុងប្រាប់ថា ដូច៖
ឡូលទនសម្បត្តិ នៅឯណែនាំម្នាយកិច្ចក្រោមនៃទៅប្រហែល ៥០០ ម៉ែត្រ ក្នុមមាត់
ដូច្នេះដើម្បី នៅត្រូវដាក់ឡូលទនសម្បត្តិ នៅក្នុមម្នាក់នៅឯណែនាំម្នាយកិច្ចក្រោមនៃ
អព្វិលូទៅឯណែនាំដើម្បី នៅក្នុមម្នាក់នៅឯណែនាំម្នាយកិច្ចក្រោមនៃ ។ ថ្ងៃ មិថ្ន កំពើប្រាប់ទៅតាមពាក្យក្នុមនោះ
ហើយទៅឯណែនាំម្នាក់នៅឯណែនាំដើម្បី មួយស្របកំមានកម្មករម្នាក់
ចេញពីក្នុមក្នុមនោះមកស្របថា “អព្វិលូមករកអ្នកណា? ”

ថ្ងៃ មិថ្ន ក្នុកំពើក ព្រមទេសនោះកំណុងឈរមិនក្នុមបានយើងក្រើកក្នុង
ស្របតែក្រឡូកយើងបានឡើងកំណុងឈរស្របតែក្នុមបានឡើង ទីប្រាប់ថា “ខ្ញុំករក
លោក ឡូលទនសម្បត្តិ រោលនេះលោកនៅ ប្រើ ? ”

បុរសនោះដើរឃើម “ លោកនៅខាងលើដូច៖ បើចង់ដូចបានឯងលោក អព្វិលូមក
តាមខ្ញុំ ” ហើយបុរសនោះកំដើរការ ថ្ងៃ មិថ្ន ឡើងទៅលើដូច៖ ។

គោប្រាប់ឯ ថ្ងៃ មិថ្ន អង្គូយលើកោដិម្បួយ នៅក្នុងបន្ទូបែងទូលក្រោះ ហើយដើរ
ចូលទៅក្នុងបាត់ម្បយស្របកំណុងឈរស្របតែក្នុមបានឡើង ទីប្រាប់ថា “ខ្ញុំករក
ពាណិជ្ជកម្ម ស្ថូកសាធុងស្សាក្រាតកំអារម្មតាបាបតាមទំនៀមអ្នកនៅដូច៖ ពាក្យដំបូងដែល
និយាយឯងថ្ងៃ មិថ្ន នោះដូច៖ថា “ក្នុយមកពីណា? ត្រូវការដូចបានឯងខ្ញុំមានការអ្នី? ”

ថែ មិន សង្គតដឹងច្បាស់ថា លោកនេះហើយដែលហៅថា “ ខ្លួនអតិថិជ្ជកម្ម ” ដែលខ្លួនត្រូវការដូច ទីបំភិទធន័យពីកោតិ បន្ទាន់ខ្លួនសំណែរដោយសេចក្តី ការពិនិត្យសម ។

ឯ ខ្លួនអតិថិជ្ជកម្ម ជាអ្នកដំឡូលកំពុង ដែលមានកែវិលីយោលីយុលីរាលុង ស្តុកបិប់លិន កីអុយលើកោតិមួយ ថែ មិន សង្គតតាមច្បាការបស់លោកនេះ បល់ថាគារអ្នកមានអធ្វាប្រស៊ិយល្អ មិត្តសហគ្ភេស គ្នាដាចិការពាណិជ្ជកម្ម ។

“ ទានប្រាសមាន ! ” ថែ មិន ផ្តើមដោយចិត្តលំទោនហើយថា “ លោក តុលេយ្យ ឥឡូវ បានធ្វើសំបុត្រ ១ច្បាប់ មកដូចប្រាប់គេប្រាប់គុណ ” ។

“ ដើម្បី ! ពេទ្យ ឥឡូវ ក្នុងខ្លួននៅបាន ! ” លោកនិយាយទាំងប្រព័ន្ធឌាមដោយ លាកជាអ្នកមានអធ្វាប្រស៊ិយវិកាយជាឌីចុ ហើយស្មោរថា “ សំបុត្រនោះនៅឱណារ ? ” ។

ថែ មិន ឲ្យកិច្ចការបានបាន យកសំបុត្រនោះដូនទៅ លោក ខ្លួន ទទួល បកទៅអាជីវកម្មដោយសេចក្តីព្រៃកអវ ឬដើមចប់ហើយ កីចេរមកពីចារណាគាថិល បក្សណ៍៖ ថែ មិន ម្នាក់ទៀត ។

ខ្លួន “ ក្នុងខ្លួនមេនឹងទេប្រើដី ឈ្មោះ ថែ មិន ដែលពេទ្យ ឥឡូវ បានបញ្ចូនខ្លួន រកឲ្យខ្លួន ? ”

មិន “ ទានប្រាស ខ្លួននេះហើយ ”

ខ្លួន “ បុរាណដើរបានយ៉ាងនេះបានដើរបុរាណ ? ការរបស់ខ្លួន វារួមនៅសំណង ទ្វាត់ដឹកដីកុង ៥-៦ ម៉ោង ទីបុរាណ ឬបុរាណណាតិចមួយចាប់ជាក្នុងនេះ ខ្លួន បានយកឲ្យការងារមិនបានយូរចុះនាន់ទេ មុនជារាល់ទៅដីខ្លួនវិញហើយ ! ” ។

“ មុនស្មោមទៅទៀត គេប្រាំដើរបានយ៉ាងណា ឯុទ្ធទានកដែលទ្វាត់បានមួយចាប់តែ ឬមួយចាប់ព្រមទៀតណាកំប្បួយចុះនោះ ! ” ថែ មិន ពាលវាប់រងយ៉ាងខ្សោយមាត់ កក្យនេះហើយដែលទ្វាត់ទៀត ខ្លួនអតិថិជ្ជកម្ម មានសេចក្តីពេញចិត្តណាស់ ហើយថែ

ទីផ្សារ និយាយនៅទៀតទា “ ទានប្រាស ! មកស្ថិតនៅក្នុងលោកស្តីរាល់
នេះ មិនបានការស្រាលៗប្រចាំថ្ងៃទេ ខ្ញុំពាយមិនដែលគិតអ្នកទេទេ កាលបីខ្ញុំពាយមាតា
កំហុងពណ៌មរបស់ ខ្ញុំពាយនឹងឱវតាំដើរការរាយការណ៍ ទៅដីចូលតីក្រសាលភី ” ។

“ អ្នកនឹងនិយាយនេះត្រូវណាន់ ” លោក ឡូន និយាយសរសើរហើយថា “
ណែនាំចុះ, ឯុទ្ធផែងមានការសម្រាប់មកស្ថិតនៅទីនានីថ្ងៃ នៅលើនេះ អណ្តូងត្រូង
ិសាងកែត ខ្ញុំកំពុងឲ្យចាប់ដើមីកត្រូងមានតំលៃមួយអាមេរិកនេះ ព្រឹកស្អែកនេះ ខ្ញុំនិង
បញ្ចនឺអ្នកនឹងឲ្យចោរដើរនៅថ្ងៃនេះ ដើរការក្នុងត្រាវប្បធម៌បុងនេះ ខ្ញុំនិងតាំងប្រាក់ឲ្យឲ្យអ្នក
ឯងជ្រើម ៣០ រៀលសិក^(១) បើត្រូវអ្នកនឹងអាមេរិកប្រាក់វិញជាដាននេះទៀតទេ ហើយ
យកចិត្តទុកដាក់ដើរការដោយមិនម៉ាត់ហើយម៉ែនចំណាំដែល ” ។

ថា ទីផ្សារ និន្ទភាពទូលាលយល់ព្រម ដោយសេចក្តីគោរពមូនទៀត ។

ក្នុងឧណានោះ មានស្តីរៀលដើម្បី លានពីរបានការព្រមទីនឹងមកលើផ្ទះ ព្រម
ទាំងមានសំឡែងយ៉ាងឆ្លាត់ក្នុងលានទំនួរមក ពីខាងក្រោម ថា ទីផ្សារ កំពុងក្រោម
ក្រឡាកមិនទេ ប្រទេសនឹងក្នុកទាំងក្នុកកំពុងតែសំឡើងចំព្រឹងមក ជាមួយក្រុកប្រកប
ដោយទិកដម្លៃ ក្នុងជាមួយថាមួយ តែមានប្រាការស្នើសុំដែលត្រូវមានកិរិយាត្រូវក្នុកកំ
ព្រំងព្រំង ល្អសល្អទៀត សម្រាប់ប្រើប្រាស់ សម្រាប់ស្រុកស្អាត មុខមួលក្រឡាតំរូចរាល់
ស្អែសំឡែងប្រុយប្រសសំរូចស្អុរគាំព្រាក់ ដំណើរឈាមល្អសល្អទៀត មុចត្តាកុលាប ដែលក្រោះ
ឲ្យលែងក្នុងប្រុយប្រសសំរូចស្អុរគាំព្រាក់ នៅកណ្តាលស្អែសំឡែង ឬ, ល្អី ល្អី ល្អី ល្អី នេះ ! នេះប្រហែលជាមាន
យល់សម្រាប់ខ្លួនទៀត ?

ថា ទីផ្សារ ក្រាក់ស្តារតី តែងសំឡើងប្រាកំងកំង ក្នុងពេលដែលលោក ឡូនរៀល
ហាក្សុនស្រីនោះ ឲ្យទីនឹងមកខាងលើផ្ទះ “ មកនឹងលោក នានា ! ថ្ងៃនេះ ប៉ា បានមនុស្ស
ចូលមកដើរការធ្វើម្នាក់ទៀតហើយ ” ។

(១) ៣០ រៀលក្នុងសម្រាប់បាន ៥០ នេះ ២០០ នេះ ៣០០ ក្នុងសម្រាប់បាន ៩៦០ ហើយទៅការដែល

នាងក្រម័ នវិ យានដើរឡើងដល់រូបយា ត្រូវកសំឡើងមិនចែក ដោយ
កិរិយាលើដែលបាត់ចែកដល់ជាចំណេះរបស់ស្ថិតិក្រមុខប្រសិទ្ធភាព ហើយសូរទោតីក្រម័ “ នឹង !
នេះបុអ្នកចូលមកធ្វើការពីរបស់យើង ? ”

លោក ឡុខ ញាក់មុខទូលបេរិយាយកទៅនិយាយនីង ថា មិនចែក “ ថា
មិនចែក ! នេះ នវិ ក្នុងស្រីតិចមួយរបស់ខ្ញុំ ” ។

ថា មិនចែក និងដែសំណែនធមួយនាង នវិ អក់ក្នុងទូលគំនាយដោយកិរិយាលើដែល
តាមនិស្ស័យរបស់នាង ។

នាង នវិ សំឡើងមិនកម្បករពីរបស់ខ្ញុំក តាំងអំពីក្នុងរបៀបនិងចំណែក
មិនចែកបេរិយមិនចែក នៅទីបំផុតកីឡាដំមាត់ថា “ កម្បករនេះ សូមដូចអ្នកញ្ចា
អារ៉ា និងមានកំណុំដឹងដីកដីបានបុប្ផា ? ” ។

ថា មិនចែក កាលពីរស្រីតិចមួយនាង កីឡាកំរូបខ្លាសណាស់ ក្រោមឱ្យក
ពេលកទ្ទួយត្រូវកទៅនាងមួយត្រូវក ហើយតបទៅថា “ មនុស្សត្រូវដែលសំណាល់
ថាគារមុនុស្សលីនេះ ឯមនុស្សសមភ័ត៌មិនសំណាល់ថា ជាមនុស្សខ្សោយដើរ សូមយើង
ខ្ញុំបាននេះ មានកំណុំដឹងខ្លាំងមួចមុនុស្សតាត់មាតំដើរ ត្រានិតែមិនសូរមានសាច់យាមជាតិ
បរិច្ឆេទណ៍បីណាគារទេទេ ! ” ។

នាង នវិ ធ្វើមុខក្រញូវទំនងឱងបត្រិទ្ធផង ដោយនាងមិនដឹងនាង ថា មិនចែក
ហើយនិងស្នើសុំដឹងសេវាឃើមទៀត ព្រមទាំងនាងមុនុស្សណាមួយក្នុងផ្ទះ ហើយនិយាយលេង
សំដីរោហារនិងនាងឡើយ ។

លោក ឡុខ យើងឡើងរួចរាល់កីបញ្ជីបំបាត់ថា “ ថា មិនចែក ! ណើយលេប់សេវា
បុណ្ណិនិងសិនិច ឯងកំពុងឡើយហាត់អស់កំណុំដឹង ទៅកស្រាកខ្លួនឱ្យបាត់ឡើយហាត់
សិនិចទេ ” ។

នាង នវិ ក្រិតិចអ្នកមួយ

វិធីនាយក

ថែរិត្សទីតសគិតនឹង

តាំងពីថ្មីនៅមក ថែ ធម្ម កើតានដើរកម្មករដឹកត្រូវនៅគេហស្ថានរបស់លោក ឡុខនេតិយត្រូវ នៅចិត្តការនោះជាការចួលតែងតែយ ថែ ធម្ម កើតមានចិត្ត អូរប្រាណ់ តែងតែខ្លួនគឺការនោះដោយខ្លួនឯងអស់ពីចិត្តតីថ្មី ឬនិងមានតិកាងល់ សេចក្តីឡើយហត់ឡើយ ។ ការិតុលិកចិត្ត “ខ្លួនទិន្នន័យរបស់ខ្លួន” ដែលជាពាក្យមានឈរបញ្ជី របស់បិតាចុងក្រោយបង្កើស់នោះ នៅឯណូរកង់រំពួនក្នុងត្រព់ករបស់ ថែ ធម្ម ហារ អូរជាមានទេរតាគចិត្តប្រាប់និងត្រព់ករជានិច្ច ។ ការវាំបិនធមកដើរការយ៉ាងមិនមាត់ ភកមានទម្រង់ និង អរម្បស្រែយណ្ឌរបស់ ថែ ធម្ម នោះជាបោតុដើរិយោត្តកកម្មករដើរ ការដងក្រាលដ្ឋានរំពួន នៅក្នុងតាមតម្លៃ ឡុខនេតិយត្រូវ កើតមានចិត្តមេត្តាគ្នុងកំឡូននោះជាប្រើប្រាស់ដើរ ។

ថែ ធម្ម ចូលមកដើរការនៅថ្ងៃនេះលោក ឡុខនេតិយត្រូវ អស់រោលាយ ថ្ងៃកន្លែង មកហើយនោះ តែងតានដូចប្រទេសនិងជម្រើនជាតិថ្មី អូរជាប្រព័ន្ធដ្រំប្រឈម ព្រឹក្បាលតារី និងអាកាសស្រស់បិវីសុទ្ទ ដែលជារបស់ចិត្តខ្លួនជីវិត ថែ ធម្ម តែងដែលចិត្តក យ៉ាងណានិកជាងនេះទៅទៀតនោះ គឺ ធមុននានា ថែប្រាយក្រមុនធបស់ ថែ ធម្ម ដែលប ត្រូវប្រកាសទៀត មានប្រកាសផ្តើមដោយជាតិ មានរូបនោះយ៉ាងណានិកជាតិក្នុងស្រុកបង់ប៉ែ និង ហាក់អូរច្បាក់បាយកំពុងវិក ឱ្យយក្នុងត្រព់ករអូរបណ្តុយឱ្យបង់ក្នុងស្រុកបង់ប៉ែ ។ នៅដែល ថែ ធម្ម អង្គយក្នុងថ្ងៃស្អាត់ តែម្នាក់នេះ ប្រើប្រាស់ប្រមូលយករឿងអស់នោះ មក គិតនិកជានិច្ច ហើយនិកស្ម័ល តែម្នាក់នេះ ចុះហោតុអូរមេច បានជាមានរោលាយដែរ ។

និកដល់នានក្រមេនេះអើម្ចៃ៖ ចុះអញ្ញតាប់ចិត្តប្រគិតឲ្យនានក្រមេនេះបូស្សី ? នាំ មិនបាន
ទេ នាននេះរួមលួយថែនហើយ ប៉ុន្តែកពាណិជ្ជកម្មបាន ប្រការនៃខេត្តហូសពេក ថែមទាំង
ភាគសម្បត្តិក្នុងកម្មណាស់ ហូសវិស័យយោងពោងបេះ ប្រលេខកម្មណាស់ ចុះ
អ្នកមានប្រយោជន៍ខ្លឹម ដែលអ្នកនៅខ្លួនឯកសារនៃគេ ទុកជាទំនើចិត្តមិនឱ្យគិតឲ្យមិនអេឡា ក៏
នៅតែមានចិត្តវិស័យទៅក្នុងបានមួលវិនាទាល់តែបាន ! ! នៅឯធម៌បុត្រ ថែ មិត្ត
ការនាទា “ ខ្លួនទាហកំពេង ដើម្បីកំណែរបស់បានក្នុងវាទីបាន ! ! ” ។

ចំណោកនាន នាន កីត្តិថតិតថា កម្មករមិនបាននាននេះ ជាមុនស្រួចចិត្តការងារ
នៅ មិនមេប្រចាំថ្ងៃថែរហូយនាយ និយាយក្រដៃថែក្រដៃមក តែមេប្រកុងចិត្ត
គេនោះ ថែមទាំងមេនិយាយសំដើរនៃម៉ោងទៀតនៅ បានបាននាននិករដ្ឋីថា កម្មករ
កំឡែកនោះ បានរៀនស្អែកចេចដើម្បីត្រួតសម្រេច ។ ដូនកាលនានបានរួមឈុរស
កំឡែកនោះ ត្រួតរៀនការធម្មានក្នុងកម្រិត តាមការកំសត់របស់ខ្លួនកើមាន ព្រៃំនៅទីនុកយុវា
កិរម្យជាតាក្សំនិកយុវជនកើមាន ទិននានយល់ថា កម្មករកំឡែកនោះ ឱ្យសំណោះស្រាយ
មកពីសាលាមធ្យមសិក្សាមាមួយជាប្រាកដ ។ នៅឯធម៌បុត្រលីប៉ែន្តែនោះ ជាភាសានោះ
ព្រះប្រុទ្ធកីរិយាល័យបំព្រៃង ។ មិនយើងប៉ែន្តែមួយចំហេះនៅ ពន្លិះពិណិជ្ជកម្មដែល
ព្រឹករាយឲ្យក្រចេះគ្រចេះគ្រចេះ នាន ចុះមកដើរលេងកំសាន្តចិត្តជាមួយនិងស្រីប៊ិន្ទាក់ នៅឯធម៌
នានមួយនៅរាយក្រឹងចុះមួយ ដែលមានស្វែករាយក្នុងកម្រាលព្រម នានតែងតែលើក្នុក
ក្រឡូកមិនយើងបំព្រៃងមួយ ដែល ថែ មិត្ត ស្អាត់នៅនោះជារឿយ ។ ពេលនោះ
នានបានយើងបំព្រៃងដើម្បីតែតិតតកណ្តើត្រូវ ទិននាននាំបេក្ខុងស្រីប៊ិន្ទា ហើយលិបានឯករាយ
ចូលទៅឈរនៅគុម្ភភាគដែលបាន នានមួយបង្កួច កីស្រាប់តែរួមសំឡែងមនុស្សព្រៃំ
ទីនុកយុវាកិរម្យយើងពីរោងបាប់ចិត្តថា ៖

ក្នុករយើងជាតុកណាមេរោង ស្រែស្រុលលើសលន់ទាំងប្រសព្ទទាំងស្រី

ចូលមួយរសាលាជែលទិនកិត្តិ ប្រយោជន៍ដើម្បីជួយរៀបចំបានគ្នា ។

ព្រៃនចងចាត់ជាក្រុមមិត្តភក សម្រាប់រដ្ឋបាសមគ្គ
សមគ្គទាំងបាតិយេងដងនានា មេគ្រីគ្រប់គ្នាបាសុខក្រុមក្រុណ ។
គ្នាផ្សយអ្នកខ្សោត់ព្រៃនចេញម៉ោង ដើរមិលលំនៅស្ថិតិក្រុមិហាន
មិលព្រៃនចំការនិងច្បារខ្សោន កិច្ចការបុំន្ទានគោលចេងចាត់ទៅក^(១) ។ ន ។

នៅលានោះ ស្រីព្រះចេត្ត កំពុងតែចូលមកតាមចន្លោះបង្ហើច និងចន្លោះទ្វារ ទី
នាងមិលមេដើរមិលការ ថែ មិត្ត ដែកលត់ស្ថិតិក្រុមិលនៅទៅ នៅក្នុងបណ្តុះបណ្តុះ
នាងកំព្រៃនការសំថែ មិត្ត ២-៣ ម៉ាត់ ថែ មិត្តកំប្រឹង ស្ថុះក្រកកម្ពិះទាំង
អង្គយោធាក កាលដើរមិលដែកលចូលមកដាកស់ច្បាស់ កិច្ចការបុំន្ទានគោលចេងចាត់ទៅក ។

“ អព្រៃនអង្គយោ ធម៌នវា ។ ” ថែ មិត្ត និយាយប្រមាំងលើកកោអីមួយមក
ដូនអង្គយោ ហើយនិយាយថា “ ការដែល ធម៌ អព្រៃនមកលេងដូចខ្លួន ទុក្ខាមាន
សេចក្តីផ្តល់នូវការណាស់ ទុក្ខាបាតានិងទូលកិត្តិយសដីអង្គន់ ! ”

នាង លោ ធី ធ្វើមុខក្រញ្ញបត្រិបហើយស្តីថែថា “ អ្នកណានិយាយថាមួយការលេង
និងអ្នករួម ？ ”

ថែ មិត្ត និកសង្ឃឹមកំស្មែរឡើងថា “ ឬ ធម៌ អព្រៃនមកមានការខ្សោ ? ”
នាងតបទេវិញ្ញាយកំបុតថា “ ទុក្ខាមានបុរាណស្បែកច្រោងទេទី ឬ អម្ពាប្រិញ្ញនេះ
អ្នកណាបច្ចេកទំនុកយុវវាកិរម្បកេងកេង ក្នុងខេះ ? ”

ថែ មិត្ត ធ្វើឲ្យឯងខ្សោ និយាយស្មែរទៅនាងថា “ នាងប្រាស យុវវាកិរម្បជាមួយ^(២)
ជាសត្វបាមនុស្ស ទុក្ខាមានដែលប្រឈម្មានសោះឡើយ ？ ”

នាង លោ ធី ឱងឡើងមុខក្រហម ហើយប្រាប់ថែថា “ នេះ ! អ្នកកើត យុវវាកិរម្ប
ជាមួយបច្ចេកទំនុកច្រោង ទុក្ខាមានដីអម្ពាប្រិញ្ញនេះ នរណាបច្ចេក ? ”

(១) ទុក្ខាមានកិរម្បនេះ មិនមែនជាបស់អ្នកបែងប្រឈម្មានបែងបិនទេទេ តើជាទុកចំបែងមួយបានសំណុះសាលា ដើម្បីបង្កើតឡើងការលិប្បែនត្រូវបានកន្លែងមកនេះ (ក្នុងសម្រេចនោះ) ។

ពិន្ទុ “ អេ, ទេ នរណាប្រចាំងខ្ញុំបានសតិងសោះឡើយ តែខ្ញុំបានមិនមែនប្រចាំងទេ ឬខ្ញុំបាននេះកំចាត់ដល់ទៅប្រើបងើរកីរម្យជាដំបូកទំនើបធីអូនោះឡើយ តែហទសកវាតីចុះដៃអុំទុករាល់ស្ថានោះ ខ្ញុំបានកែតចេចចេចសោះឡើយ ” ។

នាវី “ កំភូត ខ្ញុំបានឈ្មោះសំឡេងប្រចាំងអំពីខាងលើផ្ទះនេះនៅ ហើយនៅលើផ្ទះនោះកីមានតែអ្នកនឹងម្នាក់ដែលមែនទេ ? ”

ពិន្ទុ “ បាន ! មានតែខ្ញុំបានម្នាក់ដឹងមែន តែខ្ញុំបានមិនមែនអ្នកប្រចាំងទេ ” ។

“ អ្នកនឹងប្រចាំងគ្នាតា នៅតែប្រកែកមិនគេទៀត ” នាវី ផ្តល់រាយ ។

ថែ ពិន្ទុ សេចហើយថា “ ខ្ញុំបានដឹងបែីយថា ខ្ញុំបានមិនមែនប្រចាំងទេ កីនោតែអ្នកម៉ែងរោងប្រចាំងទៀត, ឲ្យនាវី, ហើយខ្ញុំបានចេចប្រចាំងនិងប្រចាំងពុន ឲ្យនាវីបាន តែម្បែរនេះនៅ ” ។

នាង នាវី និកវិងប្រកាកឡើងលាយរហើយថា “ មនុស្សបែបនេះនិយាយខ្លួនមិនចេចស្ថាប់ទេ ” ។

ពិន្ទុ “ ហើយមិនចេចស្ថាប់ភាសាដូរ ហេតុអ្នកវិនិយាយផ្តើមផ្លាស់ប្តូរតាម ? ”

នាវី “ លួចហើយ ពិន្ទុ កុំភូតយោងថ្មីណាស់ ” នាងចូលដោយបាន ហើយនាងប្រើបងើរដឹងចុះពីផ្ទះនោះទៅដោយរួសភាគ តែថែ ពិន្ទុ អង្វែរយាត់ថា “ តុឡៅ ! ឲ្យនាវី, ឲ្យនាធប្រញាប់អព្វិករោគណាក្រាម ? ”

នាងផ្តើមបង់សោះកប្រារោះថា “ ទៅគេង ” ។

ពិន្ទុ “ ឲ្យនានា, កំអាលអព្វិករោគទៅ ឲ្យនានា មិនក្នុងលាងបង់ចម្បាបាតិល្អា ដីត្រកាលដែលក្នុងពិន្ទុខាងមិនធនាល់ក្នុងរោលនេះទេទេ ! ”

នាវី “ ខ្ញុំកើចូលមិត្តចម្បាបាតិល្អម្មបេះដែរ តែស្ថូប់មនុស្សស្ថូតប្រើបាយ ” ។

“ នៅនេះតែមានមនុស្សក្នុងរោល ឲ្យនានា ” ថែ ពិន្ទុ ឲ្យលិយាយដែកតទៀត បែរជាបុណ្យដោយស្រួលថា “ ណើឱយ ឲ្យនានា មិនបានមិនិយាយដែកក្នុងប្រើបាយ ” ។

សូមអព្រឹក្យទៅសន្តាតាលេងក្នុងស្បែនច្បារឯណ៍លោក៖ មិនមែនជាកិត្យា ដីត្រកាលកម្រមានណាស់ ! ”

មិនដឹងបានអំណាចដី មកគ្របសង្គតែម្រាន នៅ ធ្វើតាមពាក្យអព្រឹក្យរបស់ ថា ទីនេះ ស្រាមដែកចុះដើរតាមឱ្យមុខទៅដោយស្រួល ឡើងកុងឃុយលើដឹងម៉ារេង ក្នុងដឹងម៉ារេង ១ ដឹង ជាមួយនឹងស្រីប៊ូរិបស់នាង ។ នៅថា ទីនេះ កីអងីយលើស្សីក្នុងដឹងម៉ារេង នោះដើរ តែត្រូវការណែនាំដឹងម៉ឺនប៉ុទ្ធផ្លូវបាតក់កណ្តាលដូន ដីរបាយការណ៍ នៅថា ដោយពួកភ្ញាយ មានចំណុចប្រើប្រាស់លីសលន់គណនា ហើយថា ទីនេះ និយាយឡើងថា “ យុធន តាប់ចិត្តណានីវិធីដូនប្រែប្រឈម ? ”

នៅ “ ឧប្បជ្ជលិចិត្តដែរចិត្ត ” ។

ថា ទីនេះ និយាយដោយសំដីនៃផ្ទៃម៉ារោគ “ មិនហើយ ! យុធននៅ ធម្មជាតិបារបស់ចិត្តកនេះ អាចប្រើបាយណូនុងលោកអារម្មណីវិបស់មុនស្សីដឹងមូលដ្ឋានសុខ ស្រួល, ពន្លឹវស្តីប្រែប្រឈមខ្លួនខ្លួនរំភើរិយបាត់, និងវិនក្រមុខឃុយឃុយប៉ុចរបស់ភ្ញាតានា អាចធ្វើចិត្តគិតវិបស់យើង ឬមានអារម្មណីវិករាយទៅបានយ៉ាងចិត្តក ” ។

នាង អងីយស្ថាប់សំដី ថា ទីនេះ និយាយដោយអារម្មណីវិបណ្តុំអណ្តុំការណូនុង នាង គិតបាត់ “ កម្មករកំខ្លោះនេះ ជាមុនស្សីចិត្តកជាងកម្មករនៃទោតរុបស់នាង សំដី ច្រប់ចា ម៉ាត់របស់កម្មករនេះពេញទៅដោយសំណុំនៃវេបារា មុនក្នុងមួយចំណុច មិនសម ជាមុនស្សីឡើយចិត្តណ៍ ” ។

នាង នៅ ស្អាត់ទៅមួយស្របក់ ថា ទីនេះ កីដឹងនិយាយឡើងមុនបាត់ “ បើ យុធន នៅតែម្នាក់ប៉ុនងអងីយជាមួយនឹងធម្មជាតិប៉ុទ្ធនេះ តើ យុធន ត្រូវប៉ុនិកប្រតិបត្តិអនុញ្ញាត សំខ្ងាត់ ដែលនៅត្រូវយុធនបានដឹងម៉ឺនបាន ? ”

នាង “ ឧប្បជ្ជលិកដែរ ទីនេះ ” ។

ទីនេះ “ ឧប្បជ្ជលិកដែរ ហើយប្រើប្រាស់តែជាប់នៅនីមួយៗ ចិត្តជានិច្ចដែង, នី ! ”

ឃុននៅ តាំងពីខ្លួនទាន់មកអាស្រែយនឹងដូចមួននេះ ខ្លួនមិនដែលយើង្ហាមកម្ពាយ
របស់ ឃុន ដល់មិនសោះ ” ។

នាវី “ ខ្លួនមិនធែទេ ទិន្នន័យ ” ។

ទិន្នន័យ “ នេះ ! មំឡើកដែរហើយ ឃុនត្រូវមាយ ចុះឃុនកើតមកដូចមាន ? ”

នាវី “ យើងឱ្យ ! នេះ ភាគតែង កំណាំអុចអាលុបណ្តាលអោយកើតទោសណាាំ ,
ពាក្យដែលចាត់ត្រានូយេនេះ គឺចាត់មាយគោះគាត់អនិច្ឆ័កម្មទៅហើយយល់ទេ ? ”

ទិន្នន័យ “ ឱ្យ ! អូចដែលទេ ? យល់ហើយទាន់ព្រោះ តែ ឃុន កាន់តែត្រាត់ជី
ជានុខ្លួនចេច្ចិន ! ”

នាវី “ អី ! មាយគាត់អូចទៅហើយដែរបុ ? ”

ថា ទិន្នន័យធ្លាប់ស្រាវជ្រាវហើយថា “ ឃុន នៅត្រាត់បីជានុខ្លួនចេច្ចិន ព្រោះ
មានខ្លួនចេច្ចិនក្នុងខ្លួន ចំណោកខាងខ្លួនទាន់ត្រូវបានខ្លួនចេច្ចិនមាយ ” ។

ត្រូវនេះ នាវី សង្គតាចិនិកមុខថា ទិន្នន័យយើង្ហាមកម្ពាយចេច្ចិន
ថា ទិន្នន័យសស្សីមារាយឱ្យមុខមិនមែនមុខនាន់ ហើយដឹងបាន ប្រសិនបើចេច្ចិន
ឃុន ខ្លួនវិញ ហើយចំណោកចំណោកស្រីជានុខ្លួន ឃុន តោងគិតថាគារតស្សីនិងជីវិតដែល
ក្រិកក្លែងបាកពោកយ៉ាក ទៅតាមទំនើសគឺមាក់នឹង តើវាមានរសជាតិអូចដែលខ្លួន ? តែខ្លួន
បាកប្រសិនិយមអត់ចូលសេចក្តីលំបាកបានគ្រប់យ៉ាង ហើយឆ្លាប់គិតលីនិងសេចក្តីក្រិក
ក្រពោកយ៉ាកមកចេច្ចិនហើយ ដូនកាលខ្លួនទាន់តាមអត់បាយពេញវ៉ាត្រីកំមាន ” ។

នាវី អង្គុយសម្ដែលស្អែមចំណូលបំផ្តុំ ថា ទិន្នន័យ និយាយតែក្នុងចិត្តនិកអាណាពិត
អាស្សី ថា ទិន្នន័យជាបីនិកហើយនិកសល់ខ្លួនទេនេះថា ចិន្ទ្រុត្របានទទួលស្រាជោក
យ៉ាងនេះនេះ តើនិងមានសេចក្តីលំបាកយ៉ាងណាទេ ?

នាវី “ ឬ ! ទិន្នន័យនៅពីរបានស្រលខ្មោះ ហើយបុន្តែទៅឡើយទេ ? ” នាវី
និយាយតិចា ហើយមានសំឡែងទៀតជានុខ្លួនចេច្ចិន ។

ថា មិន សំខ្លួនមិនក្រោកនាន់ នាវីហើយឡាត្រូមយ៉ាងនូវសរុបដើម្បី ឬ
បានប្រសិទ្ធភាព ! យុទ្ធនាវី តាំងពីខ្លួនចូលមកអារ៉ាយនៅក្នុងផ្ទះ យុទ្ធនេះ
បានប្រសិទ្ធភាព មិនបានជីវិកត្រូយក្រោងអគ្គារបានយកស្ថាប់ទេ មិនបានលើលក្ខណៈតែមាន
មេត្តាដឹកចាយបានយ៉ាងនេះជាឌិច្ចេទេ ខ្លួនមួយជាសូមដើម្បីខ្លួននៅតំបន់នេះ ជាប្រាកដ ” ។

អាកាសនៅប៉ែលិន តាមធម្មតាហ្មារបាក់ជាន់ប្រសិទ្ធភាពដោយតាក់ដំបងប្រើបង់
ជាប្រុយរម្យនៃបានក្នុងរោលនេះ កីកាលតែត្រូវបាក់ខ្លាំងឡើងទៅក្នុងប្រើបង់ ឬបុរីស្អែកទីក
សឡើយចុះពីស្និកយើងិនជាត់រយៈ ឬបងច្រោះចំហោងនោះកីកាលតែតាំងដងក្នុងទៅ
ខ្សោយត្រូវបាក់កាន់តែប៉ែលិនឡើង ជាបាយការណ៍ត្រូវបាក់ព្យាក់ដល់បេះផ្លូវ
កំឡុះ ក្រមុខចាំងពីរនាក់ ។ ទីប៉ែលិន មិន សន្យើមក្រោកឡើង មិនទៅដ្ឋានមេយោ
ដោយកិរិយាស្របពេលប្រព័ន្ធ ហើយនិយាយឡើងថា “ យប់ប្រាកប្រាក ឲ្យឯណី !
អភិវឌ្ឍឡើងទៅផ្ទះវិញចុះ អំណាចទិន្នន័យនិងខ្សោយរោងប៉ែលនេះអាចធ្វើបាយ
ឲ្យឯណី ត្រូវបាយ បុ ទៅជាប្រាកដកីសិងបាន ។

ឯ នាវី ក្រោកដើរឡើងទៅលើផ្ទះដោយប្រសិទ្ធភាព ឬចក្ខុនគ្រួងដែលប្រដាក់បាន
ប៉ែលបទណ្ហូ តែតាងមកនិត្យលំក្បុងចិត្តបាកម្បករកំឡុះនេះមានអំណាចអូបីហុំ ! អាច
ហើយបានបានបាប់អាស្រែបាយដើរតាមបានបាប់ខ្លួនបានដោយនាយកូម្មេច្ចោះ តែតាងកីតិកយល់ថា
“ ប្រសិទ្ធមិនប៉ែលបទណ្ហូនេះបានសន្យើមួយរោង អាចធ្វើបាយត្រូវបានបានបាប់បាយបាន
ដែន ” ។

ឯ ដល់ព្រឹកឡើង ថា មិន កីកាលដើរចេញទៅធ្វើការដើរក្នុងនាមអណុញ្ញត្រូវ
ត្រួតដើរការឡើងកីតិក ឬចក្ខុនគ្រួងដែលបានបាប់ខ្លួនឡើងទៅក្នុងនាមអណុញ្ញត្រូវ
បានបាប់ខ្លួនឡើងនាវី និងលោក ឲ្យឯណីនេះមានអនុយក្នុងរោងយក ឲ្យឯហានិភ័យត្រូវ
ដែលបានបាប់ខ្លួនសម្រាប់ប្រើបង់ទិន្នន័យនិងប្រាកប្រាក ។ ឯ នាមឯណី ជាមួកបរមេយក
នោះ ឧប្រិបនៃទាល់តែប៉ែកប្រើសកីនៅតែមិននេះសោះដល់យុទ្ធនេះតែ ទីប៉ែលិន
លោក ឲ្យឯណីដែលបានបាប់ខ្លួន “ តាមឯណី រោងយកមិននេះទេបុ ? ” ។

តាមុន ត្រីក្បាលយកក្នុងដូរតានៅព្រៃសមុខ ហើយជំរាបទៅលោកថា “មិននេះ
ទេទានព្រោស ! ឧបាទាននេះលាងសំអាតត្រីក្នុងកិច្ចប៉ុណ្ណោះនេះ ស្របតេជ្រើន
ឡើង វាគ្វោចមួយដែនទេ ! ” ។

ថា ថ្ងៃ ដើរចូលមកនិតលើកដើសលំពេះ ឡូលនេនសម្រាប់ ហើយជំរាបស្ថិត
“ ទានព្រោស ព្រះគេជគុណនិងអព្រៃសទៅនា ? ”

លោកសម្រាប់ថា “ ឧបាទានខ្លួនលោកពាណិជ្ជកម្មសង្គមត្រូវបានគិត គោរពយន្តរាជីន
ព្រមទាំង ព្រោស មានកិរិយាម៉ែងអាម ឧបាទានក្នុងទៀត ! ”

នាង នារី សំឡើងមិនបាន ថ្ងៃ មួយក្នុងយើងទីក្រុងកម្ពុជាដារសស់បស់ជាង
សញ្ញដៃ មានកិរិយាម៉ែងអាម ឧបាទានក្នុងទៀត ! ”

នារី “ តា ! យើងទៅមិនយុចទេប្រើ ? នាងស្ថិតជាយស់ចិត្តយ ” ។

ថ្ងៃ “ សុល្យឧបាទាននៃមិនបានបានទៀត ក្នុងលោកសេដ្ឋកិច្ច ” ហើយ ថា ថ្ងៃ
មិនបានបានទៀត ក្នុងយើងយន្តិតិក្សមួយសម្រាប់ កំពុងពីរិច្ឆេទ ហើយនិយាយថា “ ទាន
ព្រោស, ទានសំគ្រាន់ណែនាំ នៃមួយទៀតនេះជាប្រាកដ ” ហើយប្រាប់ តាមុនខ្លួនរៀបចំ
ទៀត ! ”

តាមុន ថាទៀត ថ្ងៃមួយនេះ ត្រីក្នុងកិច្ឆិកបិយកិកកងមួយវិញ ឡើងអ្នកចាំង
អស់គ្នាកំពុងពីរិច្ឆេទ តាមុន កំឡើងទៀតទេស្ថាទៅ ថ្ងៃ ហើយលាន់មាត់ថា “ ពួកគ្រាន់
មិនអ្នកក្នុងយអញ្ញ ! ” ។

ឡូលនេនសម្រាប់ កិច្ឆិកបិយកិកកងមួយនេះ ហើយស្ថិតជា ថ្ងៃ ហើយស្ថិតថា
“ ថា ថ្ងៃ ពួកគ្រាន់ ឯណាគិម្មន, ឯណាគិណាប្រសចំណាក់ចំណាន់ណាស់ ? ”

ថែ មិន្ទ នឹកព្រកអរបង្ហាញខ្លួនដីរបាយលោកថា “ទានព្រោស មិនបានរៀន
រណាទេ គ្រាល់តែឆ្លាប់បររចយតុកដៃ កើលុមធ្វើកើតចំពោះតែគ្រឿងដែលខ្ពស់ទាំង
រទិនិចបន្ទូចតែបីណាងេ ” ហើយចាប់ចងចែកឱ្យលើស្ថាប្រឈឺដើរចេញទៅ ។

ឯ ឥឡូវតានុសំដីដែលថែ មិន្ទ ថា “ ឆ្លាប់បររចយតុកដៃ ” កើតិកដល់
ប្រពន្ធដែលទិបមកដល់ផ្លូវពីព្រឹកមិញ្ញនេះ គាត់មិនទាន់បានសាកស្អែរបំពីសុខទុក
សាង ស្រាយតែជាប់រល់មកបររចយតុកដែក ឡើង ទៅស្រុកសង្កែ ទិបគាត់ដីរបាយ
សុខ្សាយបំលោកថា “ ទានព្រោស ថ្លែនេះខ្ញុំបានមានចុះ ជូនប្រពន្ធដូចនេះទិបមកដល់ផ្លូវ
ពីព្រឹកមិញ្ញនេះ ខ្ញុំបានមិនទាន់បានសាកស្អែរសុខទុក វាទាប្រញាប់វិលថែស្រុកវិញ ក្នុង^១
ពេលរោលថ្លែត្រង់នេះដែង អូចេះសូមប្រែបែងគុណមេភ្លាស់ ថែ មិន្ទ បររចយតុក
និន្ទសុខុំបានមួយពេលសិនចុះ ” ។

ឡើងទៅនេះមិន្ទ ស្ម័មមួយស្របក៏ បើរទៅស្អែរថែ មិន្ទថា “ មិន្ទ ឯងបារ
រចយតុកដីនូវស ឥឡូវ មួយថ្លែបានទេ ? ”

ថែ មិន្ទ បើរមិលទៅមុខ ឥឡូវ យើងបាន យើងបានដីរបាយអង្គរ ទិបថែ មិន្ទ
និវាបាយលោកថា “ ខ្ញុំបានរដ្ឋិនបាន ទានព្រោស ” ។

ឥឡូវ ព្រកអរណាស់ សុំទៅចាប់ដីថែ មិន្ទអង្គរថា “ អរគុណអ្នកក្នុង
រាល់ សូមអ្នកក្នុងយស់ខ្លាត់ផ្លូវយយកតែបុណ្យទៅចុះ ” ហើយគាត់នាកមកលើកដី
សំព័ន្ធលោក ឡើងទៅនេះមិន្ទ ដើរចេញទៅ ។

ថែ មិន្ទ យកគ្រឿងប្រជាប់ធ្វើការទៅឯកស្របចេញ កើត្រាស់សំណត់អរ
កម្មករ ជាអ្នកបររចយតុក ឡើងការចំណូនបរចេញពីទោះទៅ ទំនិនជាអ្នកនានាបិន
ប្រសប់ ដោយមិនមានខបសគ្នរវាងពាក់កណ្តាលផ្លូវ សរបមកដល់ស្រុកសង្កែដែលជា
ទីក្រុងពាក់សំបុន ។

ខីបុកនិងក្បានកំចុះពីរចយនូវដើរសំណែទៅការតែម្នាមួយក្នុងរាល់ស្រក ប្រហេណ
កន្លែងម៉ោង ទីបឹងប្រាកាស នូវ ចុះពីចុះនោះមក ។ ថ្ងៃ មិត្ត សូរដោយកិរិយាសុភា
ថា “ ត្រឡប់ទៅតែខ្សែរប្រនោះ អូន ? ”

“ នោះ ”, នាងគុងកំបុត្រា ហើយថា “ មិត្ត តោងម៉ោទិញអីវាន់ខ្សោរជាមួយ
និងខ្ញុំខ្សែរ, អី៖ កព្រោះ, មិត្ត កាន់យកទៅដែលណា ” ។

ថ្ងៃ មិត្ត និកការបង្ហិច ធន្តិតតាំងពីកើតមកិនដែលការកំពុងកំបុត្រា ដើរតាម
ក្រាយស្រីណាមួយសោះ តែត្រូវតែធ្វើតាម ធន្តិតគេជាថែប្រាយខ្លួន, ឲ្យប្រាក់
ខ្លួន, គេឲ្យចុះនោះ, ទុកជាការធ្វើឱ្យចុះនៅម្ខាម៉ែនមួយណាម កំពុងតែប្រតិបត្តិ
តាមបង្គាប់ទៅសិនចុះ ទីបុរាណ មិត្ត សូរតែកែវីខាសចាប់កព្រោះត្រូវត្រូវដើររឿយ តាម
ក្រាយថែប្រាយក្រមុខនូបនោមស្រស់ប្រិមប្រើយោង ។

នូវ បង្គាប់ “ មិត្ត ទៅសូរទិញត្រូវសំជុះ ពីរយកទៅស្អារជ្រក់ តើគោលកំ
មួយផ្លូវបាន ? នឹងឲ្យចាត់ បន្ទិច ” ។

ថ្ងៃ មិត្ត និយាយសំខ្លួនថា “ សូមកំប្រើបាយខ្ញុំបានទិញឡើយ អូន ! និយាយ
ដើរតាមបច្ចេកទេរទៀតថា តាំងពីបានកើតមកខ្ញុំបាន មិនដែលទិញត្រូវតាម បន្ទិចបង្គារអូនទេ
ពីក្រោង អូន បន្ទាសចាប់ទិញផ្លូវផែក ធន្តិតខ្ញុំបានមិនចោរតែផ្លូវទិញត្រូវទេ, បានរោចស ! ”

នូវ “ មិនអីទេ ទៅសូរទិញចុះ ចំខ្ញុំតែផ្លូវ ” ។

មិត្ត “ សំឲ្យ អូន តែផ្លូវទិញខ្លួនខ្លួនចុះ ” ។

នាង នូវ ឡើងមួយប្រហាមបន្ទិច កំដើររឿយទៅទិញដោយខ្លួនឯង ។ នៅថ្ងៃមិត្ត
កំការកំពុងកព្រោះដើរតាមក្រាយ កាលទិញបានត្រូវសំពីរ ដើរវិលទៅទិញរាងនៅទៀតា
នាងនៅនឹងក្នាល់និងការចចេសវិងសុរបស់ថ្ងៃ មិត្ត ឈាមស កំត្រួងដើរចេញពីរាង
មួយទៅរាងមួយទៀត ដើរវិវកំចុះឡើងជាប្រើបានប្រើបាន ទិញអីវាន់ចេះសេះសេះ
ទាល់តែថ្ងៃ មិត្ត យកទៅស្វែរតែមិនរួច នាងនឹងក្នាល់ក្នាល់ឈាមស តែនឹងក្នាល់ឈាមស

ទីចំង់សេចណាស់ ដោយបានយើង្ហាត់ ថា មិន កាល់ពេញដៃទាំងពីរ យុវជនគ្មែកត្រូវកំណើនដែលនរណោង ហើយនានាដើម្បីជីវិលបានប្រើប្រាស់បច្ចុប្បន្នឡើង ដើម្បីបានត្រួលទំនួរចំណុច ។ ថា មិន កំចោះតែដើរប្រកិតតាមព្រាយដែលបានប្រើប្រាស់ចំណុច ហើយ ទំនាក់អីវាន់ទៅក្នុងរចយន្តនោះទេ ។ នាង នានា យើង្ហាតិយាត់ ថា មិន កំណើនចំណុច ដើម្បីចំណុចទីផ្សារ “ យើ ! តាត់នេះគ្រឹងទំនាក់អីវាន់លើក្បាលអញ្ញបុ ? ”

ថា មិន ដើរយើង្ហាតិ “ សូមអត់ពោសទានប្រាស ចូលពេក តែខ្ញុំបានទំនាក់លើការចំណុចទេពី ” ។

នានា “ប្រយ័ត្នតាត់នេះ កុំពើកិរិយាទោកទាមពេក ! ” ។ នាយ មិន ឲ្យបើយ ត្រាន់ពេញព្រឹមហីៗ ហាក់អូចជាវិនិច្ឆ័យកម្ពុជាអាក់និងការទិន្នន័យបានប្រើប្រាស់ថាប្រាយក្នុំនោះនោះ ។

អ្នកទាំងពីរកើអង្គយនោះស្ម័មទាំងអស់ត្រា តតិលិយត្តាមួយម៉ាត់សោះ មួយ ស្របក់ ទិន្នន័យបានយើង្ហាតិ មកដល់ទីចរចំយន្ត ជាមួយបុរសកំឡោះមួយ ភាគ មុខនៃនៅ ពាក់មួកស ពាក់អារមិកក ចងក្រវាត់ ស្ម័កខោកតី ពាក់សែកដើរ ណាណិក្រហម ព្រោមដើរស ។ នាយ មិន ត្រាន់តែក្រឡូកមិនទៅយើង្ហាតិបុរសនោះ ទៀមានសេចក្តីជាសំគូ តតែត្រករអរបនុចបន្ទាត់ឡើយ ។

ខ្លួនឈនិនម្បែក និយាយថា “ យើង្ហាតិប្រាស់ទៅតែមួយនាយក ហើយ ឲ្យបាន បង្ហាញយុវជនបានទេ ។ អ្នកយើង្ហាតិតាត់កំណើនមកដើរសោះ ក្នុងពោរប្រុងកណ្តាលផ្លូវ ។ ”

នាង នានា ថា “ បើរទៅពេញព្រឹមយោងផ្តូច ឧណា៖ដែលបុរសកំឡោះនោះទីផ្សារមកលើ ចំណុច ហើយសូរថា “ លោក ធម្មាស់ ជាកំណើនមកដើរបុ ? ”

ថា មិន ត្រូវរដ្ឋូរនោះតែក្នុងបំណងក “ បុរសកំឡោះនេះបុជា ធម្មាស់ ស្រកា បង្កើ រួចរាល់បែងចែកនៃក្រុងបំណងក ឬណានៃក្រុងបំណងក ។ ក្នុងអង្គយនានាលើក្នុងមិនអង្គយ នានា តែប្រព័ន្ធផង្គកំណើនមកដើរបុ ! ”

ចំណោកខាងលេក និង ទេសជាក្រឹត ទៅបានបានដូចជា “អុនិវីរ កំពុង មាន ការគ្រឿងនឹងជាប់មកជាមួយដូរ ” ។

ឡូលនីសម្បគិត កើសិចហើយថា “មានមួយប៉ុណ្ណីនៃកំលុមហើយ លេក និង ទេសជាក្រឹត ទៅបានបានដូចជា “បញ្ជាត់នូវនេះបុះថា ទិន្នន័យ ឬចេច រចយនុទៅរៀលនេះប្រហែលជាម៉ែននរស៊ីល ទីបុរាណជីថែរ ” ។

ថា ទិន្នន័យ កើចុះថានៃគោរពបានបាន ហើយធ្វើឯងបរាជយនុបញ្ជាត់សំដៅថា តាមដីរបស់លីន សិងເដរដាសទៅដោយព្រៃ ចម្លារ ច្បារដំណាំ លុះអុគ្គិភ័យ និងក្នុងកាលណាន មានគេតែព្រៃព្រឹក្យាលការណី និងក្នុងក្រំង់ដែរដាស ដូរកើតកាន់តែលំបាក ឡើង ធ្វើដែលដឹកសំបាប់ បត់បែនជាប្រើប្រាស់ កាលពេល ទិន្នន័យក្រឡូកមិលមក ក្រុងស្រាប់តែយើង និង ស្រុកនោះ និយាយភាពក្នុងយសហ្មាយវិរករយជាមួយ និង នាងិវិវ ថា ទិន្នន័យ កើតមេហោខ្លាំងឡើង ថែមលើសេចក្តីមិនមែនកាលដែលទៅ ដូរកិច្ចត្រីនោះមួយចាន់ទៀត ត្រួនកាត់ចង្វើតមេយបត់ក្យាលឆ្លាក់ទៅជង្វុករកកំ មួយ អនិវិត្យក្នុងការបង្ហាញ និងការរៀបចំការណ៍ ហើយទីនេះកំស្បីមេនៅនេះឱង ។

ថា ទិន្នន័យក្រឡូកមិលមកក្រុង ស្រាប់តែយើងត្រួនក្រប់រក្សាសំឡើងមិល មកចំណុះ ។ និង ទិន្នន័យ ស្រុកនាក់ឆ្លាក់ពីធមួយ ឡូលនីសម្បគិត កើតុងយកដែលស្ថាប ក្យាល ដែលប៉ះទិន្នន័យដំបូលរចយនុ នាង ឈុរ ផ្តូវប្រគល់និងកំណត់តាមប៉ះបង្វើកការណ៍ ។

លេក និង បន្ទាល់ “ សូហ្មោះថ្លែងបរាជយនុអិយ៉ាងអិចោះ ” ។

នាង ឈុរ បាកដឹងនូនហើយបន្ទាល់ថា “ ទិន្នន័យ តាត់ជីមិនចេះបរាជយនុទេបុ អិ ”

ថា ទិន្នន័យ បែរទេ ឡូលនីសម្បគិត ហើយជីរបាក់ “ សូមអត់ពេស នាង ប្រាស ប្រសិនបើខ្លួនបានមិនកាត់ចង្វើតឱ្យបាក់ទៅជង្វុកទេ កន្លែមុខនាងស្អាត មុខជាប់និង ដូរកិច្ចត្រីនោះជាប្រាកដហើយ ធ្វើឲ្យខ្លួនបានយុទ្ធសាស្ត្រកន្លែកនេះទៅទៀត ។

លោកញ្ញាំងមុខទូល ទាំងជាយល់ដូចនេះដែរ ហើយថា ធម្មតា បែរមកមិល អាជ្ញាប្រាយ គឺប្រទេសនឹងភ្នៀកដែលសំឡើងសំឡើកកំណែកំពើ ប្រើប្រាស់ប្រើប្រាស់ ព្រមទាំង ត្រឡប់។

ចេយនុកីបរតទៅទៀតមួយចំនួន តែនានា នានា សង្កែតយល់ដឹងឈល់ថាតុកតុកកំនិត របស់ថា ធម្មតា តែកាលណានានា ធ្វើស្ថិតិស្អាលនឹង ឈ្មោះត្រឡប់ នៅវាចេយនុកីបរត ក្នុងឈ្មោះ រកកល់ផ្ទាក់ដូចក្នុងបុរាណខ្ពស់នឹង លោក ឈ្មោះទៀត ។ តាំងពីនោះមកនានាកំដឹងខ្លួនថាថោយ ធម្មតា មានបំណងអ្នកឯកខ្លួននានា ?

ឱ្យបានចេយនុកីបរតក្នុមិត្រពេញឲ្យបានយកតុក កើតឡើងកំរាលតែមានឯក ទីបាន ធម្មតា លោកចុះថា បើកក្រឹងមាសីនមិល ស្រាប់តែធ្វើមាត់រៀបក្រុងវា ។ អ្នកដីទាំង អស់ក្រប់រាជា មានសេចក្តីប្រួលយាដាប្រើប្រាស់ ទីប ឬ ឬទីបន្ទាន់ ដែលមានសេចក្តីប្រួល ប្រើប្រាស់បាន កើតឡើងក្នុងបានប្រួល ? ”

ថា ធម្មតា ត្រូវឯករាលដោយអស់សង្ឃឹម ហើយជីវាបាន “ នានប្រាស ហ ថាទៀត្រកមិលបានទេ ឧបត្ថម្ភនៃនឹងសំខាន់ ដែលខ្ញុំបានធ្វើមិនកើត តោងទៅដូលមិល ក្រឡើងបាក់បាត្រូវឯក ទីបាន ” ។

នានា “ មួយឱ្យសេចក្តី ” ហើយនានាផ្នែកខ្លួនលើពួកចេយនុកីបរត ដោយអាការអស់ កម្បាំងជាប្រើប្រាស់ ។

លោក ឈ្មោះចុះថា បើចុះថាបានចេយនុកីបរត ថា ធម្មតា ហើយថា “ តាក់ចង បរចេយនុកីបរត យើងមែនបានបានដូចខ្លួនបានចេយនុកីបរតអស់ ? ”

ថា ធម្មតា ធ្វើយីឡូចថា “ ខ្ញុំបានបានមួយយើងមុនស្មោះមួន លោកកីបានយើក្រុង ភ្នៀកប្រាយប៉ុណ្ណោះហើយ ” ។

លោក នាម៉ាត់ ខំមាត់ហើយថា “បើគាត់នេងមិនបរឡាយឆ្លាក់ដៃអ្នកអម្ចាស់
មិញ កីឡងមិនខ្សែចិនលែងដែរ !”

ពិស “ឱ្យលោកគិតថា ខ្ញុំបានក្រោងបរឡាយឆ្លាក់ដៃអ្នកបុរី ?

នាម៉ាត់ “ ផ្លូវមានគគាថម្រៅកីឡាត់នេងមិនបរឡាយត្រូវដោយជីវិត មានតែគាត់នេង
ក្រោងធ្វើឡាយឆ្លាក់ដៃអ្នក ? ”

ពិស “ លោកថាជួចមេចកីឡាន តើខ្ញុំបានមិនបានក្រោងធ្វើឡាយឆ្លាក់ដៃអ្នកទេ ”

នាម៉ាត់ “ តោងប្រយ័ត្នសំដឹងគិតគាត់នេង ” ។

ពិស “ ខ្ញុំបាន បាននិយាយដោយសំដឹងរសមណាស់ ហើយទានប្រាស ” ។

នាម៉ាត់ “ មេចកីឡាត់នេងប្រព័ហើនម៉ែន ក្រោងគាត់នេងត្រាល់តែជាអ្នកសិល្បៈលតេ
ទេ ? ”

ថ្ងៃ ពិស សិចចំអកបន្ទិចហើយថា “ ខ្ញុំបានជាអ្នកសិល្បៈលតេឡើង តែមិន
ម៉ែនសិល្បៈលលោក នាម៉ាត់ទេ ” ។

ឡូនអនុសម្រែង និករំខាននិងសំដឹងនិយាយដែកគ្នានៅ កូហាមប្រាមទៅថា
“ឈឺបំនិយាយបុរិណិនហើយ លោក នាម៉ាត់ ការនិយាយដែកគ្នានៅក្រោមនៅ វាទិន
មានប្រយោជន៍អ្នកខ្សែខ្សែ បុរាណាលោកថា “ សាយមួយដែរ ត្រូវបាយចិប ” ម៉ែនទេ ? ”

នានា “ ឱ្យបើនិយាយដែរដូចមេចមេចទៅដើរដល់ខ្លះ ? ” នាងស្មោរដោយសេចក្តីប្រុយ
បានអ្នកជាប្រើប្រាស់ ។

ឡូន “ ហើយហើយ ថាកីឡិនដើរដីនិយាយដែរដូចមេចដែរ ” ។

ថ្ងៃ ពិស ដើរបូលទៅកែវ ឡូនអនុសម្រែង ហើយនិយាយជីវិតថា “ យើងតោង
រដែលតំនៈទៅខ្លះ ទាំងមានរចយភុណាមួយមកដល់ខ្លះប្រសិនបើត្រូវទៅកីឡាដែលស្ថាក់
នៅខ្លះមួយយប់ ហើយនិយាយដែរដីនិយាយដែរ ក្រោងតែគាត់កំណុលអប្រាផទៅដល់ខ្លះ ” ។

លោក ឲ្យច ធម៌ ធម៌ ធម៌ នាន នីវ សុរលោកខិតុកដោយសេចក្តីតក្តា “
ឃើងតែងតែអេកស្ពាកំក្បានព្រមទេមួយយប់ទៅប្រាំ ? ”

ឲ្យចនឹងអេកស្ពាកំក្បានព្រមទេមួយយប់ទៅប្រាំ ហើយ ប្រុមួយក្នុងថ្លែងដើរលមិនកើតឡើយ ” ។

នាន នីវ ត្រូវក្នុងលោកខិតុកខាងក្រោមជាមួយ “ ទៅ, ទម្រាំដើរដល់ក្នុងមុខជាស្ថាប់
រាក់កណ្តាលផ្លូវជិនខាងឡើយ ” ។

ថា ិច្ឆេត សិចឡើង នាន នីវ ដើរទៅសំឡើងចំមុខហើយសុរ គាត់នេះ
សិចអី ! ”

ថា ិច្ឆេត ព្រំពឹងព្រំពឹងតាមចម្លាតហើយចា “ ខ្ញុំបានសិចនិងកំប្រកម្មយកនោះ
ទៅតើ រាបាក់លោកពីដើមស្រមៗ ថា ដើមកន្លែកព្រំ រាជ្យតែចំណាយប៉ែតាក់មកដល់ដីធិត
ប្រកាស់ បានជាពីធម៌បានសិចនិងវា ! ”

នីវ “ គេកែយ គេកែយកល់ត្រា ឯងគិតគេកិសិចសហ្មាយ ” ។

ិច្ឆេត “ បានជាពីធម៌បានសិច ពីព្រោះសក្សនោះ មានដើងដល់ថែទាំ នៅតែមាន
ភ្លាតចំណាយប៉ែតាក់ដីទានដូចម្នេះទេទៀ ! ”

នានមិនធ្វើយកបទទៅវិញទេ ត្រាល់តែសំដែងអាការមិនចាប់ចិត្ត បុណ្ណោនានីងត្រាប់
សំដែងកិរិយាយដូចខាងក្រោមនេះជាតិច្បាប់ ។ ថា ិច្ឆេត ឱ្យកនិងនិស្សីយបេបនេះមកប្រើប្រាស់តាមគារបង្កើត
ទៅបានមិនមានចិត្តព្រឹមបានអ្នកអីចំណាំយកឈោះ ព្រំបានមិនសំដែងកិរិយាក្តីក្នុងកំឡុងទេ
កំមិនល្អូលិខិលដើរ ត្រាល់តែកុំព្យូទ័របញ្ហាសពេកប៉ុំណោះ ! ”

ឯនាន នីវ និកប្រារព្យីនិងខ្លួនឯងថា “ ក្នុងលើលកំឡុះនេះចំឡើកជានីងក្នុង
លើលើលដៃទៀត ជាអ្នកមានអំនួលបន្ទិច ថែមទាំងប្រើសំដីមិនចេះព្រោះក្នុងចិត្តអ្នកណាមេ
តែវាទេនិយាយសមហ៍កុសមផលទៅបានដូចបុណ្ណិយាយប្រុងដែកពីរឿងអ្នករោង ! ”

លោក ឲ្យចនុត ដើរស្រោចមកក្រោមនាន នីវ ហើយសុរ ថា “ មុះហេតុអីកី ឲ្យច
នីវ ចូលចិត្តទៅនិយាយធ្វើយឆ្លងនិងអារគ្គងកំឡុះនោះម៉ែះ ! ”

នារី “ នរណាប្រាប់លោកថា ខ្ញុំចូលចិត្តទៅដឹងយាយដើម្បីស្មែងនិងវា ! ”

ឈ្មោះ “ ខ្ញុំបានយើងឡើងដើម្បី បានយើងវាសិរាយដែកកនិង យុទ្ធសាស្ត្រ នាល់ពេល មួយ នាល់ប្រកបស់វា មិនមែន ហើយនៅក្នុង យុទ្ធសាស្ត្រ ដែកកនិងវាទៀត វានៅក្នុងព្រហ្មបិនចិនចេះគ្រុសមទេ យុទ្ធសាស្ត្រ និងពិនិត្យមិនបានវាព្យាយិជនទេទេទេ ! ” ។

នាង នារីប្រាប់មួយទំនួនយល់ស្អោច្ចាប់ដែរ ហើយដើម្បីយ៉ា “ ថាំ, កម្មករនេះ ព្រហ្មបិនចិនចេះគ្រុសមទេ តើខ្លួនហើយធ្វើការណារ៉ា ” ។

លោក ឈ្មោះ “ ប្រហែលជាតារាជីបមកនៅ ទេបានជាតិដើម្បីនិងដែលយើង នៅ ” ។

នារី “ ថាំ, វាជីបនិងមកនៅថ្ងៃនេះ ប្រហែលជាងី ខ្ញុំបានដឹង ខ្លួនបានសំខ្លួន ភាគមេនចិត្តអាណិតមេត្តា ដោយយើងឡើង ជាមនុស្សកំព្យាគីតុកដាយ ហើយបានប្រគល់ឲ្យជីកអណ្តុំឡើងត្រូវ នៅឯធម៌សាងកែត ដែលជីបនិងបិកត្រូវ ” ។

និយាយត្រាបានត្រីមួយប៉ុណ្ណោះ ក៏ស្រាយប៉ែក្យសំឡោង ឡើងនិងសម្រាប់ប្រកបហេរ នាង នារី ហើយប្រាប់ថា “ នារីក្នុង ពាក់ចេងដំបាយទិកទេ ខ្លួននិកយ្យានាយណាស់ហើយ ឲ្យបានប្រើប្រាស់បិនចិនចេះគ្រុសមេដើម្បី ” ។

ថែ ិន្ទេស ចូលមកដិតហើយស្មូរថា “ យុទ្ធសាស្ត្រ និងឲ្យខ្ញុំបានដូចមួយដើម្បី ចូរប្រាប់មកចុះ ? ”

នារី “ ថែរកដូច្នេះដូចមក ហើយរកឧសប្តាហាត់ត្រូវឱ្យបានដើម្បី ” នាងបង្ហាញថែលោក ឈ្មោះថា “ លោក ឈ្មោះអាណិតមេយកសាធារណការកំបុងមកឲ្យខ្លួនតីរកំបុង និងសេលណ៍ការបានបានដោដែង ” ។

កំឡែងទំនួននាក់ ក៏ដឹងថាដីរនាក់ ឬខ្លួននាក់ប៉ុណ្ណោះក្រោមយ៉ាងមិនម៉ាត់ ឬថែ ិន្ទេស បានចូលចូល ឬមិនម៉ាត់ ហើយជាក់តំបែកត្រាបាមុំដើងក្រាល ហើយនៅកកាថែលមេដើម្បី នៅក្នុងបានបានដោដែង ។

“ យុន និងឱ្យខ្ញុំបានធ្វើអ្នីទៀត ” ថា មិត្ត ស្មរាងនឹងណាប់ដែលបង្ហាគតែត្រូវបានហើយ ។

នូវ “ ពេជ្ជត្រី, ភាសាថែកនិងសណ្ឌុកប្រើបាន, នឹង ! យើងគ្មានខ្លះទៅ ថា ឯ្យតែនឹងរកខ្លះមក ” ។

មិត្ត “ អេ, ទានប្រាស, ទីនេះមិនមែនផ្លាស់ប្តូចទេ ឬ៖ ឱ្យខ្ញុំបានទៅកង់ណាប់មកដូន យុន យុន បាន ? ” ។

នាងអកអដើមដំបើយប់ថា “ នឹង !, នេះប្រុសគ្រប់រាប់មេចកីមិនយល់ការអ្នីសោះ ឱ្យបានតែឡើងទៅការដនឹងអ្នីមួយសំបើការ កីតានហើយ សំរាប់យកមកចេញនាមបីណ៍ណា ” ។

ថា មិត្ត ប្រាសពីរបានបើយប់ថា “ បីណានឈើឡើ ! ” ហើយសុះព្រការទៅនឹងរបៀបត្រូវបានដោយលើករូបកម្រាលអង្គូយឡើងមិន បើរីបានស្អាត់សំបើការ កាត់លើកបង្ហាញឡើងនាងនានាដ៏ “ ថ្មីនេះបានបុទ្ទ ? ”

តាំងពីថា មិត្ត ចូលមកនៅផ្លូវការការនិង នូវ នាងមិនដែលប្រាសពីរមួនសោះទីប៉ែតេលនេះ នាងកីរីមិនដែនឡាតក្យុកបានបានដំបូង ។

ឬ៖ លាងបានស្អាត់សូមហើយ ថា មិត្ត កីរកក់លើដើរក្រាលបណ្តុះអាសន្ន ផែនីងីង ។

នូវ “ កីយកន្លាប្បញ្ញកដ, ទៅថ្មីនកុងបានទោះ ថា មិត្តកីយកនឹងការត្រួតបកត្រូវបានឡើង ទាន់តែដោះហាយឡើងទៅនឹងទាន់តែនាងប្រាប់ឱ្យឈប់ប៉ែក ។ ”

មិត្ត “ ហើង យុន គិតពីសាត់សាច់ទៅ មិនបានយោបាយឡើ ? ” ថា មិត្ត សូវ នាងដោយហេតុមិនយើរបានជាបាយសោះ ។

នូវ “ អើ, មែនហើយ ! មិត្ត ឱ្យក្រោចយើង ឬ៖ យើងរកត្រូវបានដោយហេះ ! ” នាងនិយាយហើយសំឡើងមុខ ថា មិត្ត ទាំងស្អែកឱ្យដូចជាបាន ។

ថែ ធម្មតា ដឹងទំនងក៏រំលែងរចយនុមានទៀត រកបានកំបុងបើរូបឃើញដំ ហើយ
អ្នសយកសាច់បើរូបចេញខ្លួចអស់ ហើយកីឡមករកនាយី ស្អាតា : “បើមនេះបើជីបាន
ទេ អ្នន ? ”

នាង នាយី ព្រមិមុនុមានទៀត ម្នាវនេះព្រមិមុនុមកដោយសុវត្ថិភាព
ត្រូវបានបិទខ្សោយ ត្រានេះដែលថែ ធម្មតា យើងនាយី ចំណាយក្រមុខសំគែ
នេះ មានកិរិយាទៀតត្រូវបានបិទខ្សោយការណាស់ !

នាយី “ ប្រហាលជាប្រើការបាន ធម្មតា ” នាងតបថែដោយសំដឹងម្នាតា ។

នាយី “ ធើ ! ឧបាយើងបានឱ្យកម្មពិណារដំបាយហ៊ែន ! ”

ធម្មតា “ មិនអីទេ, ទូកភ្នាក់បានទូទាត់រករដ្ឋុន អ្នន ទាល់តែបាន ” ថាបើយ
កីឡាបើកបំណីឱ្យកកកកុងរចយនុមានទៀតបេញរចយនុមកទាល់តែបេញកំបុង ហើយយកមក
ឲ្យនាង នាយី ។

លោក អ្នន លានសំដឹងពីកុងរចយនុមកថា “ ត្រាត្រាល់បើ, បើមិនបាន ថែ
ធម្មតា ប្រហាលជាអត់បាយកុងរចយនុមកនេះទាំងអស់គ្នាឌិនខាង ” ។

ឯលោក ឈុន្យាត់ ទូលាយកអាសាធាម្នាក់បាយ ដោយដឹងអ្ននថា ឧនអូចចាប់រៀង
ប្រព័ល ថែ ធម្មតា ប្រើនុវត្តសំណងជួយខ្លួចខ្លួចបាន ស្រាប់បាន
បាយអ្ននិងបរិភោគនោះម្នូចជាថិនសម្រេច ។

ឯថែ ធម្មតា តអំពីនោះ មិនបានដូចបាយដើរីដើរីទៀតទេ ទាល់តែបាយអ្នន ទិន្នន័យ
បាយបាក់បានបាក់ត្រីទៀត នាសាច់គោ យកទៅដូន អ្នននេះសម្រាប់ ឯធម៌នេះ និង
នាង នាយី បរិភោគនិងស្តិកលើ ឯលោក ឈុន្យាត់ ប្រកបរិភោគនិងក្របាសកាស់
ដែលខ្លួចបានដើរីដើរីទៀត ។

ខោន្តិជីត្រូវបាន

រដ្ឋទី ២

ថោះកម្មឈើនខ្សែតាមកជ្ជានច្រោន្ត

ឈុំប្រះអាជិតកម្មភាពនឹងទៅ នៅពេលនរសីព្វិថែងាំនេះនៅចុងព្រឹក្សា ហត្ថលក់
អល់ពេលប្រុលប័យចំងើត ថែ ធម្មោ កីបង្កាត់ត្រូវបានបង្ហាញ មានពន្លឹក្រាល
នៅលើ ដើម្បីចុច្ចាននឹងឯង ដើម្បីការពារសគ្គសហរយដៃយុទ្ធសង ។ ឯណាន និង
អគ្គិយតិយាយសន្ទានាប្រចាំថ្ងៃ លោក ឧត្តម លើកណាត់លើឱងជុំមិនចោះអស់មិន
ចោះហើយ ។ ចំណោកខាងលោក ឲ្យនរណែនីមួយ្យដី ដោយសេចក្តីផ្តើមហាត់អស់កំរួច
ពេកក្រោយដែលលោកពិសាក្រុងរបៀប កីប្រះសម្រាតុលកក្នុងរចយនុត្រោះទេ ។
មុនគុរីអនិត្តាមលំថែ ធម្មោ អុដបានដែកអគ្គិយកុកមិនបានពន្លឹក្រាល ដើម្បីក្នុងក្រុង តែម្មាក់
ឯងដែលត្រូវក្នុងក្នុងក្នុង កំពុងដែកប្រាលរន្ទាលជាគំតិតចោះគេគិតផ្សេងៗ អណ្តុតអណ្តុត
ទៅតាមអារម្មណវិរស់ចិត្ត យុទ្ធសាស្ត្រិយចំមុំង ប្រហែលឲ្យចាប់ចំប្រុះឲ្យក្នុងចំណោល
កម្រិតនូវប្រុះឲ្យបានក្នុងប្រុះឲ្យបាន ។ ការធ្វើយោងនេះជាកិរិយារបសមុស្សដែលមាន
ទុកចុះនូវប្រុះឲ្យបាន តែទុកសោកក្របាលប្រហែលបសមុំង ឲ្យបានថែ ធម្មោ នេះ កង់មិនមានអីក្រោតិសេចក្តីផ្តើមបាប្រភិតីថ្មីចំពោះឬស្រីក្រុមណុយបីលោក៖
ឬត្រួសចក្តីស្រឡាត្រូវស្ថាបារបស ថែ ធម្មោ នេះ ឧសម្រាប់ត្រូវយុទ្ធសាស្ត្រិយណាស់ ហាក់មួច
ឈើងដែលបានបែងចាយលើមេយ នូវវិនេះ ថែ ធម្មោ ទុកលុលនីត្តាតា ឧបាទ់ចិត្ត
ស្ថាបាលីរូប នាន និង និង ដែលជាបោះហ្មាយក្រុមបសនូវនិនិត្តិសមគ្មាយឲ្យណាក់
ដោយ កីថែ ធម្មោ យល់បានសេចក្តីស្រឡាត្រូវ ស្ថាបារបសមុំងនិនិត្តិសមគ្មាយឲ្យលាក់
មានកិត្តកណាត់ត្រាំប្រាល មួចមេចទីឲ្យបាន មួចមេចទីឲ្យបាន នានជាបោះ ធម្មោ ចង់ឈើងបែង
ផ្តាក់កណ្តាល ឯកំតិតចោះគេគិតទៀត ឯធម្មាយនីងអស់ទោ ហូតបានមួយចោះពេកកម្មកដកជិត
អស់ពាក់កណ្តាល ឯកំតិតចោះគេគិតទៀត យ៉ាងលន្ល់ឯលេខាដែម្បាក់ឯង ចំណោកខាង
នាង និង និង និយាយសន្ទានាបាមួយនីងឲ្យបាន ហាក់មួចជាប្រុះឲ្យក្រុមចិត្តកំតិតត្រូវ
ណាស់ ។

ថែ ធម្មោ នានយើងកីរិយាមួចទេះ កិត្តិកសត្វាព្យាណិសលោក នាម្ញាត់ យ៉ាង
លើសលន់ មិនមែនពេជ្រណាក៏ស្រែប្រុលត្បាលូណាស់ មួចជាគេវប្រែងប្រួលមួយ
ប្រហែលជាគេវប្រុលត្បាលូចមែនហើយទេដឹង ! មិនហើយ ! នាម្ញាត់ នេះគាត់នៅ
នីមួយៗទាំងមានទ្វាយធនការនៃបីដែន ហើយរូបនោមសេវាទេរីកីមិនជាអារក្រក់
បុន្តាន នាន នី គអីប្រមួយប្រុលត្បាលូចមែនហើយ មុនចំណោកខាងអញ្ចាញេ មាន
សភាពមួចមេច ? នាន នី មានសភាពមួចមេច ? នៅខ្ញុំនេះទៅមានជាងតាម្យាយណាស់
បីទុកជាតាន នីនិកប្រុលត្បាលូចអញ្ចាញេ កីតងមិនហើនប្រមួយទេ ក្រោងខ្លួចកេវីយេវា៖
អង្គក្រុកូលរបស់នាន ព្រោះអាជ្ញាមញ្ច មានបាន៖ត្រីមកម្មករ ហើយជាកម្មកររបស់
នានទេរីកដែន គីអាជ្ញាមញ្ចទាបទាំងបុណ្យស្តី ទាំងទ្វាយធនការបានចេងក្រោងទុកចា “ ឧនុ
ទាបកុំពោះ ឈីនីកុំណោះប្រវាធិបក្ស ឬ ឈីកុចខ្ពស់ទាប មុនីណោះបាប់ត្រាយ ” ថែ
ធម្មោ គិតមកដល់ក្រោងណែន ស្រាប់គេកើតគំនិតមួយដែកនិងគំនិតមុនចា ធម្មតា
សេចក្តីផ្សេបាត់ប្រុលត្បាលូចនេះ មិនមានកិត្តិភាពនៃថ្ងៃក្នុងអីឡើយ ប្រស ស្រី ក្រប់រូបគេអារ៉ា
ប្រុលត្បាលូចតានិតមិត្តស្ដីគ្របសខ្លួន សេចក្តីសំខាន់បំផុតប្រែចនោលើម្នាក់ខ្លួនខាង
ស្រីទេតី ! ឬ ឬ ថែ ធម្មោគិតមួយដែកនិងគំនិតមួយដែកនិងគំនិតមុនចា ធម្មតា

ស្ថូរសៀវភៅដើរការិនក្នុងបុណ្យលមកដិត ថែ ធម្មោ កីក្រប់រូបគេលយើងនាន នីកាត់
កាំភ្លើងខ្លួយនៅក្នុងដែមកដែន ហើយស្មែរចា “ មិនទាន់នូយដែកនិងគំនិតមុនចា ? ” ។
ថែ ធម្មោ ក្រប់រូបគេយ៉ា “ ខ្ញុំទាន មិនទាន់នូយដែយទេ ! នៅឯណានេះមិន
ទាន់ជាយប់ប្រជុំបុន្តានទេ តែកណ្តាលប្រព្រមិនមែនយើងបាក់មួចជាយប់អន្តាត់
ណាស់មែនហើយ ! ”

នី “ ស្រួលហើយ, ធម្មោ ! បើមិនទាន់នូយនៅពំយោមមែនសិនចុះហើយ ! យក
កាំភ្លើងទេទុកបង្ហារខ្លួន បើងអូយដែករោលណា មែនជាសេលោក នាម្ញាត់ ឲ្យមកនៅ
ពំយោមដំនូសវិញ ” ។

ថែ មិត្រ ទទួលយកកាំភ្លើងមកហើយកីស្សរទៅនានវិញ្ញាតា “ ឬ៖ យុទ្ធនឹង
អព្រឹងបានម្រាតុតន្បែរបុ ? ” ។

នាវី ប្រាក់មុខហើយចា “ ឧបីតិចដេកពីប្រជាប់បន្ទិច គ្រឿងអស់កម្មាំងតាំងពីថ្ងៃមក
ហើយ ” ។

មិត្រ “ យុទ្ធនឹងក្នាថេ ការដែលមកណ្តាក់ក្នុងព្រៃស្តាក់មួយចេះ ? ” នានប្រាក់ស្ថិ
ម្មានចា “ ឧបីតិចនាម្នាពេដី តើមិនស្បែរជាប្រើប្រាស់ប៉ុន្មានទេ ? ”

មិត្រ “ បើមួយចេះ សូម យុទ្ធនឹងកាំងរីបាទាមបន្ទិចសិនចុះ ” ។

នាវី “ អ្នកនឹងនាមុខណាមាស់បុ មិត្រ ? ”

មិត្រ “ សូមទោស, ឱ្យបានមិនជាអ្នកណាមាស់ណាមេទេ ប៉ុន្តែនាមុខព្រៃស្តាក់
ប្រជាប់ពេទេ នាំចូលឱ្យបានដែល ! ”

នាន នាវី នៅតែស្រីម ថីបថែ មិត្រ រកឯបាយដើម្បីឈាយទីនៅមុនចា “ ឬ៖
យុទ្ធនឹងការដែលចុះដោយខ្លួនខ្លួន ? ”

នាវី “ ឧបីតិចនឹងការដែលចុះប្រើប្រាស់ ! ព្រោះមិនមានចាល់ទីចំនួនៗសោះទីឱ្យយើរ ” ។

មិត្រ “ ព្រឹកស្អែកនេះ គង់តែបានទៅដែលចុះទាំងអស់ត្រា ” ថែ មិត្រ និយាយ
បន្ទិច។ ស្អើរតែមិនបានបើយចា “ បើយប់នេះមិនមានរចយន្តប្រុរៈមកតាមផ្លូវនេះទេ
ឱ្យបាននិងក្រោកពីយប់ចេញដើរទៅប្រហែលជាប៉ែរស្រែល គង់វិលមកទូទៅ យុទ្ធនឹង
ត្រឡប់ដែលចុះទាំងអស់ត្រាមិនខាង ” ។

នាវី “ ដើរទៅបុ មិត្រ ? គ្រឿងមួយរីទីនេះទៅចុះយើងវាទ្វាយព្រៃស្តាក់ដែល មិន
ធ្លានជិតទេ ” ។

មិត្រ “ ទូកជាយុចមិនយុមកីឱ្យបានក្រោរតែ បើឱ្យបានមិនទេ, មុនតែនាំត្រា
ដេកដូរនៅខ្លួនព្រៃនេះ ជាប្រើប្រាស់ថាប្រើប្រាស់ទៅរៀបចំនានទេ, ឬ ! នូវប៊ែន ! យុទ្ធនឹង
នាំយកឲ្យចា នៅខាងត្រានោះលូមិលណាស់ យុទ្ធនឹង តាប់ចិត្តនិងចម្លាតីទៅដោរបុ
ទេ ? ឱ្យបានចូលចិត្តណាស់ ! ”

នាន នី សំឡើងមិលទៅតាមដៃដើរពេលពេល ថ្លែក ចង្វុលប្រាប់ប្រមូលចំណួនកំនិត
កិវិករាយទៅជាមួយដោយ ឥឡូវនេះនានាតាត់ស្ថិតិខ្សោយ ថ្លែក ហើយ បែរជាមាន
សេចក្តីពេញចិត្តចំណែកដោយ ។ ពេល ថ្លែក ជាប្រសកំឡោះដឹងដែលធ្វើឲ្យនានាមាន
ចិត្តកំនិតយ៉ាងចំឡើកខ្លួនជាងពីមុនមក ឬកំឡើងរួចរាល់ស្របស៊នានា កើចយើរូប
ចុះទៅជាលំដាប់ ឥឡូវចិត្តនានាបែរជាទទេត្រូវត្រូវកំណែថ្ងៃ ។

ថ្លែក សំឡើងមិលអ្នកដោយអាការស្ថាត់ស្រែមគេវានៅក្នុងចិត្តអ្នកដោយ
អណុកអណុញ្ញីយ៉ាងចំឡើក ត្រូវកំឡើងចម្លាត់តិចិត្តលូលូវនៅខាងមុខ ហាក់មួចជាមិន
មិនអ្នកជានាន់ នី ដែលជាក្នុលប្រកាំព្រហ្មថា នៅក្បែរខ្លួនទៀត ។

កាលនានាយើងពេល ថ្លែក នៅសម្រែះស្រួលដឹងដោយពួរដែលអ្នកដោយមួយទៅ
ទីបន្ទាន់ខ្លួចបាន “ កើតទូទឹកអី ថ្លែក ? ”

ថ្លែក “ បាន, ខ្ញុំបានកើតសេចក្តីអង្គកយ៉ាងចំឡើក ! ” នាន នី ព្រាណីមបន្ទិចា
ហើយស្អារថា “ មុនមេចកីឡាបីអង្គកនិតិកក្រោមស្រកសង្គម ? ”

ថ្លែក សៀចយ៉ាងសោរកប្រការហើយស្អារថា “ ស្រកសង្គម ឬ មួន ខ្ញុំបាន
តែតិកតាបន្ទិចទៀត តាមដោយពិតទោះ វាតាមប្រសកស្រណុកសហរយស្រាប់អ្នកមាន
មនុសាន ឬអ្នកទីទូលក្រមួយច្បាប់ខ្ញុំបានទោះ មិនបានអ្នកតាមបន្ទិចទៀត ” ។

នី សៀចហើយស្អារថ្លែកថា “ មុនស្រកបើចិនទេនេះ តាំងពី ថ្លែក មកនៅ តើតាំង
ឲ្យបានសុខកាយសហរយចិត្តជាងនៅស្រកសង្គម ? ”

ថ្លែក “ បាន, បង់លិនឲ្យសេចក្តីសុខដល់ខ្ញុំបានប្រើបានរាយដោយការងារដែល
មិនស្រកទេនេះគេម្នាក់ ! ”

នី “ មុនណាងទេនេះ អ្នកងារនិកននុញ្ញណា បានជាមានទិកមុខក្រោមក្រោមភ្លើងម៉ែន ? ”

កាលនានា នី ត្រូវបានស្អារថា “ ថ្លែក ” មកជា “ អ្នក ” មួយច្បាប់ ធ្វើឲ្យថា
ថ្លែក ក្រឡើកមិលមុខនានា នី សំឡើងទាល់តែនានា នី នាកមុខចេញ បែរមិល
ស្អារនៅពីព្រឹមច្បាប់ ។

ពិភព “ យុន ប្រើបាយក្បែងថា “ អ្នក ” ជីនិស “ មិត្ត ”, នោះដូចជាអ្នកសំរាប់ខ្លួន សូមទូរ យុន មានប្រសាសន៍ជួងមុនល្អជាង ! ”

នាម ស្វ័យប្រវត្តិក ហើយពេលថា “ ខ្ញុំតាមចិត្តប្រើបាយក្បែងនេះជាង វាទិន និស់ហ្មសទេ, ជាក្រសួងការពុទ្ធសមហើយ ! ” ។

ថា មិត្ត នៅស្វ័យ ទីបនានៅ នាម និយាយគេចោរ៉ែតថា “ អ្នកនឹងមិនទាន់ ដើរការក្បសួងបានស្តីពីឡើយ ខ្ញុំនូវថា “ នោបេចិនិត្យសេចក្តីសុវត្ថិភីនូវអ្នកនឹង នេះ ? ”

មិត្ត “ ឱ្យប្រើបាយក្បែងណាស់ យុន ! ”

នាម “ អើ !, ចុះអ្នកនេះ ? ”

មិត្ត “ ឱ្យមាននរធើការកសិកដោយសុចិត្ត, ធម្មជាតិដីប្រសស់បស់ត្បូរជានិត្តក្រោមាណាម ទូទៅអាកាសកំណើ, សេចក្តីសុខស្សារការនិង... ”

នាម “ និងអ្នក ? ” (នាងលើឡូចល្អ) ។

ថា មិត្ត សំឡើងចិលមុខនាង ដោយសេចក្តីចិត្តបង្កើមួយនៅខាងក្រោមផ្លូវមិត្ត ហើយនិយាយខ្សោយ ស្វ័យបាយខ្សោយថា “ និងសេចក្តីសេដ្ឋាហា ! ”

នាម “ សេចក្តីសេដ្ឋាហា ! ” នាងត្រូវបាយក្បែងឡើងទិកមុខក្រហមាបញ្ជីង។

មិត្ត “ ទានប្រាស, សេចក្តីសេដ្ឋាហារបានស្តីពីបាន ជាសេចក្តីសេដ្ឋាហានីហិរិសុទ្ធផិត ប្រាកដណាស់ ហើយជាសេដ្ឋាហាដែលត្រូវកែត្រូវជាងបង្កើសក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំបាន នេះខ្សោយ ” ។

នាង នាម ហាក់ជួងជានិងជាលំដូងមិត្តរបស់ថា មិត្តដែរ តែត្រូវជីជាតិជិនភត យល់អ្នកលែតិចឡើយ ហើយស្វ័យបាយថា “ អ្នកនឹងប្រសួន្តរណា ? ”

មិត្ត “ ខ្ញុំបានប្រសួន្តរណីខ្ញុំ ”

នាវ “ ខ្ញុំដឹងហើយថា ព្រៃន្ទាត់ត្រង់ប្រសិទ្ធភាព ត្រូវបានដោះស្រាយ នៅក្នុងប្រមុន្តា មិនអាចរាយការណាមួយ នៅខាងជើងដូចខ្លះដើរបានប្រហែល ទេ ”

ពិន្ទុ “ ក្រឹវក្បាលជីនុសាក្សពុប ” ។

នាវ “ អើ, យើងចិងនាង់ណានាមួយ នៅប្រជាមានរដ្ឋប្រជាមឺន តាមដឹង ? ”

ថ្ងៃ ពិន្ទុ កើតក្រឹវក្បាលឡើត ជាសេចក្តីបងិសចាមិនមែនទាំងអស់ ។

នាង នាវ រាយក្តីមសុលដោយនិភ័យអស់សំណើចនិនថ្ងៃ ពិន្ទុ ហើយថា “ អេ, ប្រហែលជាតុ ឯកចិត្តរួមគ្នា ពិន្ទុខ្លះដើរបានដឹង ? ”

ថ្ងៃ ពិន្ទុ ក្រឹវក្បាលឡើតហើយថា “ ឧសទាំងអស់ ស្តីដែលខ្ញុំបានប្រឆ្លង នៅ៖ មានថ្ងៃកំណែតែនៅយោងឡើង កើតិវិធីនឹងខ្ញុំបាន នាងមានបាន៖ អីដឹងខ្លះដឹងខ្ញុំបាន ពីរបីជាមួយ ទាំងប្រព័ន្ធសម្រាតិ រង្វួញគ្នាលទូស ទាល់តែខ្ញុំបានរោងរាយ នៅថ្ងៃខ្លះ ហើយ បានបានខ្ញុំបានជីវិតចំណែក ។ សេចក្តីស្មោរបស់ខ្ញុំបាននេះ ប្រហែលនិងការយល់សម្រួលតែបានរៀងរាលិកជិនបានខ្សោយ ” ។

កាលចំនាចនាលេស្តីដែល ពិន្ទុ និយាយយ៉ាងក្រោមក្រោមខ្លាចផ្លូវ ដោយអស់ សង្ឃឹមគុងមិត្តភូមិខ្លះហើយ ហេះដូចនាង កើតក្រឹវក្បាលគិនុកិនិងខ្លួនខ្លួនខ្លាំង នាងចង់តែសុំ លិត្តក្រប់ដោយត្រង់ថា “ នាងកើតក្រឹវក្បាលឡើង ពិន្ទុ ជាបានខ្លះដែរ តែអន឵ត្ថាមួយជាបានស្តីដឹងយាយសំដូរឡានសម្រួលហើយបួន ? ឯសំដើរ ពិន្ទុត្រង់ថា ម៉ាក់នាងស្អាប់បានទាំង អស់ តែមានទុះកន្លែះត្រង់ណាមួយម៉ាក់ ត្រូវក្នុងនាងមានវិយចំណើនជំហើយ មិនមែន ក្នុងក្នុងឡាតាំងទេ ដោយកាលណាមួយ បុំនូវទេនៅការហែសពេកណាស់ ទិន្នន័យ ! និងបញ្ហាប្រាប់ឱ្យសរុបត្រូវបានដឹងឡើងថ្ងៃណាមួយ ក្នុងថ្ងៃណាមួយ ពិន្ទុ គឺជានាងថា នាវ តែស្អាប់ទីឃើមទៅចំណែកបានចិត្តផ្លូវបារប្រចាំឡើត មិនតាមទៀតទេ ជាដោយឱ្យថ្ងៃ នឹងការហែសពេកណាស់ ទិន្នន័យ ! ”

ឯក្រឹងក្នុកកំរើលតែសូន្យលើឯងទៅ សូរសព្វសត្វនៃយំណូលាលវាំពងចោរ មាតកកំមេថី
នៅក្នុងភ្នំពេញ ទិកសឡើមកំដ្ឋោះស្រាក់ចុះពីស្ថិកឈើមិនជាទៅសូរ ហើយខិល
យើងសក្សសនៅចុងស៊ី ខ្សោះត្រជាក់បក់មកគ្រែរវងកាយ តាំងរងាម្នាចំឡើង ភ្នំពេញ
ត្រួតនៅខាងមុខ ត្រង់កណ្តាលណីផ្លូងច្បាស់នៅ ហាក់អូចអសុរកាយ ចំណ្ហោះក្នុងចោរ
ត្រីក្បាច់សាត់ច្រៀបនោះ ។ ថែមទាំង សុះក្រោកឡើងណែនាំប្រាការឱ្យបាត់រោយស្រពន់
ដែលច្បាប់អង្គុយនិយាយមកជានៅយូរ ហើយអកដ្ឋីម៉ែងជំ ។

ឯក្រឹង “ យប់ច្រៀបឯណាស់ហើយ អព្រឹង ឬណ ទៅសម្រាតុងវេយនុជាមួយនឹង
លោកខ័តកចុះ ខ្ញុំបាននៅចំយាម សូមកំព្យូយឱ្យសោះ ! ”

នានា “ ចុះអ្នកឯងមិនទាន់នូយដោកទេ ? ” នានក្រោកដើរទៅហើយ នាក់
មកញ្ចប់មិនបានខ្ចោះ ។

ឯក្រឹង “ ខ្ញុំបានមិនទាន់នូយទេ អព្រឹង ឬណ ទៅសម្រាតុងចុះ កំបីមានសេចក្តី
ប្រុយឆ្លាចឱ្យសោះ អ្នកដើរចូលមកដើរអនុវយជល់ ឬណ បាននោះ ឬណក្រោតខ្ញុំបាន
ស្អាប់ទៅជាភ្លាចមុនស្របហើយ ឧណា៖នោះខ្ញុំបាននិងយកជិវិតក្នុការរារអនុវយ
គ្រប់ឱសសូមឱ្យ ឬណសម្រាតុងជាសុខចុះ ” ។

នាន នាន នាក់បើរោកទៅ ឯក្រឹង មួនទេត្រក្រោះបានរូសំឡែងស្រកហោរ
ដោយសំឡែងភិតកំយកកុម្មា ។

“ យើងទេ ឬណ នូវប៉ែន ! ពន្លឹងឯក្រឹងអីចំឡើកឯណាស់ ! ”

នាន នាន សំឡើងខិលតាមដែលគេចង្វុលប្រាប់ កំបានយើងរួតនឹងមួយច្បាប់
មែននៅចំម្លាយជាង ។ គឺមួយច្បាប់ នានខំសំង្គោះខិលទៅ កាន់តែយើងរួតនឹងមួយច្បាប់
នោះប្រើប្រាយឡើង ហើយដើរសំង់ចូលមកការតែមិតឡើង ។ នានមានសេចក្តីកំយឆ្លាច
យ៉ាងខ្នាចំប្រាប់ច្បាប់នេះ សំង្គោះខិលបានហោតូនូប្រាក្រកំអូចចេង
នានសុះទៅចាប់ដោទៅ ឯក្រឹង ជាប់ដោយមិនដឹងខ្លួនប្រាការបន្ទិចសោះ ។

ថែ មិត្តប្រកប្រាប់កាំភ្លើងរួចរាល់ ប្រាប់នាងនាវីរូទៅដោក ឡើង និង
លោក ធម្មតា ឯវចយនុ មួយស្របកំដណែនទាំងពាន នាក់ត្រឡប់មកវិញព្រមទាំង ។

លោក ឡើង សូរយ៉ាងសល្អិតសស្ថក់ថា កើតអូហ៊ែវេ មិត្ត ?

ថែ មិត្ត ឬអូលទេពនឹងភ្លើងដែលកំណុង គេចូលជិតមកការប្រចាំរាយណ៍:ហើយថា
‘ នាងប្រាស ! សូមនិតិក្សមិនលកប់ភ្លើងនូវមិនទាន់ដឹងបានអូទេ ! ’

“ ប្រហែលបានរួចរាល់ដឹង ? ” លោក ធម្មតា និយាយឡើងមុនគេ ។

“ ប្រហែលបានរួចរាល់មិន ! ” ថែ មិត្ត ថាគីឡន ។ កាលពេល ថែ មិត្ត និយាយ
ឲ្យចុះហើយ ឡើងនិតិក្សមិនលកប់ភ្លើងនូវមិនទាន់ដឹងបានអូទេ រកបានដែក
វិវេចយនុមួយម្នាក់សម្រាប់ប្រើបានរួចរាល់ខ្លួន ។

នាងនាវីរូទេ ឡើងចំប្រប់មួយចាប្តុនសត្វ ឃុំនៅក្រោមថែ មិត្ត ។ ពាប់ដោនាង
បាប់ ហើយប្រាប់ថា “ អូនកំក់សុទ្ធប្រសារ៖ធ្វើឱ្យបានឡើង ឬ អូ ភ្លោចពាក្យ
ដែលខ្ញុំបានសន្យាតិន ឬ អូ ហើយ ឬ ? ”

នាងមិនអាចប្រើបានឡើយ ប្រាប់គេចាប់ដោយកំយសតែ ថែ មិត្ត ប្រើ
ឲ្យចុះហើងអង់អាចរដ់ចំពោះរោល ដែលនិងមានមកដល់តម្លៃនេះ ជាបោលរោលដែល
មិនទាន់ដឹងបានហេតុកំមួយឡើយកើតឡើងនៅឯណាបាន៖នោះទេ ។

នៅឯណាបាន ស្រាប់គេ រូសំឡោងប្រសកហើកងរំពងនាកណ្ឌាលវិញស្ថាត នាំចុះ
ឲ្យចុះថា រូករោលនោះមានចំណូនប្រើមិនទាក់ ហើយរួសកាំភ្លើងប្រើមិនណាត់ពាល់តម្លៃ
មក មានប្រាប់កាំភ្លើងខ្លះឆ្លាក់នៅខាងមុខថែ មិត្ត កុំមាន ។

អ្នកទាំងពីរ គឺលោក ឡើង និងលោក ធម្មតា ចោរយករចយនុជាត
ប្រព្រឹងកំពាំងអតិភាព ឡើងនិតិក្សមិនលកប់ភ្លើងនូវមិនទាន់ដឹង គេនៅមានស្ថានៗ
ហើសរាងវិរាយណ៍សមបាបុរស ។ ឯលោក ធម្មតា សល្អិតសស្ថក់ ខំលូនចូលទៅ
នៅខាងប្រាប់ចំណូន នាង នាវី មិនប្រើបានឡាយពីថែ មិត្តឡើយ នៅក្នុងថែ មិត្ត ដើរ
បាប់ស្ថិត កុងរាយណ៍នោះ ថែ មិត្ត អំបប់បាប់ខ្លួននិងដើម្បីរៀបចំ ។

សូរសំឡែងហើកគិកកង់វាំដុះនោះ កាល់តែជិតមការថា ទីផ្សារខំប្រែងយ៉ាងណែនាំ
ផ្តល់ការកំណើង ប្រែងស្ថាបិយ៉ាងអង់អាច ព្រៃមខ្លួនចំពេល់និងស្រួល ដើម្បីការបារក្សាទីជាតិ
ទីស្រុកច្បាស់ពេញ ដឹវិតខ្លួន និង អ្នកទាំងអស់ត្រា ។

ពួកមហាថោ កំពើពីការកំណើងត្រាប់ប្រាយមកបានមួយចាប់ត្រាប់ប្រាយ តែកតត
ត្រូវរារិយនរណាមួយឡើយ ព្រោះថីនោះជាផីតិតសុបាតកំភ្លូកតុំយល់ ចំណោក
នាងព្យុកបោរមានធនកំពើនឹងភ្លឺសត្វាសន្លៀពេញទាំងព្រៃ ដូច្នេះបានបារក់ការកំណើងដែល
ថែចិត្ត បានប្រាយទៅត្រានុសាព្រាប់ បោរម៖បាត់ដី, ឬ៖បាត់ដី, ឬ៖ដូលចង្វាន់ទៅ
កិច្ចាន ត្រូវបារក់ការកំណើងមានគិចពេក បានជាថីនអាមេរិកប្រហារនោះ ដែលមានចំណុំនៃ
ប្រើប្រាស់ ឬមានដីយដីនៃបានឡើយ ។

ថា ទីផ្សារ ទំនសូយ៉ាងភាពហាន ដើម្បីការបារដឹវិតខ្លួន និងជីវិតក្រុសំឡុងច្បាស់
ខ្លួនដោយអង់អាចតតខ្សោចស្អាប់បានឡើយ ។

ហេតុរោទដែលមួយគ្នាអោយសុប់ស្រួលនេះ នៅមិនទាល់ដីនៅខាងណាពលពាណិជ្ជកម្ម
ឬឱ្យនៅឡើយ ពួកបានទុកបាត់ត្រូវបារក់ជូនបាត់ប្រើប្រាស់បាត់ហើយកំហែយ កំសក្សាប្រ
របៀបប្រាយឡើយ មានតែរុកចូលមកចំមកាល់តែប្រើប្រាស់ឡើង។ ហើយចូលជិតមការ
តតិយប់ឈរកាល់តែជិតមួនខ្លួនគ្រប់ទៅណា៖ ។

ថា ទីផ្សារ បែរមកិច្ច នើបាប់ ហើយនិយាយខ្សិប្រាប់និងត្រាប់ក្រោះក្នុង “ត្រាប់
ការកំណើងនៅសល់តែមួយប្រាប់ទេ យុទ្ធសាស្ត្រ” ។ ខ្ញុំបានសូមលក់តុំដីរបស់ខ្ញុំបានឡើង យុទ្ធដោយស្មោះ
ត្រូវបាន ខ្ញុំបានមានចិត្តស្រុកច្បាស់ យុទ្ធដែលបានជីវិតរបស់ខ្ញុំបានទៅឡើង ពីរក្នុង
ទុល៖នេះ ពេលវេលាកាល់តែជិតមួនចិត្តបានឡើង ខ្ញុំបាននិងត្រាំលាក់យុទ្ធដែលបានតុំ
បាន ព្រោះអារសាលននៅជីវិតខ្ញុំបានកាល់តែចូលបានជិតមួនចិត្តបានឡើង យុទ្ធសាស្ត្រ ឬ
ខ្ញុំបានត្រូវតែស្អាប់ក្នុងត្រាប់ប្រាប់បានឡើង ។ មិនបានទុករាជ្យប្រើប្រាស់ ។ វាគាត់មិនទុក
ជីវិតខ្ញុំបានឲ្យសៀវភៅ ឬត្រាប់ការកំណើងទៅត្រាប់ប្រាប់នេះ ខ្ញុំបាននិងចេញតទល់ការបារ យុទ្ធសាស្ត្រ

យយកដីវិទ្យាបំបាត់ចេញដែលសម្រាប់អ្នកស្ថិតនូវ
” ។

ថែ មិត្រ សំដែងកិរិយាលោកស្តាយប្រណាមេខាមេរោគ និងពន្លិក
រៀបស្សុរបញ្ញាក់ចេចឡើតា “ ប្រឡាយចេចខេត្ត, នានា ” ។

នានា “ ចំណា ! ប្រឡាយចេច មិត្រ, ខ្លួនប្រឡាយចេច ជាក្នុងមិត្របស់ នានា ! ” នាងនិយាយចាំងទិន្នន័យក្នុកដោយកិរិយាយ កិតកំយលាយខ្លួន
ស្វែរនិយាយមិនចេញ ។

មិត្រ “ ប្រឡាយចេច ! ឱ្យណាលិគិតរបស់បង ! តើបីណាមេខេចឡើតក្នុកស្អាប់ជាក្នុងមាសព្រៃលិង ! ”

នៅលើផែន នានា បាកចោរកនិងគល់ប្រឡាយចេញ, ថែ មិត្រ កិតម្រីដំភ្លើង
រៀបលិងរូបរាង ស្រាប់ក្រុសប្រព័ន្ធដឹង ដោយលើចាប់យ៉ាងខ្សោយ, ថែ
មិត្រ យកដែលបានប្រើប្រាស់ នានា ឱ្យបានប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រាការ ។

ថែ មិត្រប្រសកប្រាប់ នានា “ ខ្លួនប្រាប់បស់បារហើយ អូននានា ! ប្រសក
តែក្នុងបំពីក ហើយមានឈាមហូរចេញពីខ្លួនក្រហមប្រាល ហើយប្រាប់ចា “ អូន
វិ កំស់, វគ់ ! តែបាប្រាប់ ថីបុត្រិកលើបំពីកបាន ”, នាងថីបុត្រិកលើបំពីក
នៃប្រឡាយ ស្រាប់ក្រុសប្រព័ន្ធ ! ចុង ! ជាប្រើបានតាមចកចេត ថីបានមុជ
រាលរូប នៅគល់ប្រឡាយចេញ នៅ ថែ មិត្រ កិម្មុលសន្លប់ដែកលើផ្ទៃដែលដីក្រោម
និងនោះដឹង ។

ខាងក្រោម ពីរបាយ

វត្ថុទី ៥

សេចក្តីផលិតក្រោមខ្លួនឯង

មានភន្លឹះជាំងមកប្រាកដ នៃអរណាគេលទីបរាប់ទីនីងពិទិ៍សប្តាហោះ មានពាណិជ្ជកម្មប្រាកដឡើងបានយើងឡើង ហើយជាំងចូលតាមចន្ទោះបង្អួច និងចន្ទោះទ្វារ រែលាហោះមានសគ្គចាបក្នុង ពីរិបីហើយត្រូវលក្ខាត់ទៅស្ថាបេនីងយ៉ាងក្រោមក្នុងអតមប្រឈមអំពីរលនិងសេចក្តីទុកសោក បស់អ្នកឯងជានាមឱយ វាបើរាកំសាន្តិត្រូវនៅកណ្តាលខ្សោយ ដែលកំពុងហក់ករំភើយៗ ក្នុងពេលព្រឹកព្រហាមហើយ ប្រសកហើកកញ្ច្រូវថែរតាមភាសាសត្វ ។

បោចោ មិន្ទ ប្រចុងន្រាក់ស្មានទីទីនីង ហើយប្រកច្ចោរដោយសេចក្តីណើឱចាប់យ៉ាង ខ្សោយ ហើយបើកត្រូវក្រឡើកបិទជាដីវិញបន្ទប់ដោក រួចសំឡូងច្បិះនៅនិងរួចសំឡូង ក្រុមដែលបានរួចសំឡូងបន្ទប់បស់ខ្លួច ទីបោចោ មិន្ទ ហាមតែទីនីងប្រុងនិងនិយាយថា តែនានាសណ្ឌិតនិយាយទីនីងមុន ថា “ មិន្ទ មិន្ទ និងហើយបុ ? ” នាងស្មួរដោយសំដឹងនៃដូចមែន្ទ ។

ថា មិន្ទ ស្មោរាងថា “ ខ្ញុំបាននៅឯណាន ឬណានី ឬបាកកុងចេចបានជាន់ បានមិនស្សាប់ ? ”

នាងគុបថា “ មិន្ទ មិនស្សាប់ មិន្ទ ប៉ាមិនបានទេបុ ? ឪនេះជាបន្ទប់បស់ មិន្ទ ឯង តែគោរបានកៅប្រចុងពានប្រុសដើម្បីចុងមានអាកាសល្អទីនីង ” ។

ត្រាំចេកនៅនិងធម្ម ចោលភីនក្រុងក្រអុបុយ្យុយលួចបំពេញទៅទំនួលបន្ទប់ នីវាំរកិកចូលមកជាពុកជម្លើ ហើយស្មឺ “ ពិសាបបរប្បុទេ មិន្ទ ? ”

នាយ មិន្ទេ ត្រីមុខយោងសន្យីម៉ា ហើយថា “ អវគណប្រើន យុទ្ធភាព , និងថា ខ្លួនត្រឡប់មកដល់ខីនេះបានដោយហេតុយោងណា ? ហើយពួកពេរទៅណាមសំខែ ? ”

នាយ នាវ ព្រៃនីមបំប្រហើយថា “ តីយោងអីចេះ, នៅរៀលាដែល មិន្ទេ ត្រូវបានព្យាយាយសន្លឹប់នៅនោះ ស្រាប់តែលើច តាមឯក ហរមយនុយជំមកតាមយើង ហើយមានត្រាប្រើប្រាស់ តាត់ប្រាប់ថា យើងពួកពេរទៅណាមសំខែ តាត់មានសេប្បុយបានអ្នកប្រើប្រាស់ត្រូវការពិនិត្យដែលបានប្រាប់ថា ទីបាត់សុខិរមយនុ មុងបានយើកចេញទូទៅ យើង ស្រាប់ត្រូវបានដឹងពួកពេរទៅណាមសំខែ ហើយតាត់ដឹងយើកបែក បង្កើតពួកពេរទៅណាមសំខែ ទីបុរាណយើងតាមបាន លើកមិន្ទេ ដាក់ចំយនុមកដូចនេះ ហើយលោកខិតកុម្ភនុស្សទៅអារ៉ីព្រៃន មកវិនិគ្យរក្សាអារប្បសរបស់ មិន្ទេ ស្ថាប់បានទេ ! ” ។

នាយ មិន្ទេ ដកដើរដើមបំ ដោយអាការូរកុងប្រុងបាតាប្រើប្រាស់ទីនឹងមិនិត្យរដែក របស់ នាវ ហើយពេលថា “ ខ្លួនគេស្ថាប់នៅកុងប្រពេលនោះប្រសើរជាង មិនិត្យរ ខ្លួនមកដីនេះទេជូនតែនិងនេះ ខ្លួនមុខជាស្ថាប់ដោយអាការក្រំចិត្តមិនាង ” ។

នាវ “ ចុះហេតុមេចបានជា មិន្ទេ និយាយយោងហូឯង ? ត្រាននរណាចិត្តអាណក្រ ដល់មេណ្ឌាយចុះស្ថាប់អ្នកឡើងទេ, មិន្ទេ ដីនេះ, អ្នកណាតា គេកែស្របទា មិន្ទេ ទាំងអស់ត្រូវលោកខិតកុម្ភនុមានប្រសាសន៍ថា ហើយ មិន្ទេសេះជាបែយ លោកនិតាំងឱ្យបានអ្នកក្រោតត្រាថែលអណ្តឹងក្នុងទាំងអស់ ដំនូរសុខិរលោក មិនទៅអ្នកជាលោកពេញចិត្តនិង មិន្ទេ កាន់តែប្រើប្រាស់ឡើងទេ ! ” ។

ថា មិន្ទេ ស្រួលចិត្តយសបក់ ទីបិះលមុខ នាវដោយអាការសោកា ថា “ យុទ្ធភាព, យុទ្ធនៅថា សំដីខ្លួនបានប្បែក ទេ, កាលត្រាតិយាយត្រាប្រាស់ដើម្បីស្របទា យប់នោះ ? ” នាវ ព្រៃនីមយោងស្រស់ទៅភ្លឺនិងហើយថា “ ថា, ថាបានទាំងអស់នេះចុះមុយម៉ាក់នោះ ចុះហេតុអីកីស្សរមួយឡើង ? ”

ថែ ពិនិត្យ នាក់ប្រឆាំងដ្ឋានបន្ទីចហើយថា “ ទេ យុទ្ធឌ តាមដោយពិត ខ្ញុំបាន
មិនអ្នកនិយាយចេញចរកសោះ តែដែលហើននិយាយផ្លាមៗគួរបានឡាតេក ព្រោះគឺតាម
ព្រមទាំងជាត្រានជីវិតរស់នៅក្នុងលោកតេទ្រពេទ្យ តែអីទូទៅនេះបែរជាមិនស្ថាប់
នេះហើយដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំបានព្រៃកម្រោគអស់ជីវិតមិនាងាន ” ។

នានា យកដែលឈើមាត់ថែ ពិនិត្យ ជាប្រព្រឹងហើយថា “ ត្រាននរណាមិត្តអាណក្រក់
ធ្វើបាន ពិនិត្យ ឲ្យបានសេចក្តីរៀននាមឱ្យផ្លាមុន្តែមួយនេះ តើនរណាស្ថាប់ ពិនិត្យ
មិនធ្វើទេពេលខ្លួច នានា ស្រឡាញពិនិត្យរបស់ នានា យ៉ាងអស់ពី មិត្ត ! ” ។

ថែ ពិនិត្យ ព្រមិនហើយថា “ ធ្វើ ធ្វើអស់ពីពេះ បុគ្គលិនមានប្រយោជន៍អ្នក
កាលដើម្បីបានបស់យើងខុសត្រាសាយណាស់ ហាក់មួចជាមេយនិងដី ! ” ។

នានា នានា នៅតែស្រីម ។

ថែ ពិនិត្យ និយាយតេទ្រពេទ្យថា “ ខ្ញុំជាមុន្តែមីទេ យុទ្ធឌ មួចពាក្យទំន្រៀមថា
“ ផ្លូវការក្នុងមិនមែនប្រព័ន្ធបាន ដំដើរក្រាល មិនប្រមាណនាន់នៅក្នុង ” ហេតុពេទ្យ
អនុញ្ញេខ ដែងបុណ្យក្នុងសំណងនេះហើយ និងតាំងព្រោះត្រាក់សង់ខ្លួនមិនមានមួច
បុរាណថា “ ដើម្បីខ្លួនប្រាកិបក្នុង ” មានតែតាំងព្រោះព្រៃកម្រោគដែលដាក់
ក្នុងមិន មកតែអាចដើម្បីការតែតែកំណើនកំណើនកំណើនកំណើនកំណើនកំណើនកំណើន
ដំណោយអាការអស់សង្ក្រីម ។

នានា នានា សំឡូនដែលមុខដោយមិត្តអាណាពិតអាស្សរ ហើយនិយាយថា “ គឺតែចេតិន
ហូសប្រមាណដោយខ្លួនឯង នានា ព្រាប់ហើយថា ស្រឡាញយ៉ាងអស់ពីមិត្ត ក៏នៅតែមិន
ធ្វើទេពេទ្យ ឬ ឲ្យ នានា ធ្វើមួចមេច ? នានា ព្រមតាមប្រចាំយ៉ាង មិនមានអ្នកក្នុងលោកនេះ
មកកំពាត់សេចក្តីតាំងមិត្តរបស់ នានា បានធ្វើយ៉ាង នានា ស្រឡាញពិនិត្យតែមួកក៏នៅឯង មិន
មានបុរសគំរប់ពីរទេពេទ្យ នានា មិនគ្រែការអ្នកដែលទេពេទ្យតាំងអស់ ព្រោះអាចពិសេចកិត្ត
ស្រឡាញដែលស្មោះត្រង់បន្ទីសុទ្ធរបស់ ពិនិត្យ បុណ្យណា : ” ។

មិន “មេន បុ នា ? ” ព្រៃមយ៉ាងរូសរាយ ។

នា “ ពុទ្ធសាស្ត្រ ! នៅតើមិនដីទេ ? ” នាងនិយាយដោយសេចក្តីថាមនស្សអនតិត្ត ។

ថែមិន ពាប់ទាញដោនាន នា មកដើមយ៉ាងស្ថុហាមសំពិធភី នាង នាន់ក៏ដ្ឋានខ្លះនៅនឹងប្រួលបែងសំឡាល់សេចក្តីស្ថុហាម ដែលកប់ទុកកុងមិត្តមកជាន់លាយ្យេកីខ្សោយស្មាយប្រាប់ត្រាទីវិញ្ញុមកដោយពិតត្រដែលអស់ ពីដើមមកនាន នា ផ្លាប់ដែលនាយក្រមាធង ថែមិន ហើយស្ថូប់ថែមិន តែនៅទីបំផុតនេះបែបជាប្រជាសង្គមទាញរាយ វិញ្ញុ ហើយជាសេចក្តីស្ថុហាមប្រជាប្រជាប់យ៉ាងបរិស្ថុ ស្មោះត្រដែលផ្លូមគ្របាក់ ចេញមកពីបេប៖ ដូចនេះខ្សោយដៃខ្សោប់ខ្លួនតែមានចាស់ទុកបង្កិចក្នុងទីយោង ។

នៅឯធនាសដែលកំណើនក្នុងកំពុងនិយាយចរចារ សាស្ត្រយ៉ាងត្រីត្រូវនៅ ប្រាប់គេរួសឱ្យដើរដី មក ទីបាន នា បើកទូរចេញទៅទីនៅលោក ទូទៅនៅនានាមួយតិច និងក្រោពទៀវ ដែលទាំងពីរក៏ដើរចូលទៅក្នុងបន្ទប់ថែមិនទៀត នៅការហាក់ដូចជានិងក្រការឡើង តែលោក ទូទៅ លើកដោហាមចា “ កុំក្រកា, ដែកតាមសហ្មាយចុំ ” ហើយនាកទៅស្មោរក្រោពទៀវ “ ថ្វីនេះអាការរោគដូចមេចនេះ លោកក្រោ ? ”

លោកក្រោពទៀវចាប់ដែងអ្នកដីត្រូវកសារប្រគល់ហើយ ទីបាននិយាយចា “ គ្រាន់ដីឡើងប្រើបាន ព្រោះក្រប់កំតើងដែលពោរបានច្បាប់ក្រោ គេចិត្តពិកន្លែងសំខាន់ៗទាំងអស់ ” ។

លោក ទូទៅ និយាយចា “ ព្រោះល្អណាស់ ! ឧនីមួយៗ និង កូនខ្ញុំប្រសិនបើមិនបាន ថែមិន ដូចយករារក្នុងគ្រាន់ទេ មិនដើរដាមួយមេចទេ ឬប៉ុន្មានថ្វីទៀត ទីបាននេះជាលោកក្រោ ? ”

លោកគ្រួយពេទ្យសំខ្លួនមែននាង នវិ ហើយញ្ញត្រីមនិយាយថា “ ខ្ញុំចាត់គិតថា បើមានអ្នកដែរក្បាច់ដីចំណាប់ចំណូនបែបនេះ គឺដែលបានបំរៀបមិនអាន តែរោល នេះតាងឲ្យអ្នកដីដែកឲ្យស្រួលប្រាំឲ្យរូសសេសណ្ឌិត ” ។

ឯន្តាយ ថ្វីន សំដែងសេចក្តីអរគុណដល់លោក ឡូន និងគ្រួយពេទ្យហើយលោក ទាំងពីរនាក់ក៏តាំងតាមដើរមេញទៅថា ឯុទ្ធសាស្ត្រភ្លើនិង នាកមកប្រាប់ថា ថ្វីន និង ព័ត៌មាននៃទៅទុកជាថេរ ថ្វីន សេសណ្ឌិតហើយ កើមិនបានចំពោះថ្មីការនៅអណ្តោះត្រង់
មួចមួន។ ទៅ ខ្ញុំតាំងឲ្យអ្នកឱ្យដាក់ដីខ្លួនសុខ គ្រួយមែនអស់ទាំងអណ្តោះដែលពួក
កម្មករដឹកកកទាំងបុំន្ទាន រួចចំតាមប្រពេទរបស់ត្រង់ មិនបានចំពោះថ្មីការចូលរួមជូនសរុប
ដងទេ ព្រៃនីតិ៍ តាំងឲ្យដីធ្វើឱ្យវិញ ” នូចលោកគ្រួយពេទ្យ និងឡូនសាស្ត្រភ្លើនិង តាំងតាមដើរ
មុនពីរដីថ្មីន ។

ដោយហេតុនេះនាង នវិ យកចិត្តទុកដាក់ដែរក្បាច់ព្រាណបានដីដែយដូចត្រូវដែល
ដីថ្មីន ថ្វីន ទិបមានអាការក្រាល់បើថ្មីនជាលំដាប់ ហើយនៅទីបំផុត ក៏បានសេសជា
មួចប្រក្រតិ ថែមទាំងនៅទីនេះ មិនបានចំពោះថ្មីនដីកម្ពស់ បែកព្រៀសតាងទិកមួចកិម្លុ
ទៀតដែល ត្រានីតែជូនយាត់ថែងបើបញ្ជីត្រង់ដែលពួកកម្មករដឹកបានមកពីអណ្តោះត្រង់។
ប្រាមទាំងបីកប្រាប់ដែរក្បាច់ក្នុងកម្មករ ទិបតាំងឲ្យថា ថ្វីន បានសេចក្តីសុខ ថ្មីនទៀតជាបាន
ប្រើប្រាស់ សុខទាំងចិត្ត គឺបានប្រើប្រាស់បែបដីន ទុកជាក្រាសេដល់នូវរារៈបំផុត
នៅដីវិតកិត្តិយ៍ ។

ថ្មីន អាកាសវិស្វែះលូមានខ្សោយលំបកវិកឈើ លូមតែគ្រាប់ស្រួល នវិ
បច្ចុលថែរ ថ្វីន ចុះថែរអង្គុយនិយាយគ្នាលេងនៅក្នុងសុនិញ្ញរបាយដ្ឋាន ស្ថាប់សូរស៊ុព្ទ
បក្សុបក្សិធនសករយំតាមភាសារបស់វា ជាទីកំសាន្តចិត្តរបស់អ្នកដែលមានមេត្តិសេហា
ដល់គ្នា ។

ថែរ ថ្វីន និយាយតិចាំ កាលយើងបាននាង នវិ នៅស្រួលប៉ា “ ឲ្យនូវនវិ ” ។

នារី “ ចំះ ” នាងប្រព្រឹមយ៉ាងទន្លេស្ថាត់ហើយថា “ នៅជាម្ខយ ធម្មតា យ៉ាងនេះ នារី មានសេចក្តីសុខយ៉ាងលើសលន់តែម្អិន ! ” ។

គ្រប្រព្រឹមប៊ូប្រហើយថា “ មិននឹកនាសោះឡើយថា ទេរតាបចិះលិនប្រាស ប្រាកាបងអល់ម៉ែនទេ ” នាងធ្វើជាសំណួរការមាយាស្តី ហើយស្រីថា “ ដីនៅពេល ស្រឡាយត្រូវនិចច ក៏តាំងអ្នកយ៉ាងសំបើមតែម្អិនណាំ ” ។

ធម្មតា “ ឬ៖ស្ថូប់បងណាស់ប្រឈម អី ! ”

នារី “ ស្ថូប់ណាស់ ” នាងតបចាក់បណ្តាយ ។

ថែ ធម្មតា ប្រព្រឹមប៊ូប្រហើយថា “ បើស្ថូប់បងណាស់ម៉ែបកីមិនទុកបាលទូ ស្វាប់នៅក្នុងប្រទេស ” ។

នាងបែរមកសំណួរការហើយថា “ ដោយគេអាណិភកបន្ទិចទេទី កំអិត្តាតត្តិខ្លួយក្នុង ប្រទេសៗទៀតហើយ ” ។

ស្រីមានឯកសារស្ថាត់ទៅ ១ ស្របកំពើ ធម្មតា ក៏បាប់និយាយឡើងជាមុនថា “ ដើ យុទ្ធនារី លោកខីពុកបាលប្រាប់របស់យើងខ្លះដើរបូន្មានឡើយទេ ? ”

នារី “ មិនទាក់ប្រាបទេ ”

ធម្មតា “ បើលោកប្រាបមុខជាលោកធ្វើទោស បំបរចង់ផ្ទួចម្រៃចមិនដឹងទេ, ប៉ុ ព្រឹមដឹតុណាស់ ! ”

នារី “ រឿងនេះខ្ញុំដឹងមិនអល់ទេ ប្រពេលនោះល្អឥយម្នួចម្រៃចសោ ឡើយ ” ។

ថែ ធម្មតា និយាយដោយិកមុខប្រពេលថា “ ប្រសិនបើលោកប្រាប មុខជាអេឡូបងឲ្យបេឡូពីផ្ទះនេះមិនខាន ” ។

នារី សំណួរការកំពើ ធម្មតា ធម្មតា អ្នកទៀតហើយថា “ ធ្វើមសំដើរអង់ណាស់ បង ធម្មតា, លោកខីពុកមិនមេនិច្ចអាណ្នកក៏ដល់ម៉ោះទេ លោកចាស់ទុកហើយ តែងតែស្ថាលប្បីអំណាចសេចក្តីស្ថូហាច្បាស់លាស់ជាងក្នុងទៀត ” ។

ពិន្ទុ “ ឯបងជាមនុស្សកំសត់ទុកគត តតច្រព្យសម្បតីជាৎកំព្រឹកកំប្រាផង មានតែ
ជីវិត និងរងកាយបុណ្យការ ” ។

នាវ “ បុណ្យឲ្យកើលូមគ្រប់គ្រាន់ហើយ ” ។

ពិន្ទុ “ គ្រប់គ្រាន់តែចំពោះបុណ្យនាវបុណ្យការ ” ។

នាវ “ ទោះបីលោកខីតុកកើមិនគ្រែការអីឡើតដៃ ” ។

ពិន្ទុ “ បុណ្យនឹង នាវ, ដីងិត្តលោកបានបុ ? ” ។

នាវ ថា៖ ដីងធម្មេដៃ ឬមុនខាងក្រោម និង ក្នុងដែលនៅជាមួយគ្នាដោយឱ្យរាយដូច
មកហើយ តែងតែដីងភ្លាមៗមិនាន កុំពោគតែដីងិត្តលោកខីតុកម្នាក់ឡើយ
សូម្បីតែ ... ” ។

“ិត្តបស់បង បុណ្យនាវ កើងជាৎអស់ដៃ ” ថា ពិន្ទុ និយាយបញ្ចប់ប្រយោទ ។

នាវ សំឡូរកើងបុណ្យថែ បងចិនកុហាកលេខមួយ ? ”

ពិន្ទុ “ បងកុហាកបុណ្យមួចមេច ? (ឡើងមួចជាស្អាល់ណាស់)

នាវ “ កុំដើរពីឡើយ លោកកុក្រុនសិស្សសាលារត្ត ” ។

ពិន្ទុ “ កើងជោគជ័យ នៅក្នុងបន្ទាន់បាន ” ។

នាវ “ បុសាលារត្ត គេមានរៀននៅប្រវត្តិធម្មោរតារលោក កូមិសាគ្រែ
វិទ្យាសាស្ត្រទំនើបត្រូវដែរបុ ? ”

ពិន្ទុ “ ទេ ” (ផ្លូវឡើងមួយក្រោដីយ) ។

នាវ នានាបុណ្យបានក្រោម “ តែខ្ញុំបានយើងស្រែរកោអស់នៅក្នុងបន្ទប់បស់បង
នង, ហើយមានសុព្រំណែងបងនឹងជាមក្សោរការណ៍ដែង ” ។

ថា ពិន្ទុ មិនផ្លូវគ្រាន់តែងត្រូវបាន ។

នាវ “ មិនកូតមួចសរុបដែង, នេះទេ ! បង ពិន្ទុ ! បុសាលាហានទីបងនឹង
បាននិស្ស័យចចេសវិង្សសម្រេច ដើម្បីតែកុហាកខ្ញុំឡើត ខ្ញុំនិងខិងប្រើប្រាស់តែមួង ” ។

ពេល ធម្មតា ទិន្នន័យថា “ បើ នាមីរាងនឹងសង្ការកំសត់
បានបុ ? ”

“ មិនដើរីនឹងលម្អិតកំបាន នាមី អាចនឹងស្តូចប៉ុន្មាននឹងសង្គមព្យៀង ” ។

ពេល ធម្មតាសិចយោងសង្ការមិត្តបើយោ “ បងកំដឹងថាបុន្មាននាមីមិនស្តូចប៉ុន្មោ ” ។

នាមី “ ឬ៖ហេតុអី ? ”

ធម្មតា “ កីឡូននាមី ប្រាប់ថាសង្គមព្យៀងបងនៅរួមទេ ? ”

នាមី លួកដើម្បីលក្ខាត់ ធម្មតាលែកតែស្រក, ទីបនាយ ធម្មតា ឱ្យក្រសាគដៃ
នាមី ហើយពេលថា “ មុនណែនាំបីបុរាណមុនពេតបើយ ជីវិតគ្រប់យ៉ាងគ្រប់
ប្រការយើងបានដឹងគ្នាជាស់លាស់ហើយ ឯមនទេបុន្មាន នាមី ? ”

នាមីសំឡើងមិនបានបានបាន ហើយត្រូវសិរីយាយពីរៀងរៀងទៅ “
អើ ! បង ធម្មតា តុល្យរោះតុល្យរបស់យើងមួចមេខ្លះ ? ”

ពេល ធម្មតា “ តុល្យចំនួនឡើងប្រើបាន អណុញ្ញតុល្យទិសខាងកើត ដីកបាន
តុល្យទិកចង្វុតាតាងគ្រាប់ អណុញ្ញខាងលើចនិកបានតុល្យទិកយ៉ាងល្អ ៦-ពាតគ្រាប់ តុល្យ
តុល្យទាំងអស់របស់យើងមានចំណុចជាង២០០គ្រាប់ មិនតាមដឹងតុល្យប្រមាណជាងមួយ
បីនាទីរៀល ” ។

ក្រមុកបោះទាំងពីរ និរាយសំណោលសារសង្គារទិន្នន័យការការការ
ក្រុមក្រុម សិងបារពេញបានយោងសេចក្តីផ្សាយ ក្នុងគ្រាល់នៅតែតែកន្លែងក្នុងការ
លំបាកក្នុងការមិត្តធមជិតិបន្ទិចឡើយ គិតតែសង្គមរិករាយក្នុងការផ្តើកតិតសម្រួល
ការយសម្រួលមិត្ត ទៅតាមព្រះបាបុទិញ តែព្រះការមិនជាម្មាស់ដែលប្រចាំមានប្រើប្រាស់
ពន្លិកលើអ្នកមិត្ត តែក្រមុកបោះទាំងន្ទាយក្នុងលោកិយទេ ។

ខ្លួន បីប្រើប្រាស់

វិធី ៩

តួនាទីនិងសម្រាប់ប្រព័ន្ធដែលមិនអាច

ក្នុងថ្មីមួយទោះ ជារេលារស្រីលម៉ាងប្រហែលម៉ាងទេ នានា នៅ នឹងថែ
ចិត្ត កំពុងអគ្គិយដើរពីក្លាស់ក្នុងបន្ទូលដៃគីការ នានា នៅ ផ្តើមនិយាយឡើងថា
“ តាំងពីឯង ចិត្ត មកនៅដើរការជាតិនូយណែកខីបុរាណណា កិច្ចការកំចាំនឹងឡើង
ប្រើប្រាស់ជាតិដើម ” នានា និយាយដោយសុចិត្ត ហើយនឹងចាប់និយាយកទៅទៀត ស្រាប់
តែប្រុសរចយនុមួយមកចតនៅមុខផ្លូវ និងសម្រាប់ ថែ ចិត្ត កីសុះប្រការឡើងថែ
មិនតាមចន្លោះបង្កើច ហើយត្រឡប់ មកអគ្គិយនៅក្នុងដែលវិញ ។

នៅ “ បោ ចិត្ត អ្នកណាមកតុះ ? ”

ចិត្ត ឈប់តែប្រុប់ សង្ខេ , តែម្នាក់ទៀតបងមិនស្អាត់ ” ។

នៅ “ អេ, គេមករកអ្នី ? មុនបោ ចិត្ត មិនមែនទឹកប្រើប្រាស់ជាតិនូយណែកខីបុរាណ
ជោង ” ។

ថែ ចិត្ត ប្រការឡើងដើរបញ្ជាផ្លាសំណង នានា នៅ ឲ្យដើរតាមថែជោង ។ ឱណោក
ឈប់តែ ឈរយ៉ាងអង់អាចនៅខាងមុខផ្លូវជាមួយ និងបុរសម្ងាត់ទៀត មានរាងមាំ ឆ្វើ
សក់ក្រញាប់ ត្រូវក្រឡាប់ ថែ ចិត្ត ដើរបញ្ហាសៅស្អាត់ជាតិនូយណែកខីបុរាណ “ នានបញ្ហាស
ណែកអារ៉ីញ្ញមករកអ្នកណា ? ” តែណោក ឈប់តែ ត្រូវក្រឡាក់មួយ ហើយនាក់ថែ
ទឹកប្រើប្រាស់នានា នៅ ដែលឈរពីប្រកាយ ថែ ចិត្ត ឲ្យសរាយប្រសើរនិងនានា ដោយ
ភតវរល់និងថែ ចិត្ត ដែលឈរប្រជាសាធាថិមុខនោះឡើយ ។

ឈប់តែ “ ណោកខីបុរាណនៅទេ, យុធនៅ ? ”

នារី “ ចោរ, នៅមិលទៅលោកប្រហែល នៅក្នុងបន្ទប់មិលសៀវភៅរកោខាង
លើ, ចុះលោក ធម្មតា មានអ្នរោះអ្នី ? ”

ធម្មតា “ បាន, មានខ្លះដែរ តីខ្ញុំបានវាំថីកែងនៃមកទិញត្រូវ ដើម្បីយកទៅ
លក់ដោយត្រូវការ ” លោក ធម្មតា តបហើយចាំបាច់ព្រៃចំណេះការយសស៊ត្រឡប់ជាតាស់
គ្រួសរបស់ នៅ មិនបាបំផុត ។

នារី បាន ប្រពិមុនុលដោយកិរិយាយទៅន្ថែក ហើយនិយាយថា “ អព្វិល្ងោលក
ទីនឹងទៅខាងលើ ឲ្យដូចនឹងតាតិយាយដ្ឋានចុះ ” ចាប់ហើយ នាយកដើរវាំមុខក្រោះ
ទីនឹងទៅលើថ្មីថ្មីដែល ដូចនឹងលោក ឲ្យនូវនេះមិនមែន កំពុងដែកមិលសៀវភៅរកោនៅ
លើកែវិធី លោកកីឡាការទីនឹង និយាយរាក់ទាក់ដោយសេចក្តីស្ថិតិស្ថាលថា “ អា !
លោក ធម្មតា បុ ? អព្វិល្ងោ - អព្វិល្ងោមកខាងណែន ចុះលោកមានអ្នរោះអ្នី ? ”

ធម្មតា “ ខ្ញុំបានវាំថីកែង នៃមកទិញត្រូវ ” លោក ធម្មតា ដើម្បីព្រម
ទាំងទាញកីឡាមួយ ឲ្យថីកែង នៅ អង្គូយ ឲ្យនឹងកីអង្គូយលើកែវិធីមួយក្នុងនាង
នាយក និង នៅ មិនមែន មិនបាន ឲ្យរបាយការណ៍នៃក្រសួងទិន្នន័យ ឲ្យត្រួតពិនិត្យមុនស្របំណុល
ទី រាងដំ ត្រួតពិនិត្យក្រសួងដែលលើក ថីកែង នៃ នោះសោះ ។

ឲ្យនូវនេះមិនបាន ឲ្យថីកែង នៃ ហើយស្ថិតិយាយដ្ឋានចុះ “ ថីកែងត្រូវការទិញ
ត្រូវដែលណា ? ”

នៃ “ ខ្ញុំបានត្រូវសុវត្ថិភាពឯកជាមិន បើត្រូវចិត្ត ខ្ញុំបាននឹងនិយាយដ្ឋានចុះទិញ
យកទៅលក់ដោយត្រូវការ ” ។

ឲ្យ “ បាន បានថីកែង, នៅនោះត្រូវមានប្រើប្រាស់ពណិតឱ្យដូចនេះ ទិកណ្តុំទាំង
អស់ ” ហើយលោក ឲ្យនូវ ឲ្យថីកែងថី មិនបាន ប្រាប់ថា “ មិន ទៅយកត្រូវមក
ដោយថីកែងទិន្នន័យបន្ទីមិនមែន ! ” ។

ថី មិន ដើរចូលទៅក្នុងបន្ទប់បាត់ថី មួយស្របកំត្រឡប់ចេញមកវិញ កាត់
ហើយក្នុងដែលចូលដោយចុះ - ចាបិប យកទៅដោក់លើកុ ហើយបើកបង្ហាញថីកែងនៃ ។

ថែរក នាងនិងលោក ធម្មតា ហើយក្រឡុងកាលដែលបានយើងរកស្ថាបនី
ជូន។ ក្នុងហិបនេះមានចំណួនដល់ថែរក ២០០ គ្រាប់ ថែរក នាង ចាប់លើកឡើង
និត្យមិនធ្វើបាយប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយអាក់ថែរកនឹងយាយថា “ ពួនអស់នេះទិកល្អ
មន ប្រហែលបាតមានតំលៃប្រើបាន ? ”

លោក ខ្លួន គ្រឿរាលហើយថា “ មិនស្ថិតាដីផ្ទៃបុញ្ញានទេមានតំលៃថោកបាតអង
ប្រនិតរប្រើបាន ” ។

រួចថែរក នាង ចាប់វគ្គ លើកឡើងមិនមែនទៀត ហើយស្ថិតាដីផ្ទៃថា “ ទាន
ប្រាស, ១គ្រាប់នេះតំលៃបុញ្ញានទៅ ? ” ។

ខ្លួន “ យើងនេះទិកល្អប្រើបាន ១គ្រាប់ ផ្ទៃ៤០០រៀល ក្នុង ១គ្រាប់នេះប្រហែល
ហើយក្រាត ” ។

នាង “ ទានប្រាស, ផ្ទៃបន្ទីច ហើយបន្ទីចទៅទៀតបានទេ ? ”

ខ្លួន “ មិនជាអ្នីទេ ថែរកត្រូវការកើចុះដូនឲ្យបានខ្លះ ដោយសេចក្តីរបៀបនេះ
ទៀត ” ។

នាង “ ចុះផ្ទៃបុញ្ញាន ? ”

លោក ខ្លួន ចាប់ពួនគ្រាប់នោះ មកពិនិត្យមិនមែនទៀតហើយថា “ បែបនេះ
រួមចូលបាន ក្នុង១គ្រាប់ ២០រៀល ” ។

ថែរក នាង មិនមែនលោក ធម្មតា ជាបំនុះសូមឲ្យដូចតិចត្រូវតែផ្ទៃដោយ។

ឯលោក ធម្មតា ញាក់មុខប្រាប់ថា “ គ្នាសមហើយថែរក ព្រះពួនបែបនេះ
និងដាយរកទេក្នុងរោលនេះ ” ។

ថែរកកើត្រីមយើងឡើងប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយនិយាយតែផ្ទៃនីង ខ្លួន ថា “ រួមនេះ
ករដាប់សេចក្តីចុះ តែរោលនេះ ខ្ញុំបានមិនបានយកប្រាក់មកទៅ ដល់ព្រឹកស្អែក ខ្ញុំបាន
ដើរកប្រាក់មកដូន ហើយទូលាលពួនទៅដោយ មិនទៅប្រហែលជាក្រុមការជាបំណុះប្រើ
ប្រើបានគ្រាប់ដោយ ” ។

ឡូច “ បាន, បាន, អ្នកលែកគីពាន ខ្ញុំនៅផ្ទះជាមភាព មិនពេញពេញតាមគោលដៅ តើខ្លួនខ្លួនខ្លួន នឹងខ្ញុំជាសិក្សា ” ។

ថ្វីក ឆាល់ និយាយដោយខិនលំទោន “ សូមអរគុណ តើខ្ញុំពានសូមចូរលោក មេត្តាបន្ទិច បិន្ទុខ្ញុំបានចិតនដែលយើព្រារចៀបដីកក្សានេះ សូមលោកខិកធនាសប្បី បានទៅមិនបានប្បីទេ ? ”

លោក ឡូច សេចហើយថា “ បាន, បាន, ថ្វីក ខ្ញុំមិនកំណាយច្បែះទេ មាន អណុវត្តន៍នៅក្បែរទៅដើម្បី នៅទីនៅក្នុងប្រាប់ប្រឈម នៅទីនៅក្នុងប្រាប់ប្រឈម នៅទីនៅក្នុងប្រាប់ប្រឈម នៅទីនៅក្នុងប្រាប់ប្រឈម តាមគ្រឿវការ ” ។

លោក ឡូច កំព្រកឡើងពីកោអីហើយថា “ អពេញព្រមកតាមខ្ញុំ ថា ឪត្រូវ ទៅ ជាមួយជង ” ។

ថា ឪត្រូវ មិនចង់ចេញចាលពីនានា នៅ ទីឱ្យ គេក្រឡាកដីល ឬណ្ឌាត់ ព្រៃន នោះដោយកិរិយាធិនាទុកចិត្តសោះហើយស្មោរទៅថា “ សូមទោស, លោកមិន អពេញព្រមទៅដឹងទេម្ខ ? ”

លោក ឬណ្ឌាត់គ្រឿវក្សាលហើយថា “ មិនទៅទេ, ឆ្លាប់មិនរាប់យោងហើយ ” ។

នានា នៅ ព្រាកឡើងប្រាប់ប្រឈមនិងដើរតាម ថា ឪត្រូវទៅដោយនានាដីចិត្តរបស់ ព្រឹសករណ៍យ៉ាងជាក់ច្បាស់ តែ ឬណ្ឌាត់ព្រៃន យាត់នានា “ ប្រញាប់អពេញព្រមទៅណា ឬណានៅ, ទុកខ្ញុំបានដោយអង្គូយងក់តែម្នាក់ឯងប្រឈម ? ”

នានា នៅ បែមកញ្ញាប្រើមតាមទំន្ម័រ ជាំងមិនដោះសារឡើកកំណុចអង្គូយណ៍ កោអីដែល ដោយគិកប្រើប្រាស់ចិត្តក្រោរហើយស្មោរថា “ លោក ឬណ្ឌាត់ មានរឿងអ្នី និយាយនិងខ្ញុំប្បី ? ”

កាល ឬណ្ឌាត់ព្រៃន នោះយើព្រារថា ឪត្រូវ ចេញចុចទ្វារទៅហើយកីលិកកោអី ចូលមកជិតនានា នៅ ហើយកីឡាប្រើមប៉ូម ឬណ្ឌាត់ យុចនិយាយថា “ រឿងរបស់ខ្ញុំមានចំនួន ណាស់ ” ។

“ មានរឿងអ្វីខ្លះ អព្រៃញមានប្រសាសន់ទៅចុះ ទូនិងចាំស្អាប់ ” ។

ឯក្រាមត្រូវការ សំឡើងមិននាង នាយកដឹកមួលចំណេកហើយនិយាយតិច។
ស្រីតែទៅជាមួយបាន “ អូនាយក ទូមានរឿងសំខាន់ដែលត្រូវនិយាយច្បាប់ខ្លួន
យុទ ! ” ។

នាង នាយក អង្គូយនៅក្នុងស្រែម លោក ឯក្រាមត្រូវការ កិត្តិយាយនៅថា “ តារឿង
សំខាន់ស្រីជីវិតរបស់ខ្លួនគ្នា ! ជ្រើនជីវិតខ្លួនឯងកម្ពុជ្យរាលាសំហើយ ! ” ។

មិនបាននឹងនឹងខ្លួនបាន ឯក្រាមត្រូវការ នៅក្នុងស្រែមដឹកមួលប្រក្រាស ដើម្បីជាថិន
ដឹងរឿងរាជរដ្ឋ នៅក្នុងស្រែមមួលប្រក្រាស ។

ឯក្រាមត្រូវការ “ អូនាយក ” ។

នាយក “ ថាំ ” ។

ឯក្រាមត្រូវការ “ មេភាគធ្វើយសព្រៃនាមខ្លួនបានដោយខ្លួនទេ ? ”

នាយក “ ចុះនឹងឲ្យធ្វើយលោក ឯក្រាមត្រូវការ អូចមេចខ្លះ ? ”

ឯក្រាមត្រូវការ - “ បើយុទស្ស្រីត្រូវធ្វើយថែទាំ មុខជាបានដែលជាប្រាកដ ” ។

នាយក “ លោក ឯក្រាមត្រូវការ និងទាន់ប្រាប់រឿងឲ្យខ្លួនបានដែលជាប្រាកដ ? ”

ឯក្រាមត្រូវការ “ គឺតែនឹងប្រាប់ អូន តុល្យរោន់ហើយ កែងកម្ម ត្រូវធ្វើសញ្ញាបាន ដើ
សំដើរដែលខ្លួនឯងនិយាយទៅនេះមិនជាទីតាប់មិត្តទេ សូម អូនត្រាបូណីកំបីប្រកាលនឹង
ឡើយ ” ។

នាយក “ ថាំ, ខ្លួនឱ្យនឹងនឹងលោក ឯក្រាមត្រូវការ ផ្តល់សញ្ញាសទេ ” ។

ឯក្រាមត្រូវការ ិតចូលទៅដឹត នាង នាយក ហើយនិយាយស្រីជាមួយបាន “ ទូមាន
ប្រឆាំង អូន ណាមស់, អូននាយក ” ។

នាង នាយក ចងចាំពេញទាំងសងខាងភ្លាម ។

ឯក្រាមត្រូវការ មិនមួយនាង នាយក ហើយថា “ ត្រូវកណ្តាសប្បុ អូននាយក ? ”

លោី ព្រាកមុខ ហើយថា “ ខ្ញុំដឹងកណ្តាលសំរាប់ តិះម៉ូង ! ”

ធម្មាត់ “ យុធន យើងរែចចកីមេដ្ឋានឯកជនក្នុងបច្ចេកទេវ រហស់ខ្ញុំបានធ្វើការដឹងដឹងកណ្តាលទៅមួយខ្លះ ? ”

លោី “ ទេ ! លោក ធម្មាត់ ខ្ញុំដឹងកណ្តាល ឯកជនក្នុងបច្ចេកទេវ ពីអ្នកណាមីនិងម្នាក់សំរាប់ គ្មានចំណុចមួយខ្លះទៅនីមួយៗ ទៅយុធន យើង ចាប់ចំណុចក្នុងបច្ចេកទេវទៅខ្លះប៉ុណ្ណោះ ” ។

ធម្មាត់ “ តើខ្ញុំបានវិញ្ញាតភាពនិងកណ្តាលយឺតិច ក្នុងការមកចង់មេដ្ឋានឯកជនក្នុងបច្ចេកទេវ និងមានលក្ខណៈល្អប្រចាំថ្ងៃខ្លះ ក្នុងមីនុយព្រមទាំងមីនុយក្នុងបច្ចេកទេវ គេនឹងរាយការដែលបានចាប់ចំណុចក្នុងបច្ចេកទេវទៅខ្លះប៉ុណ្ណោះ ” ។

លោី “ ខ្ញុំចាប់ចំណុចការណាមីនិងម្នាក់សំរាប់ ឬគ្មាន ធម្មាត់ ? ”

លោក ធម្មាត់ សិចហិរញ្ញវត្ថុហើយថា “ ក្នុងមីនុយក្នុងបច្ចេកទេវ យុធន ម្នាក់សំរាប់ចិត្តការណាមីនិងម្នាក់សំរាប់បានចាប់ចំណុចក្នុងបច្ចេកទេវទៅខ្លះប៉ុណ្ណោះ ម្នាក់សំរាប់ចិត្តការណាមីនិងម្នាក់សំរាប់បានចាប់ចំណុចក្នុងបច្ចេកទេវទៅខ្លះប៉ុណ្ណោះ ” ។

លោី “ ដូចណាមីនិងម្នាក់សំរាប់មេដ្ឋាន ? ”

ធម្មាត់ “ ជាប់ចិត្តថាគ្នេរមកជំរាបចិត្តម្នាក់សំរាប់បានចាប់ចំណុចក្នុងបច្ចេកទេវ ដូចណាមីនិងម្នាក់សំរាប់បានចាប់ចំណុចក្នុងបច្ចេកទេវពីពិភពលោកដែលមីនិងម្នាក់សំរាប់បានចាប់ចំណុចក្នុងបច្ចេកទេវទៅខ្លះប៉ុណ្ណោះ ឬខាង ឬទី អាថិតបានប្លែទៅថា យុធន កើតពីសំរាប់ខ្ញុំបានខ្លះទៅខ្លះប៉ុណ្ណោះ ? ”

លោក ធម្មាត់ ដឹងបានថា មីនុយក្នុងបច្ចេកទេវ ពីរឿងណាមីនិងម្នាក់សំរាប់បានចាប់ចំណុចក្នុងបច្ចេកទេវទៅខ្លះប៉ុណ្ណោះ នៅក្នុងបច្ចេកទេវទៅខ្លះប៉ុណ្ណោះ ពីពិភពលោក ធម្មាត់ មិនបានទេ ” ។

លោក ធម្មាត់ ឱ្យក្នុងបច្ចេកទេវបានថា “ ត្រូវបានស្វែនពាក្យខ្ញុំបានចិត្ត ពីរឿងណាមីនិងម្នាក់សំរាប់បានចាប់ចំណុចក្នុងបច្ចេកទេវទៅខ្លះប៉ុណ្ណោះ ? ”

លោី “ ត្រូវបានខ្ញុំដឹងពីរឿងណាមីនិងម្នាក់សំរាប់បានចាប់ចំណុចក្នុងបច្ចេកទេវទៅខ្លះប៉ុណ្ណោះ ? ”

ធម្មតាំង “ ឱះហេតុអិទ្ទិនស្រឡាញចិត្តសោះ ” (ស្ថាសាន នវិ ដោយសំដើរឃើញ ជាងមុនបន្លិច) ។

នវិ មិនបាច់គប់ទេ, លោក ធម្មតាំង, ការសំខាន់គឺថា :មិនមានចិត្តស្រឡាញ លោក ធម្មតាំង ត្រីមបុំណូនៗក៏លួមហើយ ។

ធម្មតាំង “ ពុទ្ធដឹង, ឲ្យនិង ឲ្យនិង និងសម្ងាត់ដោយតាមចិត្តអាណាពាសូរសោះ ធ្វើយូរ ? ”

នាង នវិ មិនគប់ ។

ធម្មតាំង “ ឲ្យនិង កំពុងកែទិន្នន័យ៖ទាំបាយបំផ្លាញបំណានល្អ និងសេចក្តីមេគ្រឿង ស្អោហានិសុចិវិតស្មោះត្រង់ របស់ខ្លួនក្នុងខណៈខោះហើយូរ ? ”

នវិ “ មិនមែនឲ្យបានដោលការ ពាន់តែ ត្រីមដោលមួយបានក្រាន់ដើម្បី ជាងកំមានករគោក ម៉ែងកែលកមិនស្រឡាញ ? ”

ធម្មតាំង “ ខ្លួនឲ្យមិនបានក្រុងក្រាម ឲ្យនិង តែមួយបុំណូនៗ ” ។

នវិ “ បើលោក ធម្មតាំង នៅតែប្រកាល់ឲ្យបាន គឺត្រូវយកឱ្យបានអស់មិនបានអី ធ្វើយ ” ។

លោក ធម្មតាំង បានប្រកាស កីឡាករដើរិលរលប់តែក្នុងបន្ទប់នោះ ត្រីនិរកសំដី និយាយ, នាងនវិ ដើរទៅបង្ហើចបេជាលក្ខកក្រឡូកមិនបានប្រាយដុះបានមិនអ្នក ថា ពិន្ទុ របស់នាងដោយនិកវិជ្ជាគារ ធម្មតាំង កំឡូនបានពន្លំពេក ។

ឯលោក ធម្មតាំង នោះកែងដែរបានបិទិវាមុខនាង ហើយនិយាយថា “ ខ្លួនបើយើង ហេតុអិទ្ទិន ឲ្យនិង មិនស្រឡាញចិត្ត ” ។

ឯនាង នវិ យកតែស្អោះ ជូននាងមិនត្រូវការស្តាប់សំដីរាងចក់ ធម្មតាំង នោះធ្វើយ ។

ធម្មតាំង “ ឲ្យនិង មិនស្រឡាញចិត្ត ប្រាង់ ឲ្យនិង មានកូមនុស្សដែល ឲ្យនិង ស្រឡាញ រួចទៅហើយមែនប្រើ ! ” និយាយសិចដោយកិរិយាថ្មីអកចំទួយ ។

នារី ងាកទ្ទាប់មកម្មយវំពេចខិះណាស់ ដែលគេនិយាយថា ក្រសួងធនធានសោះ
ទីឱ្យ ហើយដឹងឱ្យបាន ប្រយ័ត្នលោក ឧប្បត្តិ៍ មនុស្សដែលលោកចាំនោះ
គិតនូវណា ? កំប្រើសំដីល្អានបានមកលើខ្លួនខ្លាំងពេកណា ! ” ។

លោក ឧប្បត្តិ៍ កាលតែសើចខ្លាំងឡើងទៀតហើយថា “ ខ្លួនបានល្អានបាន
បង្ហាញ ឬនិងក្រោមតីនិយាយថា “ ឃុនមានក្បាសករបស់ ឃុន រួចទៅហើយ ខ្លួន
និងប្រាប់ល្អាននូវកំណើន ” ។

នារី “ នរណាបី៖ ! ” (នាងស្មោះទាំងវិង) ។

ឧប្បត្តិ៍ “ គឺថែ ធម្មតា នោះឯង, ម៉ែន, ថែ ធម្មតាត្រូវកំណើនរួចស្រាវជ្រាវ នៅកាតិទីលក្ខណៈប្រុងប្រុយ នៅក្នុងប្រាក់ខ្លួនទេ ! ” (ថាកៅហើយក៏សើចភ្លាក់ភ្លាយ) ។

នារី “ លោកអ្នកទូទាត់និងសយោងណា បានជាប៉ានិយាយសង្គត់សង្គមបន្ទុះ
បង្ហាប់គេយោងនេះ បើទុកជាគេទិទីលក្ខកិទាល់ក្រោតច្បាប់សម្បត្តិក្រាក់មាស តែគុណា
សម្បត្តិសុខភាពរៀបរាយ ជាសុភាពប្រុសជាក្នុងប្រុសមេដុំ នោះ ថែ ធម្មតា មានសញ្ញា
ក្រប់ និងនៅលោកមានតែប្រាក់មាសមេដុំហើយ, លោកអាចទិញរួចបស់អ្នកបានបាយក្រុង
ការ តែលោកមិនអាចយកប្រាក់មាសរបស់ លោកមកទិញសេចក្តីសេដ្ឋការបស់ខ្លួន
ទេ, លោកមានប្រាក់មាសដែលថែ ធម្មតា ត្រូវបស់ដែលថែ ធម្មតា មាន លោកមិន
មានសោះទីឱ្យមេនប្រើទេ ! ”

ឧប្បត្តិ៍ “ ចុះខ្លួនមានអ្នក ? នៅខ្លួនអ្នកទៀត ? ”

នារី “ សុភាពប្រុសនិងភារ៖ជាក្នុងប្រុស ” ។

ឧប្បត្តិ៍ “ កីឡេសិនមេនក្នុងប្រុសទេម្ម ? ”

នាង នារី សិចចំអកចុះហើយថា “ ត្រូវហើយ, តែលោក ឧប្បត្តិ៍ គ្រាន់តែ
មានរងការយកក្នុងប្រុស តែមិត្តរបស់លោកខ្លាចលើសសិទ្ធិទៀត មេនទេ ? ” ។

ឧប្បត្តិ៍ “ ខ្លាចលើសសិទ្ធិទៀត ” និយាយផ្តើនបាយក្រុងហើយសូរទៅទាំងវិងថា
“ មុះហេតុអ្នក ឃុន ហើយដឹងឱ្យបាន ប្រុមាណខ្លួនខ្លាំង ? ”

នាវ “ ឧបកប្រមាឡទានអ្នកលោកទេ តើនិយាយតាមត្រង់ទេគី លោកត្រួច
ហើយបុ កាលពេរបួនតែកណ្តាលព្រៃ អ្នកណាបើនចេញទៅតួលំពូកបាន ?
ហើយអ្នកណានៅតែពួនយកតែប្រាជាយឱ្យបាន ? ”

ធម្មតា “ ឧណ៍នោះវាគ្មានកំត្រឹងនៅនីងខ្លួន ឬដីជាប្រាជ់ហើយ ” ។

នាវ សិចហើយថា “ មិនអ្នកជាមានកិច្ចបើនពាណ្ញែង មនុស្សក្នុងបីបនេះ
ត្រូវតែបានដើរស្រាលូបច្ចុប្បន្នប៉ុណ្ណោះ ! ” ។

លោក ធម្មតា កាលពីរសំដីប្រមាធមិនងាយ ឬឡាច់កីឡាក្នុងក្រឡាត
ប្រឡាតិនជាថ្មាន រួចចាប់ដែលបានហើយប្រាជ់ថា “ នយោបំកុំ
និយាយទៀត ឧបីនិងសងសឹកអំណួនរបស់ ឬន តម្លៃនេះឯង ” ។

នាវ នាវ វាំលាស់ចេញពាប្រញ្ញាប់ តែលោក ធម្មតាតាន់តែប្រាទំនឹង
ទៀត ហើយស្រាវាទិបនានឯង ។

នាវ “ ឈឺងខ្លួន លោក ធម្មតា លោកមានអំណាចមួចមេច បានជាបើនធ្វើ
ឬឡាច់ហី ? ” (នាវឱ្យសកទីឯង) ។

ធម្មតា “ មិនអ្នកទេ តែបើនធ្វើឲ្យប្រាជាម្មានព្រៃទេ ។ អាយុខ្លួន
ដោយស្រលេខវិញ ” ហើយខ្សោយវាទិប នាវឱ្យលោក នាវ នាវ កីវិប្រជំនាញក្នុង
ទៀតជាចំពីប្រចាំប៉ុណ្ណោះ ឬអីកិច្ចទៀត ទាល់តែទូរបន្ទូលបំផើ ចេញលេចរាងកាយ ថែ
មិន សុខបានព្រៃងសំដើរទៀត លោក ធម្មតា ប៉ុណ្ណោះក្នុងលោក ធម្មតា នោះចេញ
លោក ធម្មតា ភាគចំណាប់មិនបានការពារខ្លួន ទីប្រឈមថែ មិន ឬលេងបន្ទាន់
ចេញឲ្យនៅក្នុងបន្ទូលទៀត នោះឯង ។

មិន “ អាណកកំអី អ្នកនឹងនេះ ” ! ថែ មិន កម្មាមខាងមុន ប្រឈមនឹង
លោកទៀត នោះប្រាជ់ តែនាវ នាវ បាប់ដោរ៉ា ហើយហាមថា “ បុណ្ណីនិងលួមហើយ
មិន កុំចំណែក ” ។

លោក ធម្មតា សុខព្រៃកថ្លើងប្រឹងលោកមកសងសិកវិញ្ញាសាប់គេ នូវនៅលើ
អម្ចាស់ និងថ្វីកែក នានា ដើរចូលមកក្នុងបន្ទប់នោះ ទីបោក ធម្មតា នោះទៅជីក
លោក នូវនាក់ទៅថីលម្ពុ ថ្វីថ្វី ហើយបោរមកថីលម្ពុ លោក ធម្មតា ដោយ
លោកមានសេចក្តីថ្លើងប្រឹងបន្ទប់ណាស់ទីបោកស្ថីថា “កើតឡើងអី ! ថ្វី ថ្វី,
មានស្ថីរដីកដីកសីរីគេដីកនិងឆ្លាយជញ្ជាំងដួនេះ ? ”

ថ្វី ថ្វី មិនទាន់ផ្តើម ស្រាប់គេ នៅ សុខថីខិបខិតុកហើយថា “ តាំ លោក
ធម្មតា នោះនឹងអារក្រក់ណាស់ ” ។

នូវ “ វាចែងលោក ធម្មតា ធ្វើអី ? ” (លោក នូវ ស្អាតុន) ។

នៅ “ ចាំបាច់ខ្លួនគ្រោះល្អបានថ្វី ថ្វី ចូលមកទាន់កំអី ! ” ថាបើយនាងយំ
ឱ្យកខ្លួលយ៉ាងភ្លាន់ភ្លាន់ក្នុងចិត្តតាមីបំផុត ។

លោក នូវ ទទួលស្ថាប់ពាក្យក្នុនទីបោកដើរចូលទៅជីតលោក ធម្មតា នោះ
ហើយនិយាយថា “ យោគអី កីលោកហិកនធើអំពើថ្វីថ្លាងមាន ដោយតតអៀនខាង
អូច្ចេះ ខ្លួនសេចក្តីថីបោក ដោយធ្វើឯកចិត្តថា លោកជាមុនស្បែល ជាកលរណ
មិត្តរបស់ខ្លួន នូវរោលកប់សងគ្មាន ដោយសកម្មភាពអូច្ចេះ នេះល្អម
ឈូប់សេចក្តីប់រកគ្នាតាំងពីថ្វីនេះទេ ” ។

លោក ធម្មតា និយាយសំដីទន្ល់ទៅរក នូវនៅលើអម្ចាស់ នា “ ខ្លួន បានជា
អុសទៅហើយ សូមលោកអត់ទោសចូរម្នាចេះ ” ។

លោក នូវ ធ្វើជាស៊ិចសោះកប្រោះហើយថា “ លោក ធម្មតា បាននិងថា
ខ្លួនអុសនោះវាបានបែងបោក តែបណ្តីយចេះ ខ្លួនប្រាកាសទៅរីអីទេ,
ប្រចាំថ្ងៃដែលលោកមកធ្វើលើសលើខ្លួនជាមុនក្នុងគ្រាល់ ខ្លួនអត់ទោសចូរ, តែយើងត្រូវ
បែងស្ថាល់រកគ្នាតៅថ្វីតែ, ដូចតាំបែងដែលលោកបានធ្វើនេះ វាអារក្រក់អបលីក្នុណា
គ្នាអាម៉ាស់មុខណាស់ តែកាលបីលោកដីងខ្លួនថានីនុស នីមួយៗ ! ទូរចេញ, សមត្ថរ

តែលោកដើរបានបញ្ជីចិត្តលម្អិតវិញ្ញាប់ទៅសោះ ! លោក ឡុខ ថា ហើយ កីឡារេទេ រកចេក នាល់ ហើយប្រាប់ថា “ ឧបិត្យកសាយណាស់ក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតឡើង អម្ពារ៉ាមិញនេះ ! ” ។

ថា កែវ នាល់ មិនអិយាយថាមួយមេច ដើរស្វែងទៅរកលោក ឡុខ នៃស្ថាកិច្ច ហើយថា “ ទៅលោក ឡុខ កុំហិត្យចិត្តទោមនស្សី ! ប្រាន់អំពើដែលលោកបានធ្វើមកនេះ ជាការខុសពិត ” ហើយកីឡាបានបញ្ជីចិត្តផ្តល់ដែលជាការតាមរាជការ នោះទេ ។ ឧបាទែលោក ឡុខ កីឡាបានបញ្ជីចិត្តផ្តល់ដែលជាការតាមរាជការ និងបុគ្គិរបស់លោក ទីបន្ទោះ រឿងទុកត្រីមបុណ្យណ៍ ។

នៅព្រលប់ចូលយកសណ្ឌា ព្រះមន្ត្រនាន់ឡើងពីបូកាតិសយោងត្រចាមត្រចាម ព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតឡើងពីរឈាលឡើងស្វែល មិនទាន់រលូបបាត់ពីខ្ពស់ក្បាលរបស់ ថា ធម្មោ ។ នៅនោះថា ធម្មោកកំពុងអង្គុយបណ្តុតចិត្តទៅតាមរាជ្យណី ដែលគិតគិកនៅការបែងចុះ ពេលដ្ឋាកក្រឡកមិលទៅបើមេយ យើងពួកទាំងមុន ដុំដឹកកំពុងអណ្តុត ត្រសេក ទៅទិសខាងកើត ស្តីបំផែងស្តីករើសរបាន ដែលត្រូវខ្សោយបក ។ សុនិវត្ថុនៅខាងក្រោម កំពុសគិកកង ហើយក្រោមឱ្យបានល្អជំលាញៗ ។

ថា ធម្មោ កីឡាបានបញ្ជីកសល់ខ្លួន ដែលអនិច្ឆ័កម្មទៅ ហាក់មួយជាន់ឡើង និក ឡើងរោលណាទិកក្រុកកីឡាបានបញ្ជីខ្លួន បោយមិនដឹងខ្លួនប្រាការ ហើយនិភរលិក ដល់បណ្តុំបស់ខ្លួន មុនដែលបានលាយបង់លោកនេះ ថា ធម្មោ គិតយើងពីខ្លួន របស់ខ្លួននឹងពិត។ ទាំងអស់ នាង នានា តែមួយដែលអាចធ្វើបានបានដឹវិតរបស់គេ ឲ្យប្រសស់បស់ដូរដែលទៅមួយ ប្រសិនបើបានជាទិន្នន័យប្រចាំថ្ងៃដែលជីវិតរបស់ ថា ធម្មោ ស្រីឡើងទៅជាន់សោះសុន្យតកវិករាយឡើយតែគឺជាកំកុងសេចក្តីមេត្រីស្ថាបារាង នានា និងខ្លួនគេជានីបំផុត និកសល់ត្រង់ណែនាំ ធម្មោកំពុងត្រីមបុរាណម្នាក់នេះ

ហើយគេក្រកទីនឹងដើរចូលទៅក្នុងបន្ទីម ប្រាសិទ្ធិសងក់លើពួកខ្លាតតូចដែល នាង នាំ
ដៃម្យាម៉ោយដើរបស់នាង ទម្ងាក់មុងទាប្បុយមកដណ្តូម ប្រុងស្ថាផីនិងដែកចូលកំ
សម្បាយ ។

អាកាសនាដែលយើប់ប្រើបាន នៅក្រោកបែងលិនត្រជាក់ខ្លាំងបន្ទីម ត្រួវមេយ
ស្រឡែងប្រាសចាកពពក ដួងច្រុងហាក់មួចជាអំណុញនៅលើកំពុលភ្នំបែងលិន បញ្ហាំង
ពន្លឹះស្អាត សាចចូលមកតាមចន្លោះបង្កួចមានខ្សោយវំរឿយៗ ហក់ចូលមកប៉ះនិងខ្សោយមុ
រិចៗ សូរស័ព្ទផែកប្រុស និងសូរលួននៅតែបុសានិនាថម៉ែនសំឡែង ។ ថា មិត្រ ដែក
សំឡើងមិនដួងច្រុងហើយចូលហើក ឯកតែនិងដែកលក់ទៅហើយ ។

ឱង ! ឱង ! សូរកំពើនឹងណាល់ពួកឡើងនៅក្បែរខាងបិរិយាណម្ពោះ ឬចាតាងស់ ថា
មិត្រ ដែលឱ្យឈានកំពុងការឡើងវិញ ហើយគេបានសុះក្រកឡើងយ៉ាងប្រញាប់
ប្រញាប់ អង្គូយចំណូប់មោយជាក់ច្បាស់ តើមានហេតុអូរីភីតែឡើង ? ត្រូវកសំឡើងមិន
កំពើនឹងដែលពួរនៅនិងជញ្ញាំង នាងក្បាលដំណោកជារបស់ដែល ឡូនេនិសយុត្តិ ឱ្យ
មកទុកបានអនុវាយ សុប់ស្ថាត់ទៅមួយប្រុសហ៍ ។ ឱង ! ឱង ! សូរកំណាល់ពួក
ឡើងទៀតជាប្រើបានរាត់ ថា មិត្រ កីសុះក្រកឡើងចាប់កំពើនឹងសុះចុះកីច្ចោះមក
ស្រាប់គេយើងប្រើបាននូនអស់ចាំងភ្លូចិន ទិបេត់ទៅដីជំពួកកម្ពុក កីយើងប្រុកកម្ពុក
ឬមីត្តា ឱ្យកាន់កំពើនឹងខ្លះកាន់លីពិង ឱ្យកាន់ជារប្រុងខ្លួនជាប្រសិទ្ធសុំកំពើនឹងណាល់ពួក
ឡើងប្រើបានទៀតជាបានរាត់ ប្រុមទាំងសូរហើររបស់ពួកពោរយ៉ាងអិកធម៌កិច្ចិកបន្ទីមស្រាប់គេ
ឲ្យសូរប្រសកអេនេនៅលើដីជំដួង ។ ថា មិត្រ ចំពានច្បាស់ជាសម្រេចរបស់ ឡូនេនិស
យុត្តិ ។

“ អាមួកនេះអាគ្រកកំណាលស់ វាយើងប្រុម្ពោះណាមានទ្រព្យសម្រាតីវាកែងតាំងក្នុងក្នុង
ចូលប្រួល ” នោះជាសំឡែង តាមឯណី អ្នកបរចយនូវឱ្យឲ្យយើង មកតាមខ្សោយ ។

• ថា មិត្រ និងប្រាកដជាមានពួកពោរចូលប្រួល កីតាំងក្នុងក្នុងរបៀបនិងក្នុងក្នុង
ជំយ៉ាងរួសរាង កីស្រាប់គេយើងប្រុកពោរជាប្រើបាន កំពុងប្រវាងតាមរបងភ្លូចិន ឡើងចូល

មកកុងក្បុម សិងមានអារុចត្រប់ដេ ហើយក៏តាំងកុកកម្មករទៅប្រយុទ្ធឌីនកពារយ៉ាង មិនម៉ាក ។

ការតស្ថិរវាងកុកពោរ និងកុកកម្មករសូន្យតែមានអារុចត្រប់ដៃទាំងសងខាងកាល តែខ្លាំងឡើង ធម៌ត្រូវក្រុមក្នុងគិតស្អាយជីវិតរៀងខ្លួន នៅថ្ងៃ ថ្ងៃ ថ្ងៃ នឹង ដើមឡើង ដើម ជាទីកំពាំងលើកកំភ្លើងបាត្រំតម្រងៗពោរម្នាក់ អូលធ្ងារពេជាមេយត្រាប់ កំភ្លើង ត្រាប់ដំបូង ត្រាប់ឡើត ត្រូវពោរម្នាក់ឡើតការតែបាននៅដៃទាំងពីរអូលទៅ ឡើត ឧណាមេនោះសូរព្រៃកហើរ សូរកំភ្លើង សូរចូររបស់អូកដឹលត្រូវរបួស កំណល់ ក្បាងវិរាងទៅទំងក្បុម ។

ថ្ងៃ ថ្ងៃ ទុកបណ្តុយឲ្យកុកកម្មករទៅនិងកុកពោរនៅខាងក្រោម ឬនិង ពោរដែលសុខរក្សាទីឡើងទៅលើផ្ទះដំ តែបានរូស្សាសំឡើងតស្ថិរិយាលិកដែលបន្ទូលប់ទូលាយ កំសុះត្រួតចូលទៅស្រាប់តែមើលពោរ មានចំឡើតិវាលម្នាក់ បាប់ត្រូវវាតំណោក ឡើង អូលរូស្សាត្រាំងនៅកណ្តាលលើឱ្យបន្ទូលប់ពោរដោយ ។

ថ្ងៃ ថ្ងៃ ព្រៃកឡើងថា “អនាម៉ែន អាណាពេជ្របានម្ខាច់ ? អាណាពេជ្របានមកបូត់ វិ ? ”

អាណាម៉ែន ជាមហាផោទមិត្តិមួយ ឧបាទ់សំព្វារូម្បារស្អាតធម្មជាយក្រុតប ទៅថា “ដើម អាហ្វេនេះ អាហ្វេត្រឡប់មកសងសិកអាវិញ្ញូណានំចិត្តហើយ យកត្រូងទាំង អស់របស់ថែរហ្មាយអាណាពេជ្រប់ ” ។

ថ្ងៃ ថ្ងៃ ឧបាទ់សំព្វារូម្បារិក ហើយលើកកំភ្លើងតម្រង់និយាយថា “អាហ្វេនេះមិនយក ទេម្ខ ” ហើយបាត្រំបុង សំដែរដើមទូទៅមហាបោរោ ណាត់ តែមហាបោរោទៅចិត្តប់ត្រាប់ កំភ្លើងត្រូវតែចូលសក់ផ្ទះដំបូងទៅ ហើយវាសុះត្រួតដល់ខ្លួនថ្ងៃ ថ្ងៃ ថ្ងៃ ប៊ែងខ្សោះ ថ្ងៃ ថ្ងៃ ភ្លាត់ចិត្តប់អូលធ្ងារចរ្បាង កំភ្លើងរបួសទៅនៅក្រោមដំបូងតែថ្ងៃ ថ្ងៃ ថ្ងៃ កំដែលប់ ឬម្នាក់ត្រាប់ឡើងសុះត្រួតដាក់មហាបោរោវិញ្ញុ មួយដែលបុងត្រូវចោរក្នុងក្បាង គុម្ភត្រពេក ប្រាំងមហាបោរោឱ្យទ្រពេរយឆ្លាទ់ម្នាង ថ្ងៃ ថ្ងៃ សុះទៅដាក់នៅដំបូង ដែលប់

ទៀត តើបេរជាត្រូមហាថ្ឋារវាត់មួយដៃក្នុងរាជរដ្ឋបាល និងព្រៃកត្រួតខាងមុន រាយការ
គួចស្នើសែរបស់ថា ធម្មតា កីឡាទ្វាល់ទៅប៉ែនិងដាក់បានដូចជាអ្នកដែលបានបង្ហាញ
យ៉ាងពេញទំហំនឹងដែរ ទៀត ពេល ធម្មតា គេចិត្តឲ្យចិត្តទៅបាន និងបានបង្ហាញ
យ៉ាងដំណាំរបស់មហាថ្ឋារនេះ ក្នុងដាក់បានដូចជាអ្នកដែលបានបង្ហាញ និងបានបង្ហាញ
មហាថ្ឋារលាស់ដៃបានបង្ហាញថា កំសាប់តែប៉ែនិងកណ្តាប់ដែរបស់ ពេល ធម្មតា យ៉ាងចូល
ត្រួតបង្ហាញមាត់ចេញលាយម្ខាយ តើមហាថ្ឋារមិត្តមុត គ្រាល់តែបង្ហាញទៅបាន កីសុំ
ក្រោមឬលមកដាក់ថា ធម្មតា វិញ ។ ពេល ធម្មតា តាងចយក្រោយថែមៗ-ពាណិជន ឈាយ
និកស្រីបន្ទិងកណ្តាប់ដែរក្នុងរបស់មហាថ្ឋារ ដែលអាចផ្តល់មុស្សដូចត្រួតមួយដែរ
បុណ្យឯកសារ ។ មហាថ្ឋារទាត់ដាំង សំងកែកពិនិត្យការពេល ធម្មតា គេចិត្តឲ្យបានបង្ហាញ
និងការអីវិះ នៅក្នុងបន្ទប់នោះ មហាថ្ឋារនិកដែកតែការអីពាក់ក្រោះ ហើយមហាថ្ឋារ
សុំចូលមកទៀតមួយជាត្រូវិត្ត ។ ពេល ធម្មតា ចយកំបែនិងដាក់បាន សាប់តែដើរបាន
លើកកំភើង និងប្រព័ន្ធប់ចាប់កំភើងឡើងដូចជាលើស្ត ហើយដោលការដោះស្រាយដែលបានបង្ហាញ
មហាថ្ឋារ ដែលសុំក្រិតក្រាមឬលមកទៀត ប៉ុង ! បាត់ដៅរាយការសំខើម ឬចក្ខុវិ
ត្តនិងមហាថ្ឋារ ឬបានបង្ហាញដែកសិននៅក្នុងបន្ទប់នោះឯង ។ ឬណាបេល ធម្មតា យើង
មហាថ្ឋារអស់ប្រើប្រាស់អំណាចនិងក្រោកមកកស្សាពាណទៀត និងងារកោតិត្សិរិះល ឬទូទៅ
នៅលើសម្រេច ដែលដោកស្របាបក្នុងបន្ទប់នោះដែរ លើកក្បាលដាក់លើក្រោះហើយបានបង្ហាញ
អង្វើន ឈាក ឬចិត្ត កីឡាទ្វាល់ឡើងហើយស្មោរវាយ៉ាងអស់កម្បាំងថា “ អាតាល់
ទៅណាបេល ? ” ។

ធម្មតា “ ស្មោះហើយបានប្រាស ព្រះពេជ្តុណាលួមមានកម្បាំងក្រាកអង្វើយ
បានវិះ ? ” ។

ឬទូទៅ “ លួមអង្វើយបាន ឬណាបុំដិនជាស្រីទេគ្រាល់តែអស់កម្បាំងលាស់ អាសកនោះ
រាជាថ្ឋានបានកោតស្រីរប្រាកចំ ! ” ។

ឡូលនេតសម្រាតិ និយាយមិនទាន់អុកពាក្យស្រាប់គេរួសម៉ែងប្រើប្រាសកឡើង
យ៉ាងខ្លាំង ឡូលនេតសម្រាតិ ហើយក្រុកក្រឡោត ចំណ្លាស់ជាសម្រេង នើវ ឬត្រូវបាន
លោកកីត្រូវបានចូលឈុកឈុយដោយ ។ ឯធម៌ មិនឱ្យអស់កម្ពាំងដិតផ្ទាល់ទៅ
ហើយ, ត្រាល់គេរួសម៉ែងនេះប្រើប្រាសកឡើង កីត្រូវកម្ពាំងមិនម៉ាកតួចជាកោតឡើងកម្ពុយ
ទៅពេច ទីបគសុះលោកឡើងទៅបន្ទូប់ថ្នាក់លើចូលឈុយដិតលោកនានា នើវ មួយទៅពេច
ស្រាប់គេយើងបុរសកំឡោះកំពុងចំពាប់ប្រាយប្រតប់និង នាង នើវ, ទៅមិនម៉ឺន សុះ
ត្រូវបានចូលឈុយក្រោកកំរាយបុរសនោះចេញ នាងដោយនាយកអាជីវកម្មរបៀប មិនមួយកាល
តស្សនិន្តមហាថ្ឋានោះឡើយ ។

ថ្ងៃ មិនម៉ឺន ប្រើប្រាសកម្រាមថា “ អាចឲ្យតាំ , អាបើនុះពារចូលឈុយទៅនេះបុ ? ”

ឲ្យតាំ “ អាចឲ្យតាំ, អាណាពិនិត្យនឹងបញ្ហាបានការណ៍នេះទៅស្ថាននរកតម្លៃទេនឹង ”
ឲ្យតាំ ប្រើប្រាសកតាំងតាមករិញ្ញ ហើយចាប់ហូតការបិតស្វ័យប័ណ្ណលើកឡើងចាក់សំដើរដើម
ច្បាប់ថ្ងៃ មិនម៉ឺន គេចងចាំខុយទៅ ទីបគដូនូយកណ្តាប់ដែលសំដើរចំក្រហកក្រុក ឲ្យតាំ
ទុច្ចិនិត្តមួយដែរ កីមួលស្រាប់បានទៅនោះជាង ។ នាង នើវប្រើប្រាសកភាត់សំឡើងដោយ
សម្រាប់ការណាមិត្តិភាព ។

ថ្ងៃ មិនម៉ឺន សុះទៅថី នាង នើវ ចូលទៅកូងបន្ទប់ហើយថា “ ខ្ញុំនិងកហិរញ្ញវត្ថុ
អាយក្រុងចំណេះដឹង ” ចាប់ហើយទៅមិនម៉ឺនត្រឡប់ទៅវិញ្ញាបាប្រញ្ញាប់ និង ឲ្យតាំ
នោះទំនួលអាជ្ញាបាក្រាតឡើងដោយ មួចកល់ត្រូវមនុសណុំបស់ហាងមាន ។ ថ្ងៃ
មិនម៉ឺន សុះត្រូវចាប់ការ ឲ្យតាំ ទុច្ចិនិត្តនោះលើកឡើងស្អួលហើយកម្រាមថា “ នេះ
សម្រាប់នាង នើវ ហើយដាក់មួយដែលយើងចូលត្រូវចំណេះដឹង ឲ្យតាំ ទុច្ចិនិត្តនោះ កីមួលច្បាប់
ច្រាក់ទៅទៀត រួចចាប់សក់ក្បាលស្អួលឡើងទៀត ហើយប្រើប្រាសកថា “ នេះសម្រាប់
អញ្ជ ” ហើយគេដាក់មួយដែលបំពុំដែរ វង់ការយបស់ ឲ្យតាំ ទុច្ចិនិត្តកីត្រាសាទក
វិញ្ញាបាក្រាត ព្រមទាំងជាក់រ ដើរយ៉ាងដំណឹង វង់អសុកកីអណ្តូតត្រាក់ចុះមកដល់ដឹរស្ស
ក្រាំង ជាមួយនានាដីវិរបស់ ឲ្យតាំ ទុច្ចិនិត្តអាភ្លាក់នោះ ។

កាលមហាថោរជាចំទាំងពីរនាក់ស្អាប់ហើយ ដែលពួកពេទ្យបានបិទក្នាត់ខ្សោយ
ទៅចូលព្រៃអស់ទៅ ។ ឧណា៖ដែលពួកកម្មករដោឡូ ពួកពេទ្យបានក្នាត់ខ្សោយចូលត្រូវ
ទៅនោះពួកកង្រៀនកីឡាគិត្យ ហើយចូលដោឡូពួកពេទ្យខាងក្រោម ពួកកម្មករទៅ
ដោរ តើអតិថតបានពេទ្យម្នាក់សោះ ព្រះគេពួកពេទ្យដែលត្រូវបង្ហើសជាទម្យទៅដោកនូវ
កុម្មិនោះបុរណណារាង ។ អល់ត្រីកឡើង ឡើងនៅតុលាការិន្ធក្រសួងរាជការ
តាមច្បាប់ អំពីហេតុពេទ្យកម្មដែលគិតឡើងក្នុងយប់នោះសញ្ញត្រប់ ។

នាវត្ថុ ព្រឹង ត្រូវ

អនុសាលា

ព្រៃកឡើង, ឡូលទេសម្បត្តិ បានហោរពួកកម្មករទាំងអស់មកប្រជុំត្រា, ហើយ បានដែលលោវង់អាហាររោចន ដើម្បីសំដែងសេចក្តីព្រៃកអរចំពោះពួកកម្មករ ដែលមាន ចិត្តស្មោះត្រង់ផ្តូវយករារពារយ៉ាងមិឃំម៉ាត់ត្រាតែមានដឹងជាមួយការណាស់ត្រាបោរ ហើយលោក អនុពួកអោយពួកកម្មករទាំងអស់ ឈប់សម្រាកឡើងការមានកំណត់ពាទ្វេ ។ ត្រាយ ពេលដែលពួកកម្មករទាំងត្រាលោក ឡូទ ម៉ៅសំវកររោងកាយ ដឹកសុខតែអត់នូយ និងឡើយហាត់អស់កម្មទាំងអស់ត្រា ។ លោក ឡូទ ក៏ម៉ៅសំវកររោងកាយដែរ ហើយ លោកវិនិត្តន៍តិតមល់គុណ បំណាច់ឡើង។ និង សេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ថា មិត្ត ដោយ សញ្ញត្រប់ថា ក៏យើងបានមេត្រីចិត្តស្មោះត្រង់ សូមយកដឹកសុខនមកបូរ ដើម្បីផ្តូវ ដឹកសុខលោក និងដឹកសុខត្រូវបាន ពីរត្រាមកហើយសុខតែអាសន្នចំា ។ មួយឡើតលោក ប្រាប់ថា សេចក្តីសិទ្ធិសុលរវាងបុរីលោកនិងឱ្យបោះ មិត្ត នោះសោរឡើត លោកវិនិត្ត បានដឹងច្បាស់ថាថាចិនអាមេរិកបានបំរាប់ច្បាស់ព្រៃកតែឡើងមានទៅ លោក ឡូទ តិតមកដល់ ត្រូវឈប់ ទិន្នន័យបានបុរីឡើងថា មិត្ត មកនិងនិយាយការសំខាន់មួយ ។

ថា មិត្ត ក៏ដើរច្បាប់ថាកុងបន្ទប់ទូលាលក្រោះ ឧណាពោះនោះ ឡូលទេសម្បត្តិ កំណងអង្គូយផ្តូវការឱ្យកែវិជ្ជា ។ ថា មិត្ត ក៏ដើរច្បាប់ថាដោយសេចក្តីគោរពហើយ ជីវិតថា “ ទានប្រាស ខ្ញុំបានមកហើយ ” ។ ឯណាង នានា ក៏ឈរអេបស្សាប់ពេខាងមារ ទ្វារមទ្វាប់ ។

ឧណាពោះនោះ នាយ មិត្ត ក៏យដឹងអរដង និកភ័យត្រូវក្រោងលោកបានដឹងឡើងរបស់ និងនិងនាង នានា ហើយនិងបណ្តុះបណ្តាលចំណុចដឹងបំផុតនៅពីរនោះ និកអរត្រូវក្រោងលោកប្រព័ន្ធអរ និងការទទួលយ៉ាងមិឃំម៉ាត់ត្រាតែមានត្រាតែម៉ាត់ដឹកសុខបានបោរបង់ដល់ថាផីរនាក់ កាល ពិយប់ចិញ្ញនេះ ទិន្នន័យប្រើប្រាស់បានបុរីឡើងថា “ រឿងអ្នីទានប្រាស ? ”

លោក ឡូន ត្រង់ហាមគិចាំហើយថា “ រឿងសេចក្តីជាប់គ្នា និងគុណបំណាច់ របស់អ្នកនឹងណាំ ” ។

ថា មិត្រ រួចរាល់នេះបានធ្វើដើម្បី ដូចតែលើកត្រូវបានបញ្ជាក់ឡើង ។ លោក ហុង និយាយដោយទីកសាំដីបញ្ជាក់ថា ដោយសេចក្តីមេត្តាករុណាថា “ ខ្ញុំត្រូវតែតបគុណាអ្នក នឹងខ្លះពួចទេ ? ” ។

មិត្រ “ មិនបានចេចទានប្រាស ខ្ញុំបានធ្វើការត្រូវប់យ៉ាងនេះ មិនបានប្រាត់ ការតបស្ថានអំពីប្រាស់តែដែរគុណាសោះឡើយ ក្រោមពីសេចក្តីមេត្តាករុណា មួយប្រាស់តែដែរគុណាបានស្រោចដល់ខ្ញុំបានមួយស្អាតប៉ូន្មាន កំណើមត្រូវប់គ្រាល់ហើយ ” ។

ឡូន “ មិនល្អទេ ថា មិត្រ ឬត្រូវបានយកដីវិតខ្លួនខ្លួន ស្រីតែមិនរស់នី ឬត្រូវមកហើយ ! លោកបង្ហាញមួយស្របក់ ហើយលាន់សំដីថា “ ណើឱយចុះ ! ចុះ និយាយតាមត្រង់មក តើឱងត្រូវការអើឡូន ? ”

មិត្រ “ បានប្រាស ខ្ញុំបានចេចត្រូវការអើឡូន ខ្ញុំបានចាត់ក្នុងលួលរបស់ប្រាស់តែដែរគុណ អំពីដែលខ្ញុំបានធ្វើដោយបំបាត់ស្ថាន សុខតែធ្វើដោយសេចក្តីកំពុងការពេទ្ធ ចំពោះប្រាស់តែដែរគុណ ត្រូវការបំណាច់ខ្ញុំអើឡូយ ” ។

លោក ឡូន លើកដឹងហាមថា “ មិនបានចិយាយទេវានឹងប្រឈរនៃសេចក្តីទេ ខ្ញុំដឹង ថាអ្នកនឹងនិយាយមិនត្រង់មែនទេ ? ”

ថា មិត្រ ខ្ញុំបិន្ទុកតែមិត្រកត់ឡើង និយាយតបដោយសំឡោងជាប់ “ ខ្ញុំបាន ខ្ញុំ បាន សូមដី - ដីរាយ ... ” ។

លោក ឡូន និយាយកត់ឡើងថា “ បុណ្ណោះខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងហើយអ្នកនឹងត្រូវការអើឡូយ អាចបាយចិត្តត្រូវបំបាត់អស់ លើយចុះខ្ញុំប្រឈរនៃតាមត្រូវការ ” ដល់ត្រង់លោក លោកនិន្ទីបានត្រូវប៉ែកតាយ មិត្រ ប្រាប់ថា “ អុំប្រើ ! ដែលអ្នកនឹងត្រូវការចង់បាន ស្វែងដោយដីវិតមែនទេ ? ” លោកលើកដឹងចុះខ្លួនថា មាតាំទ្វារ ។

ទៅ មិន ដោងបានចេញយសហក់ ស្ថីរតែមិនជើគ្រប់ក្នុងថា ខ្លួនបានឲ្យអី
អម្ពាត់មិញ្ញនេះ កាលបានស្ថានតីកីខិនក្រាបនៅថ្មីពេលបានមុខលោក ឡូន ដ្ឋានក្សោរ
អរគុណប្រើបានជាអនេកដោយបិតិត្រកអរដីលើសលប់ តែគេមិនអាចឲ្យបានក្សោរពេលនេះ
ដែលទៅ មិន និយាយថា មួយមេដីឡើយ ក្នុងខណ្ឌណោះនោះ ។

ឬ៖ បានប្រកួតារីលាលូតាមប្រកួតាបានស្ថី ទី៦ ឡូននៅសម្រាតិ នាត់
ថែងរៀបមួលការអាណាពាហ៍ពិពាហ៍ វាទំនាងក្រមុំ និង ឲ្យប្រើបានជាតុនិងទៅ មិន ។
នៅឯធនាសនោះលោកបានអព្រឹប្រាមុខអ្នកការ ទាំងអ្នករាជការ អ្នកជីន្ត្រាទាំងជាតិ
ឡើ ជាតិភូមិ-មិន-យុទ និង បាកំដែង សិងមានចំនួននៃណានុកតាន់តាម ហើយលោក
បានថែកកម្មគិត ឲ្យក្នុស្អាតិកិរិយាធី ជានេរកកំណើនល្អក្សោរពេលការអស់របស់លោក
ប្រពេន្ធលោកមានបុគ្គិលមួយជាបណ្តុលិត្តរបស់លោក ប្រការីនេះលោកនៅមានក្នុង^{ក្នុង}
ក្នុង ពីរិចនាក់ឡើត សូមតែកំព្រាវិកក្នុងបានបាន និងអស់ ដែលលោកត្រូវថែរក្សាទំនុក
បំរុងតទៅឡើត ហើយលោកត្រូវថែកកម្មគិត ឲ្យក្នុស្អាតិកកំព្រាវាំងនោះតាមសម្រាប់ដោយ ។

ឬ៖ អំណើសកាលតមក ក្នុស្អាតិកិរិយាធីបានកំណើនពីរិចនាក់ កំណើនឡើយប្រុមជាមួយត្រូវបាន
ស្ថានក្នុងក្រុន ត្រាតែកឱកក្នុន ឬនិងជាថោ នរោងក្រុលរៀបចំឡើង ។

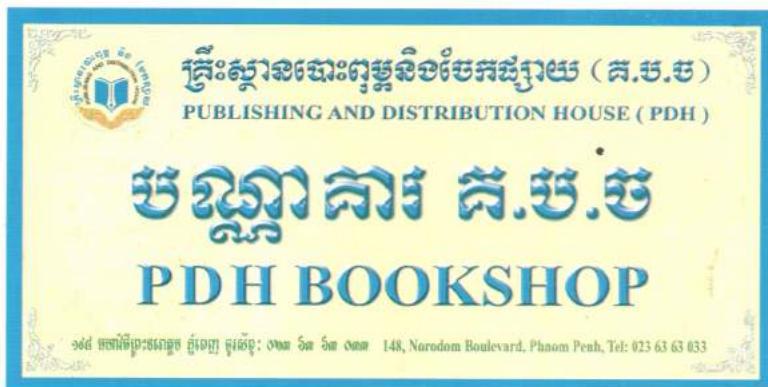
ខ្លួន និង ត្រូវបាន

សេចក្តីផលកម្មវិធី:

- អភិវឌ្ឍន៍សៀវភៅនិងសម្រាប់បន្ថែម
- ពោនធពួរ
- ចែកផ្សាយដល់សាលាស្រែន

WE SERVE :

- book and teaching-aids development
- printing
- distribution to schools

លក់លក់ :

សៀវភៅសិក្សាតាមសម្រាប់សិស្ស សម្រាប់គ្រឹះ
សៀវភៅសិក្សាតាត់ សៀវភៅអំណោលបន្លឹម និង
សម្រាប់បន្ថែម ប្រចាំឆ្នាំសម្រារការិយាល័យគ្រប់មួយ !

SELLING :

textbooks , teacher's manuals ,
workbooks , supplementary reading
teaching-aids and stationary !